

ספר

בו

עולם

הבא

הוצאת:

מצוה גדולה לזכות את הרבים

לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

הפצה ראשית:

MIFAL ORACH CHAYIM

4620 12 AVE.

BROOKLYN NY 11219

1 (347) 683-5939

כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא

ספר בן עולם הבא

ובו שמונה קונטרסים – כולם בשם יקראו

– קונטרס ראשון –

"תערוך לפני שלחן"

לימוד שולחן ערוך

– קונטרס שני –

"ויוסף הוא השליט על הארץ"

מגן הבית יוסף

– קונטרס שלישי –

"זבני ישראל יוצאים ביד רמ"א"

מגן הרמ"א

– קונטרס רביעי –

"אלה מקראי קודש"

קריאה קדושה לכל בני ישראל

– קונטרס חמישי –

"ארבע אמות של הלכה"

ענני לימוד הלכה

– קונטרס ששי –

"תודיעני אורה חיים"

ענני לימוד שו"ע אורה חיים

– קונטרס שביעי –

"כהררים בשערה תלויים הלכותיה"

ענני לימוד הלכות שבת התלויים בשערה

– קונטרס שמיני –

"שלישים יום קודם החג"

ענני לימוד הלכות החג שלשים יום

קודם החג, ולימוד הלכות חג בחג

גם העגנו בתחלת הספר "קונטרס לוח הטבלאות" ל"ב חדשי השנה
ללימוד כל סדר שו"ע או"ח היומי מחבר עם רמ"א במעגל השנה

יוצא לאור בעזרה"ת על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שו"ע או"ח – מחבר עם רמ"א

מטרת המפעל: לקנות ידיעה יסודית בהלכות אורה חיים
בדקות ספורות בלבד – ולזכות להיות בן עולם הבא:

חסון תשס"ה לפ"ק – ברקלין ניו יארק יצ"ו

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

תערוך לפני שולחן נגד צורדי דשנת בשמן ראשי כוסי רייה

יום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד

BETH DIN ZEDEK
OF THE ORTHODOX
COMMUNITY JEWISAH
JERUSALEM E. ISRAEL

26 STRAUSS ST.
P.O.B. 5006 FAX 6221317 TL.6246345 -

בית דין צדק

לכל סקהלות האשכנזים

שע"י העדה החרדית

פניה"ק ירושלים תונב"א

רח' שטראוס 26 א

ת.ד. 5006 פאקס 6221317 טל. 6252808 -

בס"ד ב"ד ש"י ושל

הסכמת מרן הגאב"ד שליט"א ורבנותינו הביד"צ שליט"א

הגנו בזה בשבח המניע לכתבים ביקר פעלו החשוב של הגה"צ בנש"ק כש"ח רבי נפתלי הירץ מענדלאוויטש שליט"א ראש כולל "טורקא" וראש מכון "אמרי שפר" פניה"ק תונב"א שקנה לו ש"מ להגדיל תורה ולהאדירה בהוצאת ספרים וכת"י עתיקים וגדירים בגולה ובנסתר, שמקורם מגנוי גאונים וצדיקים מחצבתם.

ובעת מתעסק בקדשים בהוצאה לאור ספרי השלחן ערוך ממרן המתבר על ארבעת חלקיו עם הגהות רבנו הרמ"א ז"ל השו"ע והמפה בלבר (ללא עוד פירושים וביאורים) שהמה לנו לעינים ויסוד ביסודות של כל התורה כולה, והוא עמוד השדרה של חוקות התורה ודיעות הלכותיו על כורו. ומגלגלן זכות ע"י וכאי שעדך את הרפסת ד' חלקי השו"ע כאופן וסדר לגמור לימודם (ללא נושאי כליהם) במשך שנה שלימה (ואח"כ לחזור ולשגן עוד ועוד בכל שנה) ע"פ שקבע מרן המתבר זי"ע (כמפורש בקונטרס זה השלחן שעודך המתבר המו"ל בזה) למען ירכשו בקיאות בד' חלקי השו"ע ת"ח ובע"ב כאחד, ברבע ה' זו הלכה.

ולתועלת זו השקיע המו"ל שליט"א הוצאה גדולה בכדי לסדר את העימוד שבהוצאה החרדשה הזו באופן הגון הלימודים שיספיקו ללמוד ב' הפים ביום, ולהשלים את לימוד כל השו"ע עם הגהות רבנו הרמ"א ז"ל במשך שנה אחת בדיוק ולאח"כ בס"ד לחזור ולשגן עוד, כאמור למען ללמוד ולשגן את ספרי מרן המתבר ורבנו הרמ"א ז"ל, ולתנות בהם בקביעות כפי שצמיונו להיות בקיאים בדבר ה' זו הלכה. וכמובא בספר "זכרו תורת משה" מהגאון בעל חיים אדם שלא יתכן להיות חיל בלגיונו של מלך מבלי לדעת חוקיו משפטיהם והלכותיו.

והואיל בטובו להו"ל גם לוח שנתי מפורט שלפיו יכול הלימוד לסדר את הלימוד הג"ל משך שנה תמימה, בלי שיצטרך לרכוש את הוצאת השו"ע עם הוצאת הרמ"א ז"ל שמרפס והולך בעת. וברור שאין זה הלימוד מקנה ללומדיו יכולת לתת פסק בהלכה, כלי העיניו בנ"כ,

והגנו לכך את הגאון"צ המתבר המו"ל שליט"א שחפץ ה' בידו יצליח, ויזכה ליכות את הרכים בהוצאת השו"ע המסדר כנ"ל שהיו לתועלת רב בקיאות ושיגון הלכות ד' חלקי השו"ע, ואין להרפס שו"ע זה בלי תוספת זו, במסגרת מיוחדת ובאותיות גוללות, וזכות מרן המתבר הבי"צ זי"ע ורבנו הרמ"א ז"ל וכו' וכן ועכ"ל לישועה קרובה ברחמים גדולים בביאת משיח צדקנו מורח וראין בב"א. וה"ש יום ד' כ"ב מנ"א תשס"ב לסדר ראה אנכי נותן לפניכם היום וגו' את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אשר אנכי מצוה אתכם היום וגו', הביד"צ רפניה"ק ת"ו.

נאם
נאם
נאם
נאם

הגאון המו"ל שליט"א
הגאון המו"ל שליט"א
הגאון המו"ל שליט"א
הגאון המו"ל שליט"א

הגני מצטרף לדברי ידידי הגאון"צ הביד"צ שליט"א ומברך את הגה"צ המתבר המו"ל שליט"א שיראה ברכה בעמלו הוא זכוי הרכים גדול להגדיל תורה ולהאדירה, ונוכח לראות בביאתנו ב"ד ישראל ושמתחתן בבוא לציון גוא"צ ברחמים בב"א.

SHMUEL HALEVI WOSNER
RABBI OF
ZICHRON-MEIR, BNEI-BRAK

שמואל הלוי וואזנר
רב אב"ד ור"מ
זכרון-מאיר, בני-ברק

ב"ה יום

הנה זכה כבוד הה"ג הנ' ר' נפתלי מענדעלאוויטש שליט"א ראש
כולל מורקא ירושלים להחזיר עטרה ליושנה ולהדפיס ספרי שו"ע ד"ח
רק עם דברי רבנו הבית יוסף זי"ע ודברי רמ"א אשר בזכותם זכו להאיר לדורות
עולם שיהיו קיצור הלכות שבד' חלקי שו"ע מחבר רמ"א שגורים בפי כל ויכולים
לחזור עליהם מדי שנה בשנה. וכבר ידוע שבדור דעה שבגני"ו וגם אח"כ נהגו גאונים
צדיקים לחזור כל חודש וחודש על תלמודם בד"ת ככוונת רבינו הבית יוסף וכאשר
העיר גם הגאון פאת השולחן הגה"ק ר' ישראל משקלאוו זי"ע במכתבו למרן הח"ס זי"ע.
וע"כ אין ספק שזה זיכוי הרכים מצוה דרבה ומצוה דרכים ובכלל מזכי
הרכים נמנה.

אנחנו רוצים
לעולם ולשבת ארצה
לשמואל הלוי וואזנר

ב"ה, יום תמוז תשס"ב לפ"ק

הנה זכה כבוד הה"ג הנ' ר' נפתלי מענדעלאוויטש שליט"א ראש
כולל מורקא ירושלים להחזיר עטרה ליושנה ולהדפיס ספרי שו"ע ד"ח
רק עם דברי רבנו הבית יוסף זי"ע ודברי רמ"א אשר בזכותם זכו להאיר לדורות
עולם שיהיו קיצור הלכות שבד' חלקי שו"ע מחבר רמ"א שגורים בפי כל ויכולים
לחזור עליהם מדי שנה בשנה. וכבר ידוע שבדור דעה שבגני"ו וגם אח"כ נהגו גאונים
צדיקים לחזור כל חודש וחודש על תלמודם בד"ת ככוונת רבינו הבית יוסף וכאשר
העיר גם הגאון פאת השולחן הגה"ק ר' ישראל משקלאוו זי"ע במכתבו למרן הח"ס זי"ע.
וע"כ אין ספק שזה זיכוי הרכים מצוה דרבה ומצוה דרכים ובכלל מזכי
הרכים נמנה.

ע"ז בעה"ח וחכות מנהיגו הדורות הבי"ת ורמ"א זי"ע
יעמדו למולו לכל ישראל.
מצפה לרחמי ה'
שמואל הלוי וואזנר

קריאה קדושה

תחילתה של חגיגת חובב סובא בחודשי התורה רבי נפתלי הרץ מנקטת לראשונה את שם "מפני" חזק וישראלים חובב"א, ראש הכולל "טורקא", אשר כבר נודע בשקעים לתורה.

ועתה, בהתעצות עם גדולי רובנו ובעידודם חשף הגה"צ הנ"ל שלישי"א את רועו עוון להחזיר עמדה ליושנה לקנות ד' ושם בבקאות עקרי דיני התורה ולהחזיר אדבת שינון עקרי דיני התורה כאשר הם מופיעים פסוקים וסדרים כמפורט של הני שני הצדדיים שגמרהם אנו חיים מן המתברר השו"ע ז"ל וזמן בעל המפה לשינון, רבנו הרמ"א ז"ל, בהוצאת ספרי השו"ע עם הגהות הרמ"א, ללא נישעי כלים, כמקדמתא דנא בעבור הממטה הג"ל התמדת רציפות החזרה על עקרי דיני התורה וקניית בקאותם, כמו אמרו חז"ל, דלעולם ישנה אדם לתלמודו דרך קצרה, והוצאה חרשה זו היא ראשית פרי כבורי המפעל אשר בשם "מפעל הליכות עולם" יבונה.

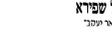
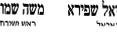
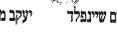
וכמובאר היטב בדק בוקנרם "זה השולחן" המתלווה להוצאת השו"ע עם הגהות הרמ"א ז"ל, הרי לפנינו כלי אמצני מועיל לרובש הבקאות בדיעת עקרי דיני התורה ע"י חזרה רצופה של לימודם ללא ג"כ משך שנה על פי תוכנית שנתית וזאת בהדרגה שאין זה למען לפסוק הלכה למעשה, אלא כאמור, חזרת הלימוד על מנת לקנות בקאות עכ"פ בעיקרי הדינים המפורשים במחבר הרמ"א שגמרהם כל בית ישראל חיים, גם האשכנזים וגם המפרדים וכפי רצון המחבר ז"ל כי דבריו הקדמתי לשינון: ראיתי בלבי כי טוב ללקוט שושני ספירי אמריו בדרך קצרה בלשון צח וכולל פה ונענים למען תורה תורה ה' הממיה שגורה כפי כל איש ישראל, כי כאשר ישאלו לת"ח דבר הלכה לא נמנעם בלא היה יאמר להכמה אחרות את ספר זה לחלקו לחלקים שלושים, ללמוד ביום חלק ונמצא שבכל חודש הוא חוזר לתלמודו, עכ"ל מרן המחבר.

וזאת היה רצון בעין שלמד כל אדם בישראל בסדר זה ושהיה ידיעת עקרי דיני התורה שגורים בפיו, גם אלה אשר כבר ניסו דירות בהוראה, ואלה שעדיין לא ניסו באלה. וכיוון שתמנענו המחזרת, ומה גם שהחכמות עם הגהות הרמ"א היא כמעט כפולה, הרי זה כלתי אפשרי לחזור בכל חודש, אלא עכ"פ בכל שנה ושנה אפשר ואפשר, ונתון דבר אמצני זה עד מאד, בלי שום ספק, והרי זה ממש מקיים רצון צדק מרן המחבר ז"ל, וכפי שהיה בקדמתא דנא שלמדו לימוד חזרה כזה אף בלא ג"כ, למען לקנות בקאות, ושהיה הדינים שגורים על פי הלמוד, ואלה הם יסודות הידיעות ברזני התורה.

על כן נקרא לאחוני בית ישראל להביא ברכה זו וברכה, להעמידה והשולחן אשר לפני ה', הדור כולו עם מפתח המחזרה, לומר להבמה אחרות את. וזכוב עשה הגה"צ הרמ"א שלישי"א בנעמו וברכו יסר כולל אברכים מצויים במיוחד למגשרת הלימוד שו"ע עם הגהות הרמ"א חך שנה ושנה לשינון הלכה, בתוך מסגרת כוללת טורקא.

להחזיר עמדה ליושנה בהוצאת השו"ע עם הגהות הרמ"א למגשרת להפיץ בקאות ידיעת עקרי הדינים בכל הפצות ישראל, ואף ירינו עמו וכל אשר יעשה יצילת. כעשרת ההתמזן למען התורה דק' ולומדה

(החתמות לפי סדר א"ב)

יוסף צבי הלר דונר
ראב"ד וק"ק יצתת ישראל לנטון
שריה רבליצ'ק
מח"ס זה השליח ועד
ישראל גיבון
וחזק רב דרש בעירוק וירושלים ת"ו
נתן נוסטבאנער
אב"ד ק"ת גאדת ישראל כ"ב
שמעון בערדי
ראש ישיבת זוטרת חזקת
שמעון בירבאן
אדמו"ר מלובלין
אברהם אויר
אדמו"ר מלובלין
בנימין חושע וילבר
מח"ס זה נדבר
אליעזר יהודה וולדינג
מח"ס זה צ"צ אליעזר ועד
משה הלב' שטאם
חבר הנהלת תורה וירושלים ת"ו
ארי' ליבש הלב' שטאם
אדמו"ר מנטשא
אברהם חזק הורוויץ
חבר הנהלת תורה וירושלים ת"ו
אליעזר הגר
אדמו"ר שטעטל וויזניץ
גדליהו מנחם דגניץ
אדמו"ר מלונסטד
מאיר מאזון
ראש ישיבת ארם הירושני
יוסף לייבוויער
אדמו"ר מנדבורטא פת
יוסף לייבוויער
ראש ישיבת "מלול חתומים"
שלום כהן
ראש ישיבת "מרת חסד"
יצחק כהני
ראש ישיבת "מרת חסד"
ישראל מרדכי טווערסקי
אדמו"ר טראיאטשניקווע
ישראל ארי' ולמנביץ
גב"ד נען, מלמדים ב"ה גרין וועד
דוב מאיר קרוור
ראש ישיבת סקוויצא
דוד בן-ציון קליין
אב"ד יסדות
משה צדקיה
ראש ישיבת מרת חסד
אברהם יעקב פרידמן
אדמו"ר מסערות
דוב פוברסקי
ראש ישיבת מפיכ"ב
אברהם ישעי' ענגלארד
אדמו"ר מראצין
יונתן ספר
אדמו"ר שטרלי
יהודה שטרן
מלמדים אב"ד גינעו פליץ
דוב שורנבאן
ראש ישיבת "מרת חתומים"
זלמן שורנבאן
ראש ישיבת "מרת חתומים"
צבי הירש רוננבאום
אדמו"ר מקרעטשעוו וירושלים
לוי המון ריבנביץ
מח"ס שטרנו השליח
בן ציון ריבנביץ
אדמו"ר מנצאלא ווארד לונאנא
אפרים פישל ריבנביץ
ראש ישיבת חזקת
משה שמואל ספירא
ראש מוסדות "מרת חתומים" |
חיים מאיר יחיאל ספירא
מח"ס זה השליח ועד |
זכריה שלום
מח"ס זה השליח ועד |
יעקב מאיר שטבער
מח"ס זה השליח ועד |
יוסף חיים שינגלד
מח"ס זה השליח ועד |
חיים מנחם שינגלד
מח"ס זה השליח ועד | |

אורח חיים

היומי

בגימטריא

שנ"ד (354)

כמנין ימות השנה

שלומדים בהם אורח

חיים היומי

חושבנא דדין כחושבנא דדין

פלאי פלאות

שלחן ערוך

לפני זקנים עם נערים
בכרך קטן למען ישאורו בחיקם
להגות בו בכל עת ובכל
מקום כאשר יחנו או יסעו

קננו כיהרר יוסף קלרו יזיל ככהר
אפרים קזנו זכל :

כדפס בעיני רב עם תוספת בלור קמלות

במנות הלגון מוסר אלסכדה גרלגני זכנינו

פה ויניציא

שער שו"ע ויניציא
שנת של"ח לפ"ק

שלחן ערוך

לפני זקנים עם נערים
בכרך קטן למען ישאורו בחיקם
להגות בו בכל עת ובכל
מקום כאשר יחנו או יסעו

מכנו כיהרר יוסף קלרו זככה
אפרים קלרו זככ

כדפס בעיני רב עם תוספת בלור קמלות

אבן העזר

במנות מוסר אלנויוז כראגני

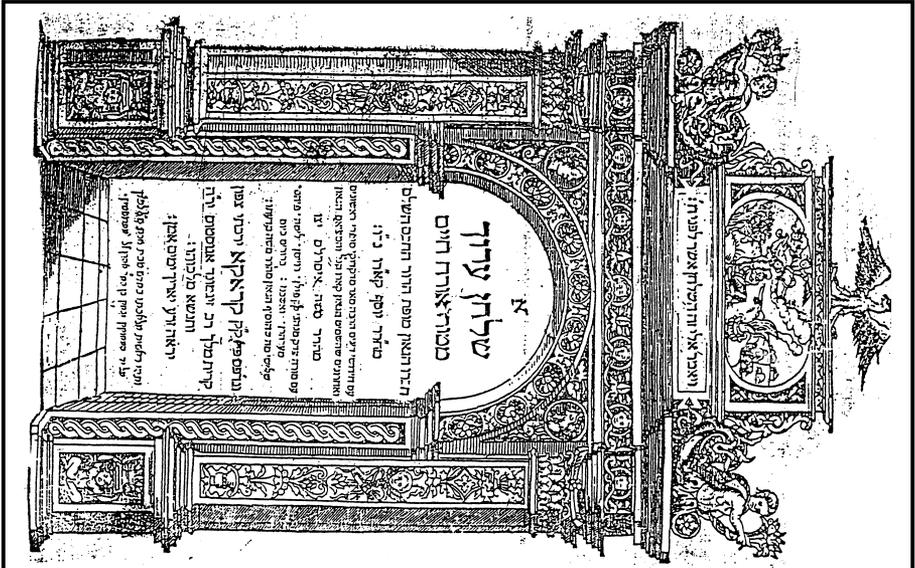

פה ויניציא

שער שו"ע ויניציא
שנת של"ד לפ"ק

תפלה קודם למוד השולחן ערוך:

הנני רוצה ללמוד, כְּדֵי שִׁבְיֵאֲנִי הַתְּלִמּוּד הַזֶּה
לְיָדֵי מַעֲשֵׂה, וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׂרָאֵל, וְלְיָדֵי יְדִיעַת
הַתּוֹרָה. וְהַרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְהוָה קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשְׂכִינְתָּיה בְּשֵׁם יְהו"ה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי
מְתַיְחָדִים יֵאָחֲדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמֵנוּ בְּיַחְדָּא שְׁלֹם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

שער שו"ע אורח חיים - מדבר עם רמ"א
קראתא ש"ת רפ"ק

הוא אורח חיים...
 1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...

הוא אורח חיים...
 1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...

דף שו"ע אורח חיים - מדבר עם רמ"א
קראתא ש"ת רפ"ק

כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא

קונטרס
לוח טבלאות
י"ב חדשי השנה
ללימוד כל שז"ע
אורח חיים
היומי
מחבר עם רמ"א
במעגל השנה

"אורח חיים היומי" בגימטריא שנ"ד (354)
כמנין ימות השנה שלומדים בהם אורח חיים היומי

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוך תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

– חודש תשרי –

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	
ב	ג	א	א	א תשרי
ט	ד	ב	ג	ב תשרי
א	ו	ט	ד	ג תשרי
ג	ז	א	ו	ד תשרי
א	ט	ג	ז	ה תשרי
י	י	א	ט	ו תשרי
יא	יא	י	י	ז תשרי
ב	יב	יא	יא	ח תשרי
ד	טו	ב	יב	ט תשרי
א	יח	ד	טו	י תשרי
א	כג	א	יח	יא תשרי
ה	כה	א	כג	יב תשרי
יג	כה	ה	כה	יג תשרי
ט	כז	יג	כה	יד תשרי
ב	לא	ט	כז	טו תשרי
יא	לב	ב	לא	טז תשרי
כ	לב	יא	לב	יז תשרי
לה	לב	כ	לב	יח תשרי
מד	לב	לה	לב	יט תשרי
ב	לג	מד	לב	כ תשרי
ב	לו	ב	לג	כא תשרי
א	לט	ב	לו	כב תשרי
א	מא	א	לט	כג תשרי
ז	מג	א	מא	כד תשרי
ח	כו	ז	מג	כה תשרי
א	מח	ח	כו	כו תשרי
א	נב	א	מח	כז תשרי
י	נג	א	נב	כח תשרי
כה	נג	י	נג	כט תשרי
ג	נה	כה	נג	ל תשרי

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

– חודש חשון –

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	
יז	נה	ג	נה	א חשון
א	נח	יז	נה	ב חשון
ג	נט	א	נח	ג חשון
ו	סא	ג	נט	ד חשון
ב	סב	ו	סא	ה חשון
א	סה	ב	סב	ו חשון
י	סו	א	סה	ז חשון
א	ע	י	סו	ח חשון
ה	עב	א	ע	ט חשון
ג	עה	ה	עב	י חשון
א	עח	ג	עה	יא חשון
א	פ	א	עח	יב חשון
ב	פה	א	פ	יג חשון
ג	פט	ב	פה	יד חשון
ח	צ	ג	פט	טו חשון
כא	צ	ח	צ	טז חשון
א	צב	כא	צ	יז חשון
א	צד	א	צב	יח חשון
ד	צה	א	צד	יט חשון
ב	צח	ד	צה	כ חשון
ד	קא	ב	צח	כא חשון
ה	קד	ד	קא	כב חשון
ב	קח	ה	קד	כג חשון
ב	קט	ב	קח	כד חשון
א	קיא	ב	קט	כה חשון
ב	קיד	א	קיא	כו חשון
א	קיז	ב	קיד	כז חשון
א	קכא	א	קיז	כח חשון
ב	קכד	א	קכא	כט חשון

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

- חודש כסלו -

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	X
א	קכו	ב	קכד	א כסלו
ח	קכח	א	קכו	ב כסלו
כ	קכח	ח	קכח	ג כסלו
לג	קכח	כ	קכח	ד כסלו
א	קכט	לג	קכח	ה כסלו
ח	קלא	א	קכט	ו כסלו
ב	קלה	ח	קלא	ז כסלו
א	קלז	ב	קלה	ח כסלו
ד	קלט	א	קלז	ט כסלו
ז	קמא	ד	קלט	י כסלו
א	קמד	ז	קמא	יא כסלו
א	קמז	א	קמד	יב כסלו
א	קנ	א	קמז	יג כסלו
ט	קנא	א	קנ	יד כסלו
ז	קנג	ט	קנא	טו כסלו
טז	קנג	ז	קנג	טז כסלו
ו	קנד	טז	קנג	יז כסלו
א	קנו	ו	קנד	יח כסלו
יב	קנח	א	קנו	יט כסלו
ח	קנט	יב	קנח	כ כסלו
ה	קס	ח	קנט	כא כסלו
א	קסא	ה	קס	כב כסלו
ד	קסב	א	קסא	כג כסלו
א	קסד	ד	קסב	כד כסלו
ו	קסז	א	קסד	כה כסלו
כ	קסז	ו	קסז	כו כסלו
ח	קסח	כ	קסז	כז כסלו
יז	קסח	ח	קסח	כח כסלו
יד	קע	יז	קסח	כט כסלו
א	קעד	יד	קע	ל כסלו

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

- חודש טבת -

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	✕
ג	קעה	א	קעד	א טבת
א	קעח	ג	קעה	ב טבת
ב	קעט	א	קעח	ג טבת
א	קפב	ב	קעט	ד טבת
ז	קפג	א	קפב	ה טבת
א	קפז	ז	קפג	ו טבת
ז	קפח	א	קפז	ז טבת
א	קצא	ז	קפח	ח טבת
ג	קצג	א	קצא	ט טבת
ג	קצה	ג	קצג	י טבת
א	קצט	ג	קצה	יא טבת
א	רב	א	קצט	יב טבת
יב	רב	א	רב	יג טבת
ה	רד	יב	רב	יד טבת
ה	רה	ה	רד	טו טבת
ד	רח	ה	רה	טז טבת
יג	רח	ד	רח	יז טבת
ב	רי	יג	רח	יח טבת
ב	ריב	ב	רי	יט טבת
ג	רטז	ב	ריב	כ טבת
א	ריח	ג	רטז	כא טבת
ח	ריט	א	ריח	כב טבת
ג	רכג	ח	ריט	כג טבת
יג	רכד	ג	רכג	כד טבת
א	רכח	יג	רכד	כה טבת
א	רלא	א	רכח	כו טבת
ג	רלב	א	רלא	כז טבת
ג	רלה	ג	רלב	כח טבת
א	רמ	ג	רלה	כט טבת

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

- חודש שבט -

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	✕
י	רמ	א	רמ	א שבט
א	רמג	י	רמ	ב שבט
ו	רמד	א	רמג	ג שבט
א	רמו	ו	רמד	ד שבט
ב	רמז	א	רמו	ה שבט
ד	רמח	ב	רמז	ו שבט
ב	רנא	ד	רמח	ז שבט
ו	רנב	ב	רנא	ח שבט
ב	רנג	ו	רנב	ט שבט
א	רנד	ב	רנג	י שבט
א	רנה	א	רנד	יא שבט
ח	רנז	א	רנה	יב שבט
א	רס	ח	רנז	יג שבט
ב	רסג	א	רס	יד שבט
יד	רסג	ב	רסג	טו שבט
א	רסה	יד	רסג	טז שבט
יא	רסו	א	רסה	יז שבט
יג	רסח	יא	רסו	יח שבט
י	רעא	יג	רסח	יט שבט
ז	רעב	י	רעא	כ שבט
א	רעד	ז	רעב	כא שבט
א	רעו	א	רעד	כב שבט
ד	רעז	א	רעו	כג שבט
ב	רפב	ד	רעז	כד שבט
ז	רפד	ב	רפב	כה שבט
ב	רפח	ז	רפד	כו שבט
ב	רצ	ב	רפח	כז שבט
ג	רצג	ב	רצ	כח שבט
ז	רצו	ג	רצג	כט שבט
יד	רצח	ז	רצו	ל שבט

סדר אורח חיים היומני
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
– חודש אדר –

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	
ב	שא	יד	רצח	א אדר
טז	שא	ב	שא	ב אדר
כז	שא	טז	שא	ג אדר
מא	שא	כז	שא	ד אדר
ו	שב	מא	שא	ה אדר
ו	שג	ו	שב	ו אדר
יט	שג	ו	שג	ז אדר
ב	שה	יט	שג	ח אדר
יז	שה	ב	שה	ט אדר
ד	שו	יז	שה	י אדר
ה	שז	ד	שו	יא אדר
יט	שז	ה	שז	יב אדר
ז	שח	יט	שז	יג אדר
כב	שח	ז	שח	יד אדר
מ	שח	כב	שח	טו אדר
א	שי	מ	שח	טז אדר
א	שיא	א	שי	יז אדר
א	שיב	א	שיא	יח אדר
ב	שיג	א	שיב	יט אדר
ג	שיד	ב	שיג	כ אדר
ב	שטו	ג	שיד	כא אדר
ז	שטז	ב	שטו	כב אדר
ה	שיז	ז	שטז	כג אדר
ט	שיח	ה	שיז	כד אדר
ג	שיט	ט	שיח	כה אדר
א	שכ	ג	שיט	כו אדר
יט	שכ	א	שכ	כז אדר
טז	שכא	יט	שכ	כח אדר
א	שכג	טז	שכא	כט אדר

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

– חודש ניסן –

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	✕
ד	שכד	א	שכג	א ניסן
ד	שכה	ד	שכד	ב ניסן
טו	שכה	ד	שכה	ג ניסן
א	שכז	טו	שכה	ד ניסן
יב	שכח	א	שכז	ה ניסן
כה	שכח	יב	שכח	ו ניסן
מד	שכח	כה	שכח	ז ניסן
ד	של	מד	שכח	ח ניסן
ט	שלא	ד	של	ט ניסן
ו	שלד	ט	שלא	י ניסן
כג	שלד	ו	שלד	יא ניסן
א	שלו	כג	שלד	יב ניסן
יג	שלו	א	שלו	יג ניסן
ז	שלח	יג	שלו	יד ניסן
ד	שמ	ז	שלח	טו ניסן
א	שדמ	ד	שמ	טז ניסן
יד	שמה	א	שדמ	יז ניסן
א	שמז	יד	שמה	יח ניסן
ב	שנ	א	שמז	יט ניסן
ב	שנד	ב	שנ	כ ניסן
א	שנו	ב	שנד	כא ניסן
א	שנח	א	שנו	כב ניסן
יג	שנח	א	שנח	כג ניסן
ב	שסא	יג	שנח	כד ניסן
י	שסב	ב	שסא	כה ניסן
יג	שסג	י	שסב	כו ניסן
כו	שסג	יג	שסג	כז ניסן
לג	שסג	כו	שסג	כח ניסן
ב	שסה	לג	שסג	כט ניסן
ה	שסו	ב	שסה	ל ניסן

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

– חודש אייר –

:עד		:מן		:יום
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	✕
א	שסז	ה	שסו	א אייר
ב	שע	א	שסז	ב אייר
א	שעא	ב	שע	ג אייר
ו	שעב	א	שעא	ד אייר
טז	שעב	ו	שעב	ה אייר
ג	שעה	טז	שעב	ו אייר
א	שעט	ג	שעה	ז אייר
ה	שפא	א	שעט	ח אייר
יח	שפב	ה	שפא	ט אייר
ה	שפו	יח	שפב	י אייר
א	שפט	ה	שפו	יא אייר
ב	שצב	א	שפט	יב אייר
א	שצה	ב	שצב	יג אייר
יז	שצז	א	שצה	יד אייר
ט	שצח	יז	שצז	טו אייר
ט	שצט	ט	שצח	טז אייר
א	תד	ט	שצט	יז אייר
א	תו	א	תד	יח אייר
א	תט	א	תו	יט אייר
יא	תט	א	תט	כ אייר
א	תיג	יא	תט	כא אייר
ב	תטז	א	תיג	כב אייר
א	תכא	ב	תטז	כג אייר
א	תכה	א	תכא	כד אייר
א	תכח	א	תכה	כה אייר
ב	תכט	א	תכח	כו אייר
ח	תלג	ב	תכט	כז אייר
ב	תלו	ח	תלג	כח אייר
א	תמ	ב	תלו	כט אייר

סדר אורח חיים היומיומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

– חודש סיון –

:עד		:מן		:יום
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	
ח	תמב	א	תמ	א סיון
ו	תמד	ח	תמב	ב סיון
א	תמז	ו	תמד	ג סיון
ז	תמז	א	תמז	ד סיון
ב	תנ	ז	תמז	ה סיון
ה	תנא	ב	תנ	ו סיון
טז	תנא	ה	תנא	ז סיון
כה	תנא	טז	תנא	ח סיון
א	תנג	כה	תנא	ט סיון
א	תנה	א	תנג	י סיון
א	תנז	א	תנה	יא סיון
ד	תנט	א	תנז	יב סיון
ה	תסא	ד	תנט	יג סיון
ג	תסה	ה	תסא	יד סיון
ח	תסז	ג	תסה	טו סיון
טז	תסז	ח	תסז	טז סיון
ג	תע	טז	תסז	יז סיון
י	תעב	ג	תע	יח סיון
ז	תעג	י	תעב	יט סיון
א	תעו	ז	תעג	כ סיון
א	תפ	א	תעו	כא סיון
א	תפו	א	תפ	כב סיון
ד	תפט	א	תפו	כג סיון
ט	תצ	ד	תפט	כד סיון
ג	תצד	ט	תצ	כה סיון
ד	תצז	ג	תצד	כו סיון
ג	תצח	ד	תצז	כז סיון
יז	תצח	ג	תצח	כח סיון
א	תקא	יז	תצח	כט סיון
ד	תקב	א	תקא	ל סיון

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

- חודש תמוז -

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	X
ב	תקו	ד	תקב	א תמוז
ה	תקז	ב	תקו	ב תמוז
א	תקי	ה	תקז	ג תמוז
ב	תקיא	א	תקי	ד תמוז
ו	תקיג	ב	תקיא	ה תמוז
ז	תקיז	ו	תקיג	ו תמוז
ו	תקטו	ז	תקיז	ז תמוז
א	תקיח	ו	תקטו	ח תמוז
ג	תקכא	א	תקיח	ט תמוז
ד	תקכו	ג	תקכא	י תמוז
ד	תקכז	ד	תקכו	יא תמוז
כא	תקכז	ד	תקכז	יב תמוז
א	תקלא	כא	תקכז	יג תמוז
ה	תקלג	א	תקלא	יד תמוז
ג	תקלו	ה	תקלג	טו תמוז
יד	תקלז	ג	תקלו	טז תמוז
ב	תקלט	יד	תקלז	יז תמוז
יג	תקלט	ב	תקלט	יח תמוז
ה	תקמא	יג	תקלט	יט תמוז
ב	תקמה	ה	תקמא	כ תמוז
ה	תקמו	ב	תקמה	כא תמוז
ב	תקמח	ה	תקמו	כב תמוז
יג	תקמח	ב	תקמח	כג תמוז
א	תקנא	יג	תקמח	כד תמוז
ז	תקנא	א	תקנא	כה תמוז
א	תקנב	ז	תקנא	כו תמוז
ב	תקנג	א	תקנב	כז תמוז
יח	תקנד	ב	תקנג	כח תמוז
א	תקנט	יח	תקנד	כט תמוז

סדר אורח חיים היומי
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
– חודש אב –

:עד		:מן		:יום
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	
ב	תקס	א	תקנט	א אב
ב	תקסב	ב	תקס	ב אב
יב	תקסב	ב	תקסב	ג אב
ב	תקסו	יב	תקסב	ד אב
ב	תקסח	ב	תקסו	ה אב
א	תקסט	ב	תקסח	ו אב
א	תקעב	א	תקסט	ז אב
ד	תקעה	א	תקעב	ח אב
יב	תקעה	ד	תקעה	ט אב
ט	תקעו	יב	תקעה	י אב
א	תקעח	ט	תקעו	יא אב
א	תקפא	א	תקעח	יב אב
ח	תקפב	א	תקפא	יג אב
ה	תקפה	ח	תקפב	יד אב
טו	תקפו	ה	תקפה	טו אב
ג	תקפח	טו	תקפו	טז אב
ג	תקצ	ג	תקפח	יז אב
ד	תקצא	ג	תקצ	יח אב
א	תקצה	ד	תקצא	יט אב
א	תרב	א	תקצה	כ אב
ב	תרו	א	תרב	כא אב
ד	תרח	ב	תרו	כב אב
ד	תריב	ד	תרח	כג אב
ח	תריג	ד	תריב	כד אב
א	תריז	ח	תריג	כה אב
י	תריח	א	תריז	כו אב
ב	תרכב	י	תריח	כז אב
א	תרכה	ב	תרכב	כח אב
א	תרכח	א	תרכה	כט אב
י	תרכט	א	תרכח	ל אב

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

- חודש אלול -

עד:		מן:		יום:
סעיף:	סימן:	סעיף:	סימן:	X
ב	תרל	י	תרכט	א אלול
י	תרל	ב	תרל	ב אלול
ט	תרלא	י	תרל	ג אלול
ז	תרלג	ט	תרלא	ד אלול
ג	תרלז	ז	תרלג	ה אלול
ב	תרלט	ג	תרלז	ו אלול
ד	תרמ	ב	תרלט	ז אלול
ג	תרמג	ד	תרמ	ח אלול
א	תרמו	ג	תרמג	ט אלול
ג	תרמח	א	תרמו	י אלול
א	תרמט	ג	תרמח	יא אלול
ו	תרמט	א	תרמט	יב אלול
ח	תרנא	ו	תרמט	יג אלול
א	תרנד	ח	תרנא	יד אלול
ח	תרנח	א	תרנד	טו אלול
ב	תרסג	ח	תרנח	טז אלול
יא	תרסד	ב	תרסג	יז אלול
א	תרסט	יא	תרסד	יח אלול
ה	תרעא	א	תרסט	יט אלול
א	תרעג	ה	תרעא	כ אלול
ג	תרעה	א	תרעג	כא אלול
א	תרפא	ג	תרעה	כב אלול
ג	תרפה	א	תרפא	כג אלול
ד	תרפח	ג	תרפה	כד אלול
ו	תרצ	ד	תרפח	כה אלול
א	תרצא	ו	תרצ	כו אלול
א	תרצג	א	תרצא	כז אלול
ד	תרצה	א	תרצג	כח אלול
X	X	ד	תרצה	כט אלול

כתר תורה

להורים – מלמדים – מנהלים
רבנים – וראשי ישיבות

בידכם לעשות כל תלמידיכם ליהודים הלומדים תורה לשמה והולכים בדרך השולחן ערוך, על ידי שיחזקם ללמוד בכל יום שולחן ערוך "אורח חיים היומי" מחבר ורמ"א, לסיים כל שו"ע או"ח במשך שנה תמימה, (לימוד של 5-10 דקות בלבד בכל יום). ועל ידי זה ידעו האיך להנהיג את ביתם על פי השולחן ערוך.

זכרו נא מה שכתוב בחזרת הללנות שער אהבת ה'
זוה לשוננו:

וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלוקים, עד כאן לשוננו.

חברך חבֵּרָא אֵית לֵיה!!!

מצוה על כל אחד להתחזק ללמוד שולחן ערוך אורח חיים – מחבר עם רמ"א – ויחזק את חביריו וקרוביו שגם הם יצטרפו ללמוד שולחן ערוך מדי יום ביומו, ויהיה נמנה בין מזכי הרבים שצדקתם עומדת לעד, ועי"ז יהיה נכון לבו בטוח בה' שיזכה לבנים צדיקים!!!

תוכן הענינים

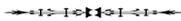
קונטרס ראשון
תערוך לפני שלחן
לימוד שולחן ערוך

זכה למלאך שנגלה אליו.....מ
ענוותנותו של הבית יוסף - וכוונת
הרמ"א לשם שמים.....מ
מגדולתו.....מא
מדברי המלאך.....מא
מדוע נקרא השם "בית יוסף"?.....מא
דעת הרמ"א על הבית יוסף: "כל החולק
עליו כחולק על השכינה".....מא
מעשה נורא, ה"בית יוסף" זכה מן
השמים שיתפשט ספרו בכל העולם כולו
מב.....מב
כל העושה כפסקי מרן, עביד כמאתיים
רבנן, ולכך קורין למרן מר"ן סתם, כי
הוא ראשי תיבות מ'מאתן ר'בנן נ'סמך
מב.....מב

קונטרס שלישי
זבני ישראל יוצאים
ביד רמ"א
מרן הרמ"א

הקדמת רבינו הרמ"א להגהות השולחן
ערוך.....מד
הרמ"א מגדלותו.....מד
ממשה עד משה לא קם כמשה.....מה
והאיש משה גדול מאוד.....מה
דברי השל"ה הקדוש על הרמ"א: "זכה
מן השמים שיפסקו כמותו".....מה
ראוי לסמוך על פסקי הרמ"א.....מה

הקדמת מרן המחבר לשולחן ערוך -
חיוב לימוד שולחן ערוך בכל יום - ישנגו
לשונו על פה - שם הספר "שולחן ערוך"
לו.....לו
דעת הבעל שם טוב ז"ע על לימוד
השו"ע בקביעות.....לו
חיוב ותיקון גדול ללימוד "שולחן ערוך"
לו.....לו
לא יעבור יום בלי לימוד לכל הפחות
איזה סעיף "שולחן ערוך", אף אם הוא
אנוס ואין לו פנאי.....לח
ללמוד איזה סעיף "שולחן ערוך" בכל
יום הוא חיוב גדול על כל אחד מישראל
לח.....לח
כשמעיין בשולחן ערוך שהם רבותיו
לידע מקור הדין, אז מובטח לו שהוא בן
עולם הבא, להיות לעולם קיים במדריגת
קדוש!.....לח
בכל סימן וסימן של שו"ע נמצאת רפואה
למחלה ידוע - הרפואה נמצאת בטור
ובית יוסף.....לט

קונטרס שני
זיוסף הוא השליט
על הארץ
מרן הבית יוסף

שורש נשמתו של מרן הבית יוסף.....מ

קונטרס רביעי
אלה מקראי קודש
 קריאה קדושה לכל בני
 ישראל

קונטרס חמישי
ארבע אמות של
הלכה
 עניני לימוד הלכה

קריאת קודש! המפעל העולמי קורא לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם
 מו.....

חברך חבא אית לי' !!! מו.....

אורח חיים הוא השער לה' אשר צדיקים יבואו בו
 מח.....

הצטרף לאלו: מח.....

השנים חולפים ועוברים !!! מח.....

זכור !!! מט.....

יהודי היקר !!! מט.....

– כתר תורה – מט.....

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"איזה יום" שרוצה בקבלה מחדש להתחילו ולסיימו בעזרת השם יתברך! נ.....

כללו של דבר מיד כשתבא המצוה לידך עשה אותה, ואל תדחה אותה נ.....

כבר בא העת לחננה! שגם אתה תהיה בין אלו היודעים את השלחן ערוך! נא יגעת ומצאת תאמין! נא.....

לומד יקר – דבר בדוק ומנוסה נא.....

פיקח מהו אומר: הריני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר עד שאני שונה את כל התורה כולה נב.....

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד נג.....

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין לשמור ולעשות! נג.....

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד השולחן ערוך בקביעות נד.....

הגאון בעל אבני נזר זצ"ל כותב במכתב: נד.....

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין לגן עדן נד.....

כוהר הרקיע דא הלכה – ואת עלית על כלנה נה.....

כל מי שזוכה להלכה אחד יורש עולם אחד נה.....

אשריהם אלו שעוסקים בהלכה שבוה יוצא השכינה מהגלות נה.....

השכינה אינו שורה אלא בד' אמות של הלכה! נה.....

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרונות נו.....

בזכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים ממנה", דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה! נו.....

מי שהוא בק"י בהלכ"ה של הקב"ה שהיא השכינה, הקב"ה עמו, שבשביל ההלכה לא יזוז ממנו לעולם נו.....

"ובלבנים", דא לیبון הלכה נו.....

כשמנפין ההלכה כסולת נקייה, מתפרנסת בזה הנשמה, כמו שהגוף

כל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין ע"י הלכות – למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרב כל הרחוקים אליו יתברך..... סב

ועיקר כבוד התורה להקים בתי מדרשות ובית ועד לחכמים אשר שם יתנו תוקף הלכה, כי זה עיקר חיינו..... סג

וזהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו – אין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת – וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם..... סג

אין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, הכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו – והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתו, ועד אנה יהיו לבושנו צואים..... סג

גברא דמרא עלמא חפץ בו..... סד

אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים..... סד

ד' אמות של הלכה אדמת קודש הוא – ונמשך ממילא הברכה לישראל..... סה

ה'ריעו ל'הוי"ה כ'ל ה'ארץ ר"ת הלכה, כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין באמרם, תורה לשמה, אל השם המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו – והני ד'..... סא

מתפרנס בדברי העולם – שזה לעומת זה עשה אלקי"ם, לחם הגוף ולחם התורה, זה הוא שכתוב לכו לחמי בלחמי..... נו

איתן מושבך ושים בסלע קנך – איתן תני"א, כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף, שהם שוני הלכו"ת ומשניות – כל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א, שמוציא לשם ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה, מה כתוב בו: "יפרוש כנפיו", אותו נשר, שהוא דיבור שבו ה' – ומפני זה "ישאדו על אברתו" – ישאדו, כגון "ישא ה' פניו אליך" – ומאי "ושים בסלע קנך"? אלא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי" – אף כך תנא שהוא בו הלכ"ה, חזקה כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר.. נח

ויש בעלי הלכו"ת שדומים לכוכבים, זה הוא שכתוב: "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" – לא ככוכבים שנאמר בהם "וכל צבאם יבול", אלא כאלו כוכבי העולם הבא שהם לעולם ועד עומדים תדיר..... נט

לימוד התורה למעשה הוא "תורה לשמה", ומשתלם בזה שם הוי"ה כולו, ואם אינו לומד לקיום המעשה השם תור"ה בו לבטלה..... נט

הקב"ה אין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה..... ס

תכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות..... ס

פישו"ן – פי ששונה הלכות..... ס

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה..... ס

הלכ"ה – שהולך בדרך הישר..... סא

הקב"ה אין לו שעשוע ושמחה אחרת וזלת לימוד הלכה..... סא

אין לו מקום אחר בעולמו..... סא

- אמות גופייהו, אי גמירי להו אינשי בהדי
הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן
סד.....
- כשנחרב בית המקדש, כל השלימות
בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה –
הקב"ה אין לה אלא ד' אמות של
הלכה, שהיא הכל"ה – ובזכותם נזכה
במה דכתיב, ה'קיצה ל'פקוד כ'ל ה'גוים,
ר"ת הכל"ה..... סו
- אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ,
אלא ד' אמות של הלכה – התורה
וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם
בטלים..... סו
- הלומד שלא לשמה לא על מנת לעשות
לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמודה
לידע חכמתה וסתריה לבד, נוח היה לו
שלא היה יוצא לאויר העולם..... סז
- בהיותו נושא ונותן בדברי תורה יהיה
הכונה אל תקוני השכינה דהיינו הלכה
אל האמת..... סז
- ארבע אמות של הלכה הוא כתר תורה
סח.....
- השכינה לא ירדה למטה מעשרה, רק
בסוד ד', דהיינו ד' אמות של הלכה... סח
- אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות
יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה
סט.....
- השפע יורד בכל יום תמיד, כי שם צוה ה'
את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד'
אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו
סט.....
- על ידי הלכ"ה יוצאין מכל הצרות –
הלכ"ה מסוגל להולדה בנקל..... סט
- מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.... עא
- כל העולם כולו נברא בשביל אותו
האדם שהוא ד' אמות של הלכה – ועל
- ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף
וחיבור עם ד' אמות של הלכה..... עב
- פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה,
שלא עסק בארבע אמות של הלכה – כי
שם ביתו יתברך..... עג
- אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע
אמות של הלכה – ואז כאשר על ידי
עסק התורה למטה, ממשיך שפע שורש
תורה שעוסקים בה למעלה..... עג
- הקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו
מכל גזירות רעות, ותפלתו תהיה קרובה
להתקבל, ונכסיהון מתברכין בכל
הברכות..... עד
- השכינה נקראת ה'כל"ה, בהיפוך אתון
הלכ"ה – וזהו סוד יחוד קוב"ה ושכינתיה
עד.....
- אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון
לשבתו, אלא ארבע אמות של הלכה,
שהוא רצונו יתברך וחכמתו, המלוכשים
בהלכות הערוכות לפנינו..... עה
- כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות
של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו
נופלים תחתיו..... עה
- מזמן שהקדושה נתגרשה כל כך אצל כל
אדם, צריכין לראות שלהיכין שהולכים,
לא לצאת מד' אמות של הלכה של
תורה, רק בכל הגילגולים צריכין
להחזיק במשפטי התורה..... עו
- כשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז
הוא נעשה דוגמת בית המקדש..... עו
- ד' אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ
ישראל – אויר ההלכ"ה מחכים כמו אויר
ארץ ישראל – הלכה פסוקה מוככת
המחשבה, ומוציא המחשבות זרות
והדמיונות מהלב..... עו
- ארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת
ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט
מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב
דשתי פיות ונכנס אויר קדוש..... עז
- האוצר של יראת שמים שהוא בבית גניזו
דהשם יתברך, הן הם גם כן הארבע

משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן..... צא ארץ חיים תודיעני מידלות תבִּצְעֵנִי – על ידי שלומדים שו"ע אורח חיים זוכין לפרנסה בריחה ולהנצל משפלות..... צב

קול חוצב להבת אש, מדרשת רבינו הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א! – לומדים פשטים ופולפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – הדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים..... פז

קונטרס שביעי
כהררים בשערה
תלזים הלכותיה
עניני לימוד הלכות שבת
התלויים בשערה

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות... פח

"הלכות שבת"... הרי הם "כהררים התלויין בשערה", כהר התלוי בשערות הראש..... צג

כשמו כן הוא, אורח חיים נצחיים..... פח המלמדים ילמדו עם התלמידים בכל יום ויום איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים..... פט

הלכות שבת כהררין התלויין בשערה. צג אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם רבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני – מכאן אמרו משה תקן להם לישראל שיהיו דורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג – אמר משה לישראל אם אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם כאילו המלכתם אותי בעולמי..... צד

ללמוד בכל יום שולחן ערוך אורח חיים, וביותר הלכות שבת..... פט תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן ערוך אורח חיים – רוב דיני אורח חיים מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר לאדם לעיין ולשאול לחכם..... פט מי שהוא בקי בשו"ע אורח חיים יכול להתפלל..... צ

המון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה

כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה בזמנה בשו"ע אורח חיים..... צ חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!..... צ יזחר מאוד להיות שונה הלכות בכל יום..... צ להיות שונה הלכות באורח חיים מדי יום ביומו חוק ולא יעבור..... צ מדברי ה"חזון איש" זצ"ל!..... צא אוי לי אמי כי ילדתני – אין ישיבת לומדי תורה לשמה – כל למודכם גמרא

מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם	ככיסופא קמי מלאכא קדישא – חוסו על
צה.....	”זמן” יקר הנבראים..... צח
כל המשמר שבת “כהלכתו” אפילו עובד	כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות
עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו..... צח	שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי
אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא	בכלל איש השלם..... צט
שלטה בהן אומה ולשון..... צו	הגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו
אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות	בעו”ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב
”כהלכתן” מיד נגאלים..... צו	איסורי דאורייתא ודרבנן – ולכך חובה
אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או	ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת
לשמוע הדרוש של החכם בשבת, גדול	שבת מקרבת הגאולה..... צט
קילוסו של הקב”ה העולה מקהלה	מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי
גדולה ממה שעולה מכל יחיד ויחיד	תורה ודברי סופרים – ובעו”ה רוב בעלי
לבדו... הם מעידים כולם יחד שקב”ה	בתיים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת,
ברא העולם, ומתקלט שמו של הקב”ה	ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים,
שגור עליהם איסור מלאכה והם	קדשים, והלכתא למשיחא וכזהנה,
שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים	והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה
גזרת מלכם..... צו	אנשים אשר עוברים על כמה איסורים,
כשם שאמרו שואלין ודורשין בהלכות	מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם,
פסח, כך חיובא רמיא לדרוש ולתור	ומכ”ש עניני מוקצה, ואי אפשר לפורטם
לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם	– ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו,
לפחות פעם אחת בשנה – חיובא רמיא	יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו,
על הדרשנים – לשומעים ומקיימים	לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות
יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב..... צז	שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה
אינן אחד נתן ללב ללמוד אורח חיים על	באזהרה יתירה..... צט
בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית,	צריך תשובה רבה לקלוקל הלזה, כי
תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת	באמת רבו מחללים בעו”ה בחילול שבת
המוזן, הלכות שבת והלכות יום טוב על	מלאכות דאורייתא ודרבנן – ובעו”ה
בורים – אשרי איש שימלט ולא ישגה	רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים
בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה	וצריך לימוד מתוך הספר – דיני מוקצה
להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה,	שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו
מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד,	המתפרצים – וזהו שישים איש בזה
ברכות הנהנין וכדומה..... צז	השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר
הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת	להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות
הנהנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו	שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד.... ק
בתורת אדם ישראלי..... צח	באמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי
וגמרתי בלבי בלי נדר, בי ימי תשובה	בו בחר ה’ ישראל לסגולתו, ויום זה
אלו אי”ה לכתוב דיני שבת בקצרה	חמדת וסגולת הימים – ובעו”ה אין אנו
בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים	נזהרים בכמה דינים, מלאכות ותולדות
שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל	דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב
שלי – וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה	מחמת חסרון ידיעה, כי בעו”ה נפשי
להם למשל, כל היום מנגינתם – אבל	וחמירי הלכות שבת, ואין קורא בהם
מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעול	לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים
	רק מקום פלפול קושיא ופירוקא וחדוד,

על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה – בעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים..... קד

ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות..... קה

עיקר תורה ללמוד "שולחן ערוך" לדעת דרכי ה' – אוי לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת – ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם בדבר זה..... קו

חזקו בני אל חי לשמירת שבת, והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר הלכות שבת, כי רבו הדינים לא יכילן המאמר בעל פה..... קי
מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד – והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת, כדי שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים..... קכ

יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה, ושגגת תלמוד עולה וזון חס ושלום, ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא, וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה – שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם, חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה..... קכא

הרבי הקדוש מלובלין זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת, עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר והרמ"א עם הבאר היטב..... קכב

לבוא לזו המדרגה לשמור שבת בכל פרטיו, העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת, ולחזור

ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה וזון – בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלטו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו למאמרי ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי..... קא

אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם, בפרט בענין שבת קודש – מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות..... קב

מי גבר ימלט לומר זך אני מפשע וחרף אני מעון בשמירת שבת, אשר עונשה קשה למאוד, ומאוד הפליגו בעונש זה, עד שגיהנום שנכבה בשבת, ולמחללי שבת לא תכבה האש הגדולה כלל, ואם כן מהראוי לשמרו כראוי, וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל רב שיברר לו הכל, ויחזור עליו תמיד חוזר חוזר עד שיהיה שגור בפיו, אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה, כי שכרה מרובה, ומגינה כתרסיס בפני פורענות..... קב

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות – בשמירת שבת יש לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מזהארץ, אבל זכות שבת מגינה עלינו – אין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים, וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ למגן וחוסן..... קג

כמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו..... קד

אוי לי ווי לי בחילול שבת – לומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – עוברים

מגילות היו לאבותינו במצרים מיעקב, שהיו קורין ומשתעשעים בהם ביום השבת..... קיב

יום שבת קדשינו מר צורה... חוסו נא בני ישראל על נפשותיכם, הנה רבו הפוגעים בי, ואין איש שם על לב לשמור שבת בכל הפרטים והדקדוקים, אין משים על לב להיות בקי בהדינים הרבים והעצומים התלויים בי, אשר הם כהררים התלויים בשערה, אין קורא בצדק מתעורר להחזיק בי, להזהיר לרבים, בהדברים שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת – שמעוני נא עם קדשי, חדשו בריתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם..... קיב

כמה החיוב כפול ומכופל בלימוד הלכות שבת קודש, אשר אין כיוצא בהם בשום הלכה מכל ההלכות שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין שהוא איסור סקילה, ונוהג בכל אדם כל ימי חייו ובכל השנה בכל יום שביעי ובכל רגע בשבת קודש מבואו ועד צאתו, ובכל תנועה ובכל דיבור ובכל ענין שהוא, צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות שונות והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים ותלויים בחוט השערה – וצריכים ללמוד ולחזור הרבה להיות בקי בהם ולזכרם..... קיג

על עון חילול שבת נגזר שלא יכנסו ישראל לארץ, וגלות לדורות..... קיד

בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה, ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש, ונעשים מקום להשראת שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן..... קיד

שמירת שבת הוא כלל התורה – ועל ידי שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ' שערי קדושה בפעם אחת, כמו אם יצדיק מעשיו ת' יום רצופים – הבעל תשובה אי

עליה תמיד, כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי, אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזוהים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו – ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה..... קיז

ראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם..... קיט

צריך שילמד הלכות שבת, כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה..... קכ

ללמוד בחבורה בכל יום הלכות שבת..... קכ

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימין – יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר המועדים כפי יכלתו – ללמוד בכל שבת קודש על כל פנים ד' דפין ממסכת שבת, וסימן א' משו"ע הלכות שבת על כל פנים עם הבאר היטב..... קכ

הרבי ר' בונם ז"ע אמר: שקודם שלמד הלכות שבת, אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לעמוד, מחמת אימת שבת עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש בזה חילול שבת קודש ח"ו..... קכא

מצות שבת בעצמה היא תיקון על פגם הברית – על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחטא זה..... קכב

כשם ששמירת שבת שקול ככל המצות, כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמוד בכל המצות..... קכג

חזקו למען שמירת שבת קודש שהוא יסוד היסודות ומכניס השפעה לכל השבוע – אותו היום מביא ברכה לכל בית ישראל – השומר שבת כהלכתו בכל פרטיו נותנין לו נחלה בלי מצרים – ד' ישפע שפע לכל בתי ישראל בזכות התחזקות לשמירת שבת ולקבוע ללמוד הלכות שבת בכל בית ישראל..... קכד

אפשר לו לתקן מעשיו אלא על ידי שמירת שבת..... קטו
 חייב ללמוד דיני שבת ושמירתן כי בקל יוכל לחלל שבת והוא בסקילה ואם בשוגג וכו'..... קטז

רוב חילול שבת שנכשלים ההמונים בהם הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים בדיני שלושים ותשע מלאכות ובתולדותיהן ולא בדיני מוקצה ואיסור טלטול – והתנא אמר: 'שגגת תלמוד' שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, 'עולה ודון' שהוא כמו מזיד..... קטז

קונטרס שמיני
שלושים יום קודם
החג
עניני לימוד הלכות החג
שלושים יום קודם החג,
ולימוד הלכות חג בחג

מי שחלק לו ה' בבינה, יהיה קובע לימודו מדי שבת בשבתו בהלכות שבת..... קטז

בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה, לא יסמוך על דעתו, אלא שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך כיצד יעשה, לאסור או להתיר, להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו, כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא דשקול ככל התורה..... קטז

שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלושים יום..... קכ
 מתחילין מיום הפורים עצמו..... קכא

הוא זהירין ללמוד בכל שבת קודש לכל הפחות סימן אחת בשו"ע אורח חיים הלכות שבת – ואם אין הפנאי מסכים ללמוד עם טורי זהב ומגן אברהם, על כל פנים תלמדו עם באר היטב פסקי הלכות, למען לא תכשלו ונלכדתם חס ושלום בעבירה של חילול שבת, וכבר אמרו רבותינו ז"ל דהלכות שבת הם כהררים התלויים בשערה, ואי אפשר להזהר אם לא בשקידה על ההלכות פסוקות, על כן יהיה זה לכם חוק ולא יעבור..... קיז

כבר מן הפורים ואילך התחילו הדרשנים לדרוש ברבים בהלכות הפסח..... קכא
 שואלים הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות החג בחג – בבית הועד שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלושים יום..... קכב

שלא להזיז ידיו בשבת וביום טוב ובמועד לשום פעולה אם לא יחקור מתחלה וישים אל לבו אם אין בו חשש איסור חילול שבת ויום טוב ומועד ח"ו..... קיז

שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום, ומאז חל עליו להזהר בצרכי הפסח..... קכג

החוש יעיד, אשר בהיסח הדעת ביום השבת ממוראו אפילו בשעה מועטת, קרוב מאוד לבוא לידי חילול שבת ח"ו..... קיח

שואלין בהלכות הפסח שלושים יום קודם הפסח, וכל השואל בענין זה באותו זמן שואל כענין הוא, ודוחין את השואל שלא כענין מפניו..... קכג
 נזקקין לזה ששואל בהלכות הרגל, שהוא שואל כענין..... קכד

תערוך לפני שולחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי בניי רייה

קונטרס ראשון תערוך לפני שולחן

לימוד שולחן ערוך

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם דמ"א

חשוף תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס ראשון —
"תערוך לפני שלחן"
לימוד שולחן ערוך

א.

הקדמת מרן המחבר לשולחן ערוך – חיוב לימוד שולחן ערוך
בכל יום – ישננו לשונו על פה – שם הספר "שולחן ערוך"

ראיתי אני בלבי כי טוב ללקוט שושני ספירי אמריו בדרך קצרה בלשון צח וכולל יפה ונעים למען תהיה תורת ה' תמימה שגורה בפי כל איש ישראל, כי כאשר ישאלו לת"ח דבר הלכה לא יגמגם בה אלא יאמר לחכמה אחותי את כשם שברור לו שאחותו אסורה לו כך יהיה ברור לו כל מי שישאל עליו הלכה למעשה בהיותו שגור בפיו ספר זה הבנוי לתלפיות תל' שהכל פונים בו לחלקו לחלקים שלשים ללמוד בו בכל יום חלק, ונמצא שבכל חודש הוא חוזר תלמודו ויאמר עליו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו.

זאת ועוד התלמידים הקטנים יהגו בו תמיד וישננו לשונו על פה ותהיה גירסא דינקותא מסודרת בפיהם מקטנותם הלכה למעשה וגם כי יזקינו לא יסורו ממנה והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהניח להם מעצמם ויגיע כפיהם ישעשעו נפשם בהגותם בספר זה אשר כולו מחמדים הלכה פסוקה באין אומר ואין דברים.

וקראתי שם ספר זה "שלחן ערוך" כי בו ימצא ההוגה כל מיני מטעמים ערוכים בכל ושמורים סדורים וברורים. ומובטח אני בחדד עליון כי על ידי ספר זה תמצא הארץ דעה את ה' הקטנים עם הגדולים תלמיד עם מנין חכם חרשים ונבון לחש.

לז בן עולם קונטרס א' – תערוך לפני שלחן הבא

ובכן אפרוש כפי אל ה' יעורני על דבר כבוד שמו להיות ממצדיקי הרבים ויזכני הקל להחל ולגמור להיות מסודר בהלכתו מתוקן ומקובל, וטוב ויפה, והנני מתחיל לעשות כאשר יעצתי, וה' יהיה בעזרי, אמן.
(הקדמת מרן המחבר ז"ל)

ב.

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד השו"ע בקביעות

מובא ב"כתר שם טוב": שלימוד השולחן ערוך רק המחבר עם רמ"א, הוא כדי שירכוש ידיעה נרחבת בכל חלקי השולחן ערוך, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסויימת, ידע היכן לחפש זאת, יתעמק בכל נושאי הכלים והפוסקים הדנים בהלכה זו ויוכל לברר היטיב הלכה למעשה.

ג.

חיוב ותיקון גדול ללימוד "שולחן ערוך"!

על לימוד הפוסקים הזהיר מאוד מאוד ביותר מכל הלימודים, וראוי ללמוד כל הארבעה "שולחן ערוך" בולם מראשם עד סופם כסדר, אם יוכל ללמוד כל הארבעה שולחן ערוך עם כל הפירושים הגדולים מה טוב, ואם לאו על כל פנים ילמוד כל הארבעה "שולחן ערוך" הקטנים, והוא תיקון גדול מאוד מאוד, כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל ידי לימוד פוסק שמברר הכשר והפסול המותר והאסור הטהור והטמא, על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע, וכמבואר במאמר "ראיתי מנורת זהב" ובשאר מאמרים מעלת לימוד הפוסקים.

(שיחות הר"ן סימן כט)

ד.

לא יעבור יום בלי לימוד לכל הפחות איזה סעיף "שולחן ערוך",
אף אם הוא אנוס ואין לו פנאי

ואמר: "שכל איש ישראלי מחויב ללמוד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבור. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמוד על כל פנים איזה סעיף "שולחן ערוך" באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשולחן ערוך, כי צריך ללמוד איזה דין ב"שולחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו, וכשאנו אנוס ילמוד כסדר כל הארבעה "שולחן ערוך" מדי יום ביומו, וכשיגמור ויסיים הארבעה "שולחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמוד כסדר, וכן ינהג כל ימי חייו.

(שיחות הר"ן סימן כט)

ה.

ללמוד איזה סעיף "שולחן ערוך" בכל יום הוא חיוב גדול על כל
אחד מישראל

וזאת היתה הנהגה הכללית שצוה והזהיר את כולם. דחינו ללמוד פוסק בכל יום. אפילו ביום שאין לו פנאי ילמד על כל פנים איזה סעיף "שולחן ערוך" בכל מקום שהוא. ואמר שהוא חיוב גדול על כל אחד מישראל.

(שיחות הר"ן סימן קפה)

ו.

כשמעיין בשולחן ערוך שהם רבותיו לידע מקור הדין, אז מובטח
לו שהוא בן עולם הבא, להיות לעולם קיים במדרגת קדושי!

וצריך לעיין בפוסקים ובשולחן ערוך שהם רבותיו ולידע מקור הדין זהו עיון הלכה דקאמר (האריז"ל), כי אז הליכות עולם לו, אל תיקרי הליכות אלא הלכות,

לט **בן עולם** קונטרס א' – תערוך לפני שלחן **הבא**

ומזבטח לו שהוא **בן עולם הבא** (סוף גדה), להיות לעולם קיים במדרגת קדוש כדאמרינן.

(רבי נפתלי כ"ץ זצ"ל בעל סמיכת חכמים, בצוואתו)

.ז.

**בכל סימן וסימן של שו"ע נמצאת רפואה למחלה ידוע –
הרפואה נמצאת בטור ובית יוסף**

כותב הגה"ק המהרש"ם מברעזאן זצוק"ל: ואני שמעתי כי פעם אחת היה לבנו הקדוש מהר"י ז"ל חולי הקדחת רח"ל. והיה מפורסם ובדוק ומנוסה, כי בבוא החולי כזה לפני מרן זי"ע, אמר שלא יהיה עוד, והחולי חלף לו, וכאשר ראיתי בעיני שהיתה לי המחלה כל הקיץ, ובבואי לפני מרן ז"ל ואמר שלא יהיה עוד, הוטב לי תיכף ופסקה המחלה.

ובבוא בנו הג"ל לפניו, ואמר לו כדרכו ולא הועיל, ובא שנית אליו, ואמר מרן מהר"ש זי"ע, כי בטור ובית יוסף יש כל מיני רפואות, ויש שם סימן אחד המסוגל למחלה הנ"ל, שאם ילמד סימן זה יש בכוחו לגרש המחלה הנ"ל, וזה זמן רב שלא למד סימן זה, ולמד אז, ואמר לו כדרכו, ופסקה תיכף המחלה.

(קונטרס מהר"ש מבעלזא זי"ע)

ויזסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ

קונטרס שני ויזסף הוא השליט על הארץ מזן הבית יזסף

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזתי יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוף תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שני —

"ויוסף הוא השליט על הארץ"

מרן הבית יוסף

א.

שורש נשמתו של מרן הבית יוסף

"כתב מהרח"ו זצ"ל ל שהיה (מרן הבית יוסף) משורש רבי יהודה ב"ר אילעי, והוא בכנף אדם הראשון השמאלית, והוא מבחינת אצילות, ובמקום אחר כתב, שהוא משורש רשב"א והרא"ה והרב המגיד וכמה תנאים ואמוראים וגאונים".

(שם הגדולים להחיד"א ז"ל)

ב.

זכה למלאך שנגלה אליו

"זוכה למגיד המלאך הדובר בו כמפורש בספר מגיד מישרים, ובמאמר הרב החסיד מהר"ש בן אלקביץ במעשה אור לחג השבועות, והביאו הרב שני לוחות הברית.

(שם)

ג.

ענוותנותו של הבית יוסף – וכוונת הרמ"א לשם שמים

ג' חכמים היו בדורו של רבי יוסף קארו שנקראו בשם "יוסף", וכל אחד משלושתם היה ראוי לחבר ספר שיקבץ את כל הדינים ויגלה שרשיהם ויסיק שמעתתא אליבא דהלכתא דוגמת ה"בית יוסף", והם: רבי יוסף טאיטאצק. רבי יוסף ן לב ורבינו, אבל אם כי כל אחד מהם הי' ראוי למלאכה זו, הסכימו מן השמים שתיעשה על ידי רבינו

בן עולם קונטרס ב' – ויוסף הוא השליט על הארץ **הבא** מא

מפני ענוותנותו היתירה, ועל ידי מרן הרמ"א זי"ע שכוונתו אך ורק לשם שמים.

(כשם החיד"א)

ד.

מגדולתו

בתשובות מהרנא"ח נכתב: "בארץ הצבי וארץ מצרים ערי דמשק וארם צובא וערי פרס וגלילות טורקיה וערי המערב קבלו עליהם הוראת מרן".

ה.

מדברי המלאך

"וכל אשר עשית והורית עד היום, ה' מצליח בידך, וכן מסכימים במתיבתא דרקיע, חי ה' כי הפסק אמת ויציב, הלכה למושה מסיני, הלכה כוונתך ומטעמך וכן כל מה שתעשה לתורה מכאן והלאה הקדוש ברוך הוא יצליח ויסכים על ידך ניכרים דברי אמת".

(מגיד מישרים להב"י)

ו.

מדוע נקרא השם "בית יוסף"?

אמר המגיד למרן בעל המחבר שולחן ערוך, שמצוה לקרוא את שמו "בית יוסף" – כי "זהו ביתך בעולם הזה ובעולם הבא".

(שם)

ז.

דעת הרמ"א על הבית יוסף: "כל החולק עליו כחולק על השכינה"

כתב הרמ"א באחת מתשובותיו: "באתי להשיב מפני הכבוד לדברי הגאון הגדול מורנו ורבינו יוסף קארו יצ"ו אשר מימיו אנו שותים

מב בן עולם קונטרס ב' – ויוסף הוא השליט על הארץ **הבא**

ומקנקנו וכדו, ומה אוסיף בשבחו לכבודו, מאחר דכל מה דאת משבח ל' את מגנה במעשה ידו אתפלל אל ה' על העתיד להאריך ימי מורנו ורבנו נשיא אלוקים בתוכינו חלילה להרמות דבר מכבוד תורתו וכל החולק עליו כחולק על השכינה".

(סי' מ"ח, ווארשא תרמ"ג, דף מ"ז, א')

ח.

מעשה נורא, ה"בית יוסף" זכה מן השמים שיתפשט ספרו בכל העולם כולו

כאשר יצא לאור הספר "בית יוסף", גזר הרב הגדול מהריב"ל גזירה, שלא ילמדו בו תלמידיו מפני שממעט הבקיאות. וכך הי' סדר לימודו, תלמידיו היו לומדים לפניו ספר הטורים, והוא הי' אומר להם מקור נפתח לכל דין מהש"ס, לא אירע שנעלם מהרב מהריב"ל שום מקור דין ברוב בקיאותו, אך אחר שגזר הגזירה קרה יום אחד, שלמדו דין והרב לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש, כל בקיאותו נסתלקה ממנו כלא היתה, טרח וחפש חפוש אחר חפוש, פשפש ולא מצא. הודה הרב מהריב"ל: נראה שמן השמים רוצים שספר "בית יוסף" יתפשט בעולם, לכו חזו, הלכו וחפשו ב"בית יוסף" ומצאו איה מקור הדין בש"ס, הלך והתיר להם הגזירה. מפני שראה שהסוגיה היתה ידועה לו, אך נסתרה מבינתו, והסיק כי מן השמים זכו לו למרן ה"בית יוסף" שיתפשט ספרו בכל העולם כולו.

ט.

כל העושה כפסקי מרן, עביד כמאתיים רבנן, ולכך קורין למרן מר"ן סתם, כי הוא ראשי תיבות מ'מאתן ר'בנן נ'סמך

כתב מרן הב"י ז"ל בהקדמת ספרו "בית יוסף": הסכמתי בדעתי כי להיות שלושה עמודי ההוראה אשר בית ישראל נשען עליהם בהוראותיהם, הלא המה הרי"ף והרמב"ם והרא"ש ז"ל... והעיד מרן החיד"א ז"ל ששמע מפום רבנן קדישי ששמעו מפי הרב הגדול מופת הדור מהר"ח אבולעפיא זלה"ה, שקיבל מזקני גאוני

בן עולם קונטרס ב' – ויוסף הוא השליט על הארץ **הבא** מג

הדור שהסכימו בכלל זה דמרון ללכת אחר ג' עמודי הוראה קרוב למאתיים רבנים מדורו כאמור לעיל, וכך היה אומר כי כל אשר יעשה פסק מרן עביד כמאתן רבנן, אלז דבריו ז"ל. ורבנן קדמאי אתנחו סימנא, לכך קורין למרן מר"ן סתם, כי הוא ראשי תיבות מ'מאתן ר'בנן נ'סמך.

ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א
קונטרס שלישי

ובני ישראל

יוצאים

ביד רמ"א

מזן הרמ"א

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוף תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שלישי —

"ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א"

מרן הרמ"א

א.

הקדמת רבינו הרמ"א להגהות השולחן ערוך

בהיות כי הגאון המחבר בית יוסף ושלחן ערוך שלו חכם עדיף מנביא טבח טבח ערך שלחנו לא הניח אחריו מקום להתגדר בו לולי ללקט דברי האחרונים ולהורות דרך המנהגים שנהגו במדינות אלו, באתי אחריו לפרוס מפה על שלחן ערוך שחבר ועליה כל פרי מגדים ומטעמים אשר יאהב האדם, ובלא זה השלחן אשר הוא ערך לפני ה' ולא נתנו עדיין לבני אדם אשר במדינות אלו... ואני ראיתי כל דבריו כשלחן ערוך כנתנו משה מפי הגבורה... ויושב בסתר עליון הוא ישמרנו ויזכנו לבקשת המשורר שביקש תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויח אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לאורך ימים.

ב.

הרמ"א מגדלות

הספידו הגמ"ר שמואל יהודה קאצינעלבוונען: "גדול הדור שלא הניח כמותו בכל הגלילות ההם".

ג.

ממשה עד משה לא קם כמשה

נחרת על מצבתו: "ה"ה נר המערבי הגאון הגדול בדורו, מ' משה רועה אבן ישראל ביום ג"ל למספר בני ישראל, משה היה רועה צאן ישראל, צדקת ד' עשה ומשפטיו לישראל, הרביץ תורה לישראל, גלה כבוד

בן עולם קונטרס ג' – ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א הבא מה

מישראל העמיד תלמידים לרבבות אלפי ישראל, וממשה ועד משה לא קם כמשה בישראל, וזאת תורת החטאת ותורת העולה אשר שם משה לפני בני ישראל שנת של"ב לפ"ק.

ד.

והאיש משה גדול מאוד

הגאון המהרש"ל אמר עליו: "והאיש משה גדול מאוד, אהובי שארי האלוף יניק וחכימא דדרא כי מו גדול ממר שהלכה למשה מסיני".

ה.

דברי השל"ה הקדוש על הרמ"א: "זכה מן השמים שיפסקו כמותו"

כותב בעל השל"ה הקדוש: "הגאון מהר"ש לוריא ז"ל והגאון מהר"ם איסרלן ז"ל וכבר יצא טבעו של הגאון מהרמ"א ז"ל, לילך אחריו ולפסוק כמותו ובודאי מן השמים זכה לזה, כמו שנפסק הלכתא כבית הלל אף על גב דבית שמאי הוי חריפי".

ו.

ראוי לסמוך על פסקי הרמ"א

רבי אברהם סג"ל הורוויץ (תלמיד הרמ"א אביו של השל"ה) כותב: "אם יש מחלוקת בין הגאונים בעלי השולחן ערוך, ואנחנו בני אשכנז נוהגים כמו מו' כמוהר"ר משה איסרליש זצ"ל, כי זה האיש משה הי' אחרון לאחרונים, וראה וקרא ושנה דברי ראשונים ואחרונים, חדשים וגם ישנים, וידע דעת כולם מקטנם ועד גדולם, דבר ממנו לא נעלם, והסכים אל האמת וכפי המנהג שנהגו המדינות אלו. על כן ראוי לסמוך עליו אפילו שלא בשעת הדחק".

כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא

קונטרס רביעי

אלה

מקראי קודש

קריאה קדושה

לכל בני ישראל

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזרה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוף תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

– קונטרס רניעי –
"אלה מקראי קודש"
קריאה קדושה לכל בני ישראל

בהקדשת מספר דקות בכל יום ללימוד הלכה היומית,
אתה זוכה להיות בן עולם הבא!

א.

קריאת קודש! המפעל העולמי קורא לכל אחינו בני ישראל בכל
מקום שהם

המפעל העולמי ללימוד שו"ע אורח חיים מחבר עם
רמ"א, קורא לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם, בין
ביום ובין ביבשה, בכל מקומות מושבותיהם ובכל קצוות
פזוריהם!

יש לכם עכשיו הזדמנות מצוינת! !

הננו בזה בדבר המפעל הגדול שולחן ערוך אורח חיים היומי, אשר
המוני הלומדים מכל העולם כולו, מהם רבנים ידועים, מהם לומדים
מופלגים, וכן פשוטי עמך אשר צמאה נפשם לדעת דבר ה' זו הלכה, יש
לכם עכשיו הזדמנות מצוינת להצטרף ולרכוש ידיעה
נרחבת בשולחן ערוך אורח חיים!

אנו קוראים לכל אחד ואחד ! ! !

אנו קוראים לכל אחד ואחד לקבוע בכל יום שיעור ללימוד הלכות
אלו, לגמור כל שו"ע או"ח היומי במשך שנה תמימה, שזה לוקח כחמש
עד עשר דקות בלבד בכל יום!

כדאי לזכור ! ! !

וכדאי לזכור ש"כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם
הבא!"

בן עולם קונטרס ד' – אלה מקראי קודש הבא מז

למותר לציין ! ! !

למותר לציין גודל חשיבות במה שהוגים בתורת השולחן ערוך, שהרי אמרו חז"ל: "מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה".

ראה את אשר לפניך ! ! !

ראה את אשר לפניך לוח יומי מסודר וערוך על כל סדר השו"ע אורח חיים, בכדי שיוכלו ללמוד ולהשלים את כל השו"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א במשך שנה תמימה, והוא דבר השווה לכל נפש, בני תורה-בעלי בתים-בחורים, אשר צמאה נפשם לדבר ה' זו הלכה!

במשך חמש עד עשר דקות בכל יום מסיימים משך השנה כל הלכות אורח חיים הנוגעים בכל יום.

וחובה על כל אחד לידע הלכות אלו על בורים!

ממלא כל שעות הפנאי כמאמר הכתוב: "זהגית בו יומם ולילה!"

ההלכות מחולקים לכל יום, ויכולים לחלקם למשך היום, באופן שאינו מפריע שיעורים אחרים!

במשך הזמן מרגישים נועם מתיקות התורה ויערב מנופת צוף וכל טעם! ואם לא עכשיו אימתי?

טעמו וראו כי טוב ה'!

ב.

חברך חברא אית לי ! ! !

מצוה על כל אחד!!! ויחזק ג"כ את חבריו וקרוביו!!!

מצוה על כל אחד להתחזק ללמוד שולחן ערוך אורח חיים – מחבר עם רמ"א – ויחזק את חבריו וקרוביו שגם הם יצטרפו ללמוד שולחן ערוך מדי יום ביומו, ויהיה נמנה בין מזכי הרבים שצדקתם עומדת לעד, ועי"ז יהיה נכון לבו בטוח בה' שיזכה לבנים צדיקים!!!

מח בן עולם קונטרס ד' – אלה מקראי קודש **הבא**

דפי השולחן ערוך האלו להשיג בכל רחבי העולם ומביא בס"ד תועלת גדולה לרבים !!!

ג.

אורח חיים הוא השער לה' אשר צדיקים יבואו בו

והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נמו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

ד.

הצטרף לאלו:

אשר משך השנים שעברו קנו ידיעה מקיפה בכל ההלכות של אורח חיים הכולל בו הלכות השייכות לחיי יום יום – מדי שבת בשבתו, ומדי מועד במועדו!

החכם עיניו בראשו!

אל תחמיץ הזדמנות יקרה זו!

ה.

השנים חולפים ועוברים !! !

האם יש לך די להשיב?

והאם יש לך די להשיב על שאלת הבית דין של מעלה "עסקת בתורה"? – השיעורים לכל יום אינם ארוכים ואפילו מי שיש לו שיעור קבוע, לא יפרענו מלימודו! – בכל יום יש איזה דקות ורגעים, זעיר שם וזעיר שם, אשר הולכים לריק, והפסד גדול הוא אם ברגעים אלו יכולים להיעשות בקי בכל ההלכות הנוגעים דבר יום ביומו, ועל ידי זה תקיים והגית בו יומם ולילה, ובמשך הזמן תרגיש בזה נועם מתיקות התורה, ביודעך: –

בן עולם קונטרס ד' – אלה מקראי קודש הבא מט

שעל ידי ניצול רגעים אלו משך שנה אחת, קנית כל הלכות אורח חיים מונח בקופסא.

1.

זכור !!!

מיום שחרב בית המקדש אין לך להקדוש ברוך הוא אלא ד' אמות של הלכה בלבד!

והיכן מגיע ידיעתך בהלכות הנחוצות לך ביותר!

2.

יהודי היקר !!!

ידוע גודל מעלת הלימוד שולחן ערוך אורח חיים בלשונם הקדוש של המחבר והרמ"א זי"ע שהסכימו עליהם מן השמים! ולשונם מסוגל לישועות גדולות!!!

אם עדיין לא הצטרפת ללימודי דף היומי של השולחן ערוך

– הצטרף עכשיו –

ח.

– כתר תורה –

להורים – למלמדים – מנהלים – רבנים – ראשי ישיבות

בידכם לעשות כל תלמידים ליהודים הלומדים תורה לשמה והולכים בדרך השולחן ערוך, על ידי שיחזקם ללמוד בכל יום שולחן ערוך "אורח חיים היומי" מחבר ורמ"א, לסיים כל שו"ע אורח חיים במשך שנה תמימה, (לימוד של 5-10 דקות בלבד בכל יום). ועל ידי זה ידעו האיך להנהיג את ביתם על פי השולחן ערוך.

זכרו נא מה שכתוב בחובת הלכות שער אהבת ה' וזה לשונו:

נ בן עולם קונטרס ד' – אלה מקראי קודש הבא

וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאֱלֹוֹקִים, עד כאן לשונו.

ט.

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"איזה יום" שרוצה בקבלה מחדש להתחילו ולסיימו בעזרת השם יתברך!

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"איזה יום" שרוצה בקבלה מחדש להתחילו ולסיימו בעזרת השם יתברך!

והרוצה להתחיל מסכת או לימוד אל יאמר אמתין עד הפסח או עד ראש חודש כי כל הימים ועיתים יפים לתורה ולהתחיל במצות ולעסוק בתורה.

(ספר הפליאה – ד"ה ועשה להדביק בדרכיהם הטובים)

י.

כללו של דבר מיד כשתבא המצוה לידך עשה אותה, ואל תדחה אותה

ואותם בני אדם שיש להם לעשות מצוה כגון להתחיל ללמד תינוקות או להכניס במצוה אחת, ואומר נמתין עד ראש חודש, אף על פי שאין זה נוחש, אין זה דרך הטוב, כי מי יודע אם יחיה אם ימות בתוך החודש, נמצא מת ולא קיים המצוה. כללו של דבר מיד כשתבא המצוה לידך עשה אותה, ואל תדחה אותה, וכן דרשו חכמים ושמרתם את המצות (שמות יב יז) אל תיקרי המצות אלא המצוות, אם באה מצוה לידך אל תניחנה להחמיץ אלא עשה אותה מיד.

(ספר חסידים – סימן נט)

יא.

כבר בא העת לחננה! שגם אתה תהיה בין אלו היודעים את
השלחן ערוך!

כבר בא העת לחננה! שגם אתה תהיה בין אלו
היודעים את השלחן ערוך!

יב.

יגעת ומצאת תאמין!

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו!

אין שמחה כשמחת ידיעת התורה!

יג.

לומד יקר – דבר בדוק ומנוסה

לומד יקר !!!

דבר בדוק ומנוסה

שלא יאמר אלמד היום לכמה ימים, כגון ב' או ג' דפין (או עמודים)
ואחר יומיים שלשה נמשיך כמה דפים, כי זה הוא תחילת נפילה, שעל
ידי שכל פעם כמה ימים לא ילמד ורק מפעם לפעם ילמד כמה דפים או
עמודים אפשר על ידי זה ליפול מכל התכנית.

לכן לומד נכבד!

אל תוסף ואל תגרע מהלימוד המוקצב בדייקא דף
אחד או עמוד אחד כפי הנכתב בלוח. חוץ מאם קראך אונס
או איזה סיבה המוכרחת המונעת, אזי תשלים למחרת אותו היום, אבל
שוב תחזור למסלול דף ליום, או עמוד ליום.

(מתוך ספר "ודברת במ")

יד.

**פיקח מהו אומר: הריני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר
עד שאני שונה את כל התורה כולה**

טיפש אומר: מי יכול ללמוד את התורה נזיקין ל' פרקים כלים ל'
פרקים, ופיקח אומר: הריני שונה שני הלכות היום שני
הלכות למחר עד שאני שונה את כל התורה כולה –
טיפש אומר: מי יכול ללמוד תורה שבלבו של חכם, ופיקח אומר:
והוא לא מאחר למדה אלא הריני לומד שתי הלכות
היום ושתיים למחר עד שאני לומד את כל התורה כולה
– טיפש אומר: מה אני מועיל ללמוד תורה ומשכחה, ופיקח אומר:
ולא שכר יגיעה הקב"ה נותן.

(מדרש ויקרא רבה פי"ט ב')

ביום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד

קונטרס חמישי ארבע אמות של הלכה

עניני לימוד הלכה

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזרה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א
חשוף תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס חמישי —
"ארבע אמות של הלכה"
עניני לימוד הלכה

א.

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכה בלבד

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא
דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא אמר ליה הכי אמר רב
חסדא מאי דכתיב אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב אוהב ה'
שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב
בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכה בלבד ואמר אבבי מריש הוה גריסנא בנו
ביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי
משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא
בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד לא הוה מצלינא אלא היכא
דגריסנא רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוון להו תליסר בי כנישתא
בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוון גרסי.

(תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד א)

ב.

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין לשמור ולעשות!

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין לשמור ולעשות!

(יערות דבש – ח"ב, ב, דרוש ג')

ג.

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד השולחן ערוך בקביעות

מובא ב"כתר שם טוב": שלימוד השולחן ערוך רק המחבר עם רמ"א, הוא כדי שירכוש ידיעה נרחבת בכל חלקי השולחן ערוך, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסויימת, ידע היכן לחפש זאת, יתעמק בכל נושאי הכלים והפוסקים הדנים בהלכה זו ויוכל לברר היטיב הלכה למעשה.

ד.

הגאון בעל אבני נזר זצ"ל כותב במכתב:

עליכם רועי ישראל החיוב לאשר ולקיים בכל כנסיה מישראל, שבכל עיר ועיר, להיות הרב העומד בראשם, להורות להם הוראת איסור והיתר קובע עת בין מנחה למעריב, ללימוד עם האנשים הפותרים והפועלים בבית המדרש איזה לימוד הלכה, וכפי אשר יכשר בעיניו לפי המקום, ועל ידי כן יזכו לעשות תורתם קבע וכו' וזו וזו יתקיימו בידם, וידוע שכל השפעת המזונות בא בכח התורה הקדושה.

ה.

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין לגן עדן

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין להיות בעל הבית ומושל על הארץ, ועל ידי זה זוכה להקים שערי גן עדן, ולהשיג על ידי זה חכמה עילאה וחכמה תתאה שהוא עיקר תענוג גן עדן.

(קיצור ליקו"מ ח"א סימן רפ"ו)

ו.

כזהר הרקיע דא הלכה – ואת עלית על כלנה

כזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על כלנה, הדא הוא דכתיב (משלי ל"א) **ואת עלית על כלנה**, ואיהי עם כלנה, כמה דאוקמוהו הלכה כרבים.

(תיקוני זוהר יד:)

ז.

כל מי שזוכה להלכה אחד יורש עולם אחד

כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן דזכה למסכתא חדא, או לתריין, או לשתיין, דאתמר בהון ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי קבלה.

(תיקוני זוהר יד:)

ח.

אשריהם אלו שעוסקים בהלכה שבזה יוצא השכינה מהגלות

זכאין אינון דמשתדלין בשכינתא דאיהי על כלנה בהלכה, לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה ובפשעיקם שולחה אמכם, ולמיזיל לה לגבי בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים בה שמאלו תחת לראשי וכו'.

(תיקוני זוהר יד:)

ט.

השכינה אינו שורה אלא בד' אמות של הלכה!

כי יקרא קן צפור וגו' (דברים כב, ו), רצה לומר כי יקרא התורה צריך שתהיה קן לצפור, כי צפור היא השכינה ואינו שורה אלא

נו בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה הבא

בד' אמות של הלכה, והתורה נקרא קן שלה, וצריך ללמוד לשם זה שיהיה קן צפור, ואז תשרה השכינה, והיא המדרכת את האדם למעלה בקודש.

וזה כשתעשה כן, אז "לפניך בדרך", רצה לומר השכינה שהיא לפניך בענין שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טז, ח), והיא תורה לך הדרך אשר תלך ולא תכשל, ולכן כתיב שויתי רצה לומר שהוא עושה זאת על ידי פעולתו הטובה שיהיה השם לנגדו כאמור.

(מאור עינים)

י.

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרות

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרות.

(ספר המדות מערכת בנים, ח"ב אות כ')

יא.

זכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים ממנה", דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה!

קום רעיא מהימנא דודאי מאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישה איהי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהי נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח, יג) דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה.

(זוהר רע"מ ח"ג רעז).

יב.

מי שהוא בק"י בהלכ"ה של הקב"ה שהיא השכינה, הקב"ה עמו, שבשביל ההלכה לא יזוז ממנו לעולם

וקודשא בריך הוא הכי סלקין אתווי דיליה יב"ק, כגוונא דא הקב"ה בחושבן יב"ק. ומאן דאיהו בק"י בהלכה דיליה, דאיהו שכינתא, קודשא בריך הוא עמיה דבגינה לא יזוז מניה לעלם. דאית הלכה דאיהו נערה דילה, מסטרא דנער, ובגינה אתמר הלכה כפלוגי, אבל הלכה דילך רעיא מהימנא, איהו דאתמר בה הלכה למשה מסיני, מפי הגבורה יהיב לך קודשא בריך הוא ברתא דיליה. ובגין דא על הלכות אחרנין אתמר, (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל, על הלכה דילך אתמר, ואת עלית על כלנה, דאתגברת על כלהו בגבורה, (שופטים ו יב) יהו"ה עמך גבור החיל, אתקין (ס"א אתתקף) בך ואשלים בניינא דמלכא, ואיהו בני בנייניה על פומך ועל ירך, זכאה חולקך.

(זוהר ח"ב קטז).

יג.

"ובלבנים", דא ליבון הלכה

"ובלבנים", דא ליבון הלכה.

(זוהר ח"ג רע"ג רע"מ בהעלותך, קנג).

יד.

כשמנפין ההלכה כסולת נקייה, מתפרנסת בזה הנשמה, כמו שהגוף מתפרנס בדברי העולם – שזה לעומת זה עשה אלקי"ם, לחם הגוף ולחם התורה, זה הוא שכתוב לכו לחמי בלחמי

תניינא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא כאבנא מפולמא לקבל תרין קליפין אלין מוץ ותבן דחטה קליפא תליתאה דקיפא לקבל סובין דחטה דהכא איהו מתדבק בחטה ולא יכיל לאתפרשא מתמן עד דטחנין ליה בריחיא דאינון לקבל טוחנות דפומא דבר נש דצריך למטחן בהון

נח בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

מלין דאורייתא עד דיהון בקמח סלת נקיה ובנפה דאיהי שפה אתבריר פסולת דאיהי סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת נקיה.

בהוא זמנא נטיל לה לבא ומוחא וכל אברין דגופא דאתפשט בהון נשמתא ואתפרנסת בה נשמתא כגזונא דגופא אתפרנסת במלין דעלמא דזה לעומת זה עשה אלקים נחמא דגופא ונחמא דאורייתא הדא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמו.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רכז.)

טו.

איתן מושבך ושים בסלע קנך – אית"ן תני"א, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, שהם שוני הלכו"ת ומשניות – כל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א, שמוציא לשם ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה, מה כתוב בו: "יפרוש כנפיו", אותו נשר, שהוא דיבור שבו ה' – ומפני זה "ישאהו על אברתו" – ישאהו, כגון "ישא ה' פניו אליך" – ומאי "ושים בסלע קנך"? אלא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי" – אף כך תנא שהוא בו הלכ"ה, חזקה כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר

איתן מושבך ושים בסלע קנך (במדבר כד, כא). אית"ן תני"א תמן קנא דנשרא עלאה ואיהי שכינתא ועלה אתמר כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף דאינון שוני הלכות ומשניות.

וכל דבור ודבור דנפיק מפומי דההוא תני"א דאפיק בין לשמא דידוד בין באורייתא בין בצלותא בין בברכה בין בכל פקודא ופקודא מה כתיב ביה יפרוש כנפיו ההוא נשרא דהוא דבור דביה יוד"ד יקחהו ישאהו על אברתו מאי על אברתו על ההוא אבר דב"נ (ס"א דההוא נשרא) דביה מצוה יוד"ד אתקרי אבר דשכינתא ובג"ד ישאהו על אברתו ישאהו כגון ישא יוד"ד פניו אליך.

ומאי ושים בסלע קנך אלא אמר דוד עליה יי' סלעי ומצודתי. אף הכי תנא דאיהו ביה הלכה תקיפא כסלע דלית פטיש

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** נט

יכיל לַפְּצֵצָא יתה בכל קושיין דעלמא בהאי איהו מקנא נשרא. וכל תנאים אתקריאו קנים דילה ובגין דא כי יקרא קן צפור לפניך בארץ מקרה זמנא חדא כאושפיזא ואכסנאי דאזדמן לפום שעתא בבי אושפיזיה.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

טז.

ויש בעלי הלכו"ת שדומים לכוכבים, זה הוא שכתוב: "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" – לא ככוכבים שנאמר בהם "וכל צבאם יבול", אלא כאלו כוכבי העולם הבא שהם לעולם ועד עומדים תדיר

ואית מארי הלכות דדמיין לככביא הה"ד (דניאל יב, ג) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד לאו ככוכבים דאתמר בהון וכל צבאם יבול (ישעי' לז, ד) אלא כאינון ככביא דעלמא דאתי דאינון לעולם ועד קיימי תדיר.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

יז.

לימוד התורה למעשה הוא "תורה לשמה", ומשתלם בזה שם הוי"ה כולו, ואם אינו לומד לקיום המעשה השם תור"ה בו לבטלה

כי שם התורה העצמי הוא המעשה, שהרי היא נקראת תורה לשון הוראה, להורות לאדם כיצד יעשה המצות, ואם אינו עושה נמצא שם תורה בו לבטלה. ועד"ה לשמה הוא לשם ה', והכוונה להביא התורה בקיום המעשה שהיא בה"א אחרונה של שם ונמצא בזה משתלם ידו"ד כלו.

(ראשית חכמה בהקדמה)

יח.

הקב"ה אין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה

ודרשו רז"ל (ברכות דף ח) אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד כלומר שאין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.

(כד הקמח לרבינו בחיי, ערך תורה)

יט.

תכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות

וכבר אמרו חז"ל (בברכות ח'), אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד, כלומר שתכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.

(שמירת הלשון ח"א, שער התורה פ"ג)

כ.

פישו"ן – פי ששונה הלכות

"שם האחד פישו"ן, פירוש "פישו"ן, לשון נומריקון פ' ש'ונה ה'לכות (זוה"ק בראשית), רוצה לומר ששונה הלכות דאין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ד' אמות של הלכה.

(נועם אלימלך, פרשת בראשית)

כא.

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה.

(ראשית חכמה בהקדמה)

כב.

הלכ"ה – שהולך בדרך הישר

ההלכה הם דברי תורה שהם באמת כך פירושם לא יטו ימין ושמאל מן האמת, ולפיכך נקרא "הלכה", שההולך בדרך אינו נוטה מן הישר לא לימין ולא לשמאל, כך דבר הלכה אינו נוטה מנקודת האמת.

(תפארת ישראל למהר"ל מפראג, פרק ע)

כג.

הקב"ה אין לו שעשוע ושמחה אחרת זולת לימוד הלכה

וידוע אמרם ז"ל בנמרא (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, ואין לו שעשוע ושמחה אחרת זולת זה.

(ישמח משה פרשת בראשית)

כד.

אין לו מקום אחר בעולמו

ואין לו להקב"ה בעולמו, ר"ל מקום לשרות בו, אלא ד' אמות של הלכה היא מקומו (ברכות ח.).

(ישמח משה פרשת תרומה)

כה.

כל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין ע"י הלכות – למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרבו כל הרחוקים אליו יתברך

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד. היינו שיזכה האדם על ידי ההלכה לילך בו ארבע אמות על כל פנים שזהו שיעור מקומו של אדם, כי כל אדם יש לו ארבע אמות שהם נמשכין מארבע אותיות הוי"ה, היינו שכל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין על ידי הלכות, על ידי כח הצדיקים.

ועכשיו מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה – היינו מי שזוכה על ידי הלכות התורה לבחינת ארבע אמות, דהיינו למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, דהיינו שיגיע לו הארה מהתורה עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרבו כל הרחוקים אליו יתברך.

(ליקוטי הלכות, הלכות סעודה, ה, לה)

כו.

ועיקר כבוד התורה להקים בתי מדרשות ובית ועד לחכמים אשר שם יתנו תוקף הלכה, כי זה עיקר חיינו

ועיקר כבוד התורה להקים בתי מדרשות ובית ועד לחכמים, אשר שם יתנו תוקף הלכה, "כי זה עיקר חיינו", ושם ה' שורה במקום ד' אמות של הלכה [ברכות ח.].

(יערות דבש ח"א, דרוש י')

כז.

וזהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו – אין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת – וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם

וזהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו, ואין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת, אשר על ידי קטורת וקרבתו, שכן ה' בין כרוכים ובדי ארון, וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם.

(יערות דבש – ח"ב, דרוש ה')

כח.

אין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, הכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו – והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתו, ועד אנה יהיו לכושנו צואים

והנה כמו שיש להתאונן על חורבן בית המקדש בסילוק שכינה, כן יש להתאונן במיתת צדיקים, כי בם בחר ה' אוה לשכון עליהם, כמ"ש הרמב"ם בפירושו המשנה [ברכות ח ע"א] על אין לו לקב"ה בעולמו אלא

סד בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

ד' אמות של הלכה, שהכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו...

והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתו, ועד אנה יהיו לבושנו צואים.

(יערות דבש – ח"ב – דרוש ו')

כט.

גברא דמרא עלמא חפץ בו

אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה... והוא גברא דמרא עלמא חפץ בו.

(יערות דבש ח"ב, דרוש ז')

ל.

אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים

אבל באמת אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, ובכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב, שהוא מקום ציה וצלמות, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה [אבות ו, ב].

ולכן נא חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, ובה עיקר מצב ישראל, כאמרו [דברים ח ג] לא על הלחם לברו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה', והיינו התורה, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים.

(יערות דבש – ח"ב, דרוש ט"ז)

לא.

ד' אמות של הלכה אדמת קודש הוא – ונמשך ממילא הברכה לישראל

כי (ברכות ה.) אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה ונמשך ממילא הברכה לישראל. וזה שנאמר (שמות ג, ה) כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ר"ל כי כאשר אתה עומד עליו ובהמקום הזה הוא השראת השכינה הנה ממילא אדמת קדש הוא.

(תפארת שלמה מועדים, לשבועות)

לב.

הריעו ליהוי"ה כל הארץ ר"ת הלכה, כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין באמרם, תורה לשמה, אל השם המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו – והני ד' אמות גופייהו, אי גמירי להו אינשי בהדי הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן

כתב הרב רבי ישראל סרוג, הריעו לה' כל הארץ, ר"ת הלכה. כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין באמרם, תורה לשמה, אל השם המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו, למי שישים אליו לבו, ואז רוחו ונשמתו אליו יאסוף שיאיר כולם בעיונו, אלמא הלכה לבד בלתי הסוד אינה מספקת. והני ד' אמות גופייהו, אי גמירי להו אינשי בהדי הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן.

עוד, ארבע אמות, גי' תש"ך, וכן תמים דרכו עם אותיות הא"ל, הרי שננ"ת חיים. והנה תש"ך הוא ע"ב דא"א בכללות עשר, והיינו גי' פום ממלל רברבן, שמדבר בפשט ומכוון לרזי תורה. "של" הלכה בני' שמים, דא ז"א, וכן השכינה, ששניהם נכללין בכוננת לשמ"ה, וכן עולה לשמה ע"ה מ"ק.

סו בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

(פרי עץ חיים למהרח"ו, שער הזמירות פ"ד)

לג.

כשנחרב בית המקדש, כל השלימות בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה – הקב"ה אין לה אלא ד' אמות של הלכה, שהיא הכל"ה – ובזכותם נזכה במה דכתיב, ה'קיצה ל'פקוד כ'ל ה'גוים, ר"ת הכל"ה

עוד ארבע אמות של הלכה, גי' אלף רבתא בכללות עשר, היינו אלף קי"א, סוד אי"ק מקור האותיות, הכולל כל התורה כולה. וכשם שכל הקרבנות בטלות לעתיד לבא חוץ מן התודה, כן כשנחרב בית המקדש, כל השלימות בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה, כדקאמרו ש"אין בטלות לעולם.

וזה סוד סמיכות הפסוק זה לתחלתו, שהוא מזמור לתודה. ותכוונה, כי אחר חרבן תורה המלכות אב"א, לד"ם תחתונות שהוא תנח"י, והקב"ה מפורש כאן בסוד מלכות, שאין לה אלא ד' אמות של הלכה, שהיא הכלה. ובזכותם נזכה במה דכתיב, "הקיצה ל'פקוד כ'ל ה'גוים, ר"ת הכל"ה, וזה הטעם שאסור לילך אחורי אשה בד"א שלה, כי שם מקומה, ותופסת כל שיעור הזה, ואין לגרום בה דינין ח"ו. עוד, ד' אמות, הם הוי"ה ואהי"ה, שהם גי' אמ"ה ע"ה...

(פרי עץ חיים למהרח"ו, שער הזמירות שם)

לד.

אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ, אלא ד' אמות של הלכה – התודה וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם בטלים

מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ. הנה ר"ת הריעו לה' כ'ל הארץ הוא הלכ"ה. רמז אל מה שאמרו חז"ל, אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ, אלא ד' אמות של הלכה. ונסמך עם קרבן התודה, לרמוז גם כן אל מה שאמרו חז"ל, כי כל הקרבנות בטלים לעתיד, חוץ מקרבן תודה. באופן, כי התודה וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם בטלים.

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** סז

(שער הפסוקים למוהרח"ו, ספר תהילים סימן ק')

לה.

הלומד שלא לשמה לא על מנת לעשות לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמדה לידע חכמתה וסתריה לבד, נוח היה לו שלא היה יוצא לאויר העולם

והלומד שלא לשמה, רצונו לומר, לא על מנת לעשות לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמדה לידע חכמתה וסתריה לבד, א"כ נוח היה לו שלא היה יוצא לאויר העולם, שאז היתה השגתו מרובה מאד אלף אלפים ככה, כמו שמשגיג עתה, כאשר נשמתו מלובשת באף חומרי הזה, אשר הוא מסך מבדיל וגורם חושך להשגת נשמתו, וזה שכתוב "כל המצוה וכו' תשמרון לעשות", שעיקר כונתו יתברך היה במה שהלביש מצוותיו ית' בדברים גשמיים, כדי לגרום חיים נצחיים לעולם הבא גם לנפש ולגוף היסודי, שהוא קישור שמים וארץ ביחד כמ"ש.

(שיח יצחק ח"א, דרוש לסיום הש"ס אות ל"ו)

לו.

בהיותו נושא ונותן בדברי תורה יהיה הכונה אל תקוני השכינה דהיינו הלכה אל האמת

עוד יהיה רגיל לכוון בהיותו נושא ונותן בדברי תורה, שיהיה הכונה אל תקוני השכינה לתקנה ולקשטה אל התפארת, דהיינו הלכה אל האמת, וזהו מחלוקת לשם שמים דהיינו חסד וגבורה לבא אל התפארת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן המדה הזאת יבדל ממנו, כי לא יתאחו אלא בחוץ, ויפגום מדת השלום תפארת, ואין לך מחלוקת שלא יפגום התפארת, אלא מחלוקת התורה לשם שמים, שגם אם היא אינה לשם שמים יתרחק ממנה שסופה גיהנם כנוכר בזוהר בראשית.

סח בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה הבא

והעסק בתורה יהיה אל כונת קישוטי שכינה ליחודה עם קב"ה, שזו תורה לשמה, עושה ממש מדת התפארת שהוא נותן לה קישוטים, גם הוא בתורתו נותן קישוטים אל השכינה, ואם יכוון להנות לעצמו ידע שזה אוכל הנאות מדברי תורה ופוגם במדה הזו שהיא קודש ומוציאה אל דברי חול, וכאשר יעסוק בתורה להנאת גבוה אז הוא ממש מתנהג על פי מדות אלו. ועיקר הכל הוא לצרף עצמו במבחן מחשבתו באמצע משא ומתן, ואם יראה בעצמו ערות דבר יחזור בו, ולעולם יודה על האמת, כדי שימצא שם התפארת מדת אמת, שאם יכחיש יטרידו מעליו, וכן צריך לכוין בכל עניניו אל האמת שהיא מדה זו, ובזה כשיבא לידו שקר ידע שמכחיש המדה הזו ויברח מפניו. וזמ"ל.

(חסד לאברהם – השקת כ"ח)

לז.

ארבע אמות של הלכה הוא כתר תורה

ועשו לי מקדש כדי לשום בו הארון שבו העדות, ואף בחורבנו שיהיה נגנו, ושכנתי בתוכם דהיינו בד' אמות של הלכה, הוא כתר תורה.

(ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות, פרשת תרומה, תורה אור אות ז')

לח.

השכינה לא ירדה למטה מעשרה, רק בסוד ד', דהיינו ד' אמות של הלכה

ואמרו רבותינו ז"ל (סוכה ח.), השכינה לא ירדה למטה מעשרה, ואז תשרה השכינה בסוד ד', דהיינו ד' אמות של הלכה, שאמרו רז"ל (ברכות ח.), מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה.

(ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות, פרשת תרומה, דרך חיים תוכחות מוסר)

לט.

אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה

ובשני פרשיות הראשונות אמר בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, כי הישיבה נאה בבית, כמו שנאמר (תהלים פד, ה), **אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה.** גם יהיה יושב ומשמר כל תורת הבית, דהיינו התורה והמצוות הנוהגים בבית דבר יום ביומו.

(ספר השל"ה הקדוש, מסכת חולין - פרק נר מצוה אות ח')

מ.

השפע יורד בכל יום תמיד, כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד' אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו

גם בנוסח שלושת ברכות הנ"ל צריכים למצוא רמז. ומצאתי בהגהת תפלת הדרת קודש וזה לשונו, והקשיתי שיחתום נתן התורה כמו שהתחיל הברכה אשר בחר בנו ונתן לנו שהוא עבר. ונראה לעניות דעתי שלכך חתם נתן התורה שהוא הווה, כי **השפע הנכבד הוא יורד בכל יום תמיד, כנרמז בפסוק (תהלים קלג, ג) כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד' אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו.**

(ספר השל"ה הקדוש - תולדות אדם, בית ה' אות ה')

מא.

על ידי הלכ"ה יוצאין מכל הצרות – הלכ"ה מסוגל להולדה בנקל

ובשבי"ל זה מכוונה התורה בשם הלכה, כי תודה מביאין כשיוצאין מצרה, כי כשנפלין לאיזהו צרה, חס ושלום, אזי עיקר הצרה בלב, כי הלב יודע ומרגיש הצרה ביותר, כמו שכתוב (משלי י"ד) לב יודע

ע בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

מרת נפשו כי הלב מביין (ברכות ס"א), ועל כן הוא מרגיש הצרה ביותר. ואזי בשעת הצרה מתכנסים כל הדמים ועולים אל הלב, כמו כשיש צרה באיזהו מקום חם ושלוש אזי מתכנסים כולם אל החכם שיש שם לקבל ממנו עצה. כמו כן נתקבצים כל הדמים ועולים אל הלב, לבקש עצה ותחבולה כנגד הצרה ואזי הם שוטפים על הלב ואז הלב בצרה וברוחק גדול כי לא די שהלב דואג בעצמו כי הוא מרגיש הצרה יותר מכולם אף גם הדמים שוטפין עליו ומצרין לו מאד. ועל כן כשיש חם ושלוש צרה לאדם, הלב דופק בדפיקות גדולות, כי הוא מבקש לנענע מעצמו ולהשליכם מעליו, ועל כן הוא דופק בדפיקות גדולות בשעת הצרה חם ושלוש, ואחר כך כשיוצאין מהצרה אזי חוזרין תחלכות הדמים לילך כסדר בתוך שבילי הגוף. **ועל כן התודה שהיא באה כשיוצאין מהצרה היא מכונה בשם הלכה, על שם תחלכות הדמים, שהולכין כסדר כשיוצאין מהצרה כנ"ל.**

ומזה באה הולדה בנקל. כי בשעה שאשה כורעת לילד ירכותיה מצטננות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה יא:), ועל ידי זה נעשה ההולדה, כי הדמים עולין למעלה, ואזי נדחק המקום שם, ואזי הם דוחים את הולד לחוץ, ואחר כך חוזרים הדמים למקומם, שזה בחינת תודה הלכה, שהוא בחינת תחלכות הדמים, שחוזרים לילך כסדר כנ"ל. **כי גם ההלכה היא בחינת הולדה,** כי יש תמכי אוריתא, שנותנים ממוזן ללומדי תורה, ובתחלה הם מחסרים ממונם מעצמם, כי כשנותנים הממוזן להתלמיד חכם, נחסר אצלם, שזה בחינת ירכותיה מצטננות, כי דמים תרתי משמע. אבל אחר כך, על ידי ממונם שמחזיקין התלמיד חכם, ונולד הלכות שהם בחינת חסד, אזי על ידי השפעת החסד חוזר ונתמלא החסרון.

וזה בחינת שעשוע עולם הבא, בבחינת (ישעיה ל'): "והיה אור הלבנה כאור החמה", הנאמר לעתיד, כי הלבנה טבעה קר, בחינת חסרון וקרירות, ועתידה להתמלא כאור החמה, בחינת מלוי החסרון, שזה בחינת הולדה, בחינת הלכות, שהם בחינת שעשוע עולם הבא כנ"ל. וזה בחינת (בראשית ב'): "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם" באברהם (בראשית רבה פרשה י"ב), הינו חסד, כי ההולדה על ידי

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** **עא**

בחינת הלכות, שהם בחינת חסד כנ"ל. וזה בחינת (תהלים ק): "מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ". לתוד"ה אותיות תולד"ה. הריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ ראשי תיבות הלכה, כמונא. כי ההלכות, בחינת תודה, הם בחינת הולדה כנ"ל.

וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (סוטה י): 'אסא חלה את רגליו, על שעשה אנגריא בתלמידי חכמים. כי על ידי שעשה אנגריא בתלמידי חכמים וביטל אותם מן ההלכות, על ידי זה חלה את רגליו, כי ההלכות הם בחינת תיקון וקיום הרגליו, כי ההלכות הם בחינת תהלוכות הדמים, שחוזרין והולכין כסדר כנ"ל, ואסא שפגם בזה ובטל את התלמידי חכמים מן ההלכות, על כן חלה את רגליו.

ובשזוכין לבחינת תודה הלכה, על ידי זה נתגלה אור האמת ומאיר בהדיבור, כי מתחלה כשהדמים שוטפין על הלב הוא בחינת פגם האמת, בבחינת (משלי כ"ט): "אנשי דמים ישנאו תם", אבל אחר כך כשיוצאין מהצרה, שזה בחינת תודה הלכה, אזי מאיר האמת, בבחינת (מיכה ז): "תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם". "חסד לאברהם" היינו הלכות כנ"ל על ידי זה מאיר האמת ומשלים הדיבור, כי עיקר שלימות הדיבור על ידי אמת, כי קושטא קאי וכו' (שבת ק"ד), ואפילו שקר אין לו קיום רק על ידי אמת (כמו שפירש רש"י (במדבר י"ג) על פסוק: "וגם זבת חלב ודבש" וכו').

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, סימן ב')

מב.

מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה

אל תרגזו בדרך וכו'. ופירש רש"י ז"ל אל תתעסקו בדבר הלכה וכו'. הנה לכאורה קשה למה לא צוה יעקב לבניו כשירדו למצרים שלא יתעסקו בדבר הלכה. ועוד קשה האידך יכול יוסף לצוותם שלא יתעסקו בדבר הלכה הלא איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא,

עב בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

ופריך בגמרא ומי ידע כמה חי, לא צריכא אלא ליומי. **נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.**

ונראה לכאור על פי ב' הקדמות. א', כי סימן זה היה מסור בידו של יעקב כשלא ימות אחד מבניו בחייו אינו רואה פני גיהנם. והקדמה ב', על פי מאמר חכמינו ז"ל שמובטחים היו האבות שיחיו בכלליות ת"ק שנים כימי השמים על הארץ. והנה ידוע שבאם היה יודע אדם כמה ימי חייו יכול ללמוד שלישי משנותיו מקרא שלישי משנותיו משנה ושלישי משנותיו גמרא. נמצא לפי זה יעקב כשראה שאין יוסף אתו וסבור שהוא מת נמצא נתבטל הבטחה אחת והיה ירא לנפשו שמא נתבטל הבטחה השניה גם כן ולא ידע כמה ימי חייו ולא היה יכול לצוות את בניו שלא יתעסקו בדבר הלכה כי מוכרחים הוה ללמוד בכל יום הלכה כנ"ל, אמנם יוסף היה ידע בעצמו שהוא חי ולא נתבטל הבטחה שניה וידע שיש לו ליעקב לחיות כמה שנים וממילא לא נתבטל הבטחה ראשונה גם כן ובוודאי לא ימות אחד מבניו בחייו ויוכלו ללמוד הלכה כשיבואו לביתם ודו"ק.

(קדושת לוי, פרשת ויגש)

מג.

כל העולם כולו נברא בשביל אותו האדם שהוא ד' אמות של הלכה – ועל ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף וחיבור עם ד' אמות של הלכה

כאשר שמעתי מהרב הגאון מפולנאה זללה"ה בשם הרמב"ם ז"ל כי הרמב"ם מקשה על הא דאיתא (ברכות ח'). אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה. אם כן למה ברא כל העולם ומלואו לא היה לו לברוא רק האדם ההוא שהוא סוד ד' אמות של הלכה.

ותירץ כי כל העולם כולו נברא בשביל אותו האדם שהוא ד' אמות של הלכה ואם האיש ההוא היה צריך לחרוש בשעת חרישה ולקצור בשעת קצירה וכן כשהיה צריך לו בנד ללבוש היה צריך הוא עצמו לתקן כל מיני תיקון הצריך, תורתו מתי היתה

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עג

נעשית ולא היה אפשר לו להיות ד' אמות של הלכה לכן ברא הקב"ה עולם ומלואו זה חורש וזה זורע וזה קוצר וזה טוחן וזה מתקן מלבוש ונותן לו בכדי שלא יצטרך להטריד עצמו ממלאכתו מלאכת שמים, ועל ידי זה יש לכלל העולם כולו שיתוף וחיבור עם ד' אמות של הלכה.

(דגל מחנה אפרים, פרשת צו ד"ה או)

מד.

פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה, שלא עסק בארבע אמות של הלכה – כי שם ביתו יתברך

ואם תראה שנוגב מבית האיש, כי אבד העושר ההוא ועשה לו כנפים, יפשפש במעשיו עד ימצא מי הוא זה ואיזה הוא העון ההוא אשר גרם ונגב ממנו ממונו והביאו לידי ייסורי עוני הגדול מכלם. ואם פשפש וימצא הנגב והכיר עונו אשר נגב ממנו ממונו, ושב עד ה' בהכיר רשעו, אז ה' ישלם שנים לרעהו זה השב אליו.

אך אם לא ימצא הנגב כי פשפש ולא מצא, אז יתלה בביטול תורה, ונקרב בעל הבית אל האלהים, בארבע אמות של הלכה כי שם ביתו יתברך. אולי זה היה עונו. ומה שאמרתי שיתלה בביטול תורה הוא אם לא שלח ידו במלאכת רעהו, שלא גזל או נגב או עשק את עמיתו, כלומר שאם שלח ידו אין צריך לפשפש כי ודאי מצאהו עון זה.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, שמות כב, ז)

מה.

אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע אמות של הלכה – ואז כאשר על ידי עסק התורה למטה, ממשיך שפע שורש תורה שעוסקים בה למעלה

ועל כן היטיבו אשר דברו חכמינו ז"ל שעל ידי פרק אחד או הלכה אחת יתן מימיו, ושזהו אומרו ודברתם אל

עד בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה הבא

הסלע כי הוא הדבר בעצמו. ועל בן על ידי המטה, כמדובר למעלה, החזיקו ארבע אמות את כל ישראל.

והוא, כי במקום הבאר שמכח תורה שבעל פה, תוך ארבע אמות, שם הוא יתברך. כי אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע אמות של הלכה. ובאותן ארבע אמות, ישנו פרק אחד או הלכה אחת. ועל ידי בן יתקיים מאמר הכתוב שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אז נדברו וכו'. וזהו ודברתם אל הסלע פרק או הלכה, שידברו בין שניהם. אז כאשר על ידי עסק התורה למטה, ממשיך שפע שורש תורה שעוסקים בה למעלה.

כן הבאר שהוא מרוחניות קדושת תורה שבעל פה, יוציא וימשיך מימיו על ידי שכינה השרויה מלמעלה ביניהם, ומתעורר ונפתח באר המים, כי היא בחינת תורה שבעל פה כנודע.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, במדבר כא, יג)

מז.

הקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות, ותפלתו תהיה קרובה להתקבל, ונכסיהון מתברכין בכל הברכות

כי יש לשכינה ד' אמות של הלכה הליכות עולם לו שהקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות ותפלתו תהיה קרובה להתקבל ונכסיהון מתברכין בכל הברכות אמן.

(קב הישר, פרק מ"ט)

מז.

השכינה נקראת ה'כל"ה, בהיפוך אתוון הלכ"ה – וזהו סוד יחוד קוב"ה ושכינתיה

כי ידוע מה שאמרו רז"ל "שאין להקב"ה בעולמו אל' ד' אמות של הלכה" והיינו ד' אותיות של שם אדנ"י שנקראת שכינה קדישא והיא ה' אחרונה שבשם ה' שנקראת כלה, וע"כ נקראת ה'כלה שהן

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עה

בהיפוך אתווין הלכה. וזהו פוד של ד' אמות של הלכה, דהיינו יחוד שם ה' בתוך של ה' בחבור כזה יאהדונה"י שהוא יחוד הקב"ה ושכינתיה.

(קב הישר, פרק ק')

מח.

אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון לשבתו, אלא ארבע אמות של הלכה, שהוא רצונו יתברך וחכמתו, המלובשים בהלכות הערוכות לפנינו

ומשחרב בית המקדש, אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון לשבתו הוא יחודו יתברך, אלא ארבע אמות של הלכה, שהוא רצונו יתברך וחכמתו, המלובשים בהלכות הערוכות לפנינו.

(ספר התניא ח"א פרק ל"ד)

מט.

כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו נופלים תחתיו

כי תצא למלחמה על אויבך (דברים כא י). הוה ליה למימר כי תלך. והנראה דהתורה מרמזת דמיד כשיצא האדם מאהלו אוהל תורה, מיד מעותר למלחמה מאויביו הם המקטריגים והמנגדים, כי כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו נופלים תחתיו (ברכות ז' ע"ב).

(אגרא דכלה פרשת כי תצא)

נ.

**מזמן שהקדושה נתגרשה כל כך אצל כל אדם, צריכין לראות
שלהיכן שהולכים, לא לצאת מד' אמות של הלכה של תורה, רק
בכל הגילגולים צריכין להחזיק במשפטי התורה**

איתא במשנה עירובין (פרק ד' משנה א), מי שהוציאוהו גוים,
או רוח רעה - אין לו אלא ד' אמות. בשם הרבי ר' בונם ז"ל,
על הגמרא (ברכות ח ע"א), מיום שחרב בית המקדש, אין לו להקב"ה
בעולמו, אלא ד' אמות של הלכה בלבד.

היינו, מזמן שהקדושה נתגרשה כל כך אצל כל אדם,
וצריכין לראות שלהיכן שהולכים - לא לצאת מד' אמות
של הלכה, של תורה. וזהו, מי שהוציאוהו גוים או רוח רעה, אין
לו אלא ד' אמות. שזהו העצה, שבכל הגילגולים צריכין להחזיק
במשפטי התורה. [אמרי אמת גור, בראשית תרפ"ט, לבסוף].

(קול מבשר ח"ב, ברכות)

נא.

**כשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז הוא נעשה דוגמת בית
המקדש**

משחרב בית המקדש אין להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה
וכשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז הוא נעשה
דוגמת בית המקדש.

(פרי צדיק, עת האוכל, אות ז')

נב.

**ד' אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ ישראל – אויר ההלכ"ה
מחכים כמו אויר ארץ ישראל – הלכה פסוקה מזככת המחשבה,
ומוציא המחשבות זרות והדמיונות מהלב**

ולחיות מחשבות זרות מן האוירים – אויר של ארבע אמות של הלכה
מכנים בלב מחשבת דברי תורה ומוציא דמיון. מה שאין בן מקום תפילה

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עז

התפילה אינו היפך המחשבות זרות אדרבה אז מתגברים, אין אורו מוציא מחשבות זרות מלב.

ושמעתי כי ארבע אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ ישראל ואם כן אורה מחכים כמו אור ארץ ישראל. וחכמה הוא היפוך דמיון כשזה קם זה נופל. ומסיר אזנו וגו' תפילתו תועבה (שבת י'). פירוש תועבה נקרא כשמליאה מחשבות זרות ודמיונות והתפילה הוא עבודה שבלב ומאחר שהלב מלא מחשבת פיגול הוא חס ושלום כמו עבודה זרה ותועבה. רק דהשם יתברך צורו וגואלו כנוכר לעיל. אבל אם מסיר אזנו משמוע תורה שהיא המצלת מדמיון והוא פושע בעצמו שלא לינצל אז חס ושלום תפילתו וכו' שאין השם יתברך גואלו. אבל איך סבר זמן תורה לחוד ותליא בפלוגתא דברכות (ל"א.) אם עומדים להתפלל מתוך הלכה פסוקה שהיא המזככת המחשבה או מתוך כובד ראש זהו כדברי האומר זמן תפילה לחוד שאין לו חיבור עם תורה רק על ידי כובד ראש מיראת שמים שבלבו יוציא המחשבות זרות והדמיונות מהלב.

(צדקת הצדיק, אות ט)

נג.

ארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב דשתי פיות ונכנס אויר קדוש

וכמו ששמעתי דארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב דשתי פיות ונכנס אויר קדוש דדברי תורה שזהו אויר ארץ ישראל דלכן מחכים כמדת התורה מחכימת פתי.

אבל בית הכנסת ותפילה אין מועיל כלום כשכבר פגע ומוכרך בהרהורים ומחשבות זרות כי גם כל תפילתו תהיה כן מליאה מחשבות זרות. רק צריך לכונן את לבו להתרחק ממחשבות זרות ואז על ידי תפילה יוכל לפעול להכניס בעומק הלב מחשבות קדושות ולהרוג הרע

עַת בֶּן עוֹלָם קוֹנְטֵרַס ה' – אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה הַבָּא

מִמְרַחֵק כְּעֵנִין (יִרְמִיָּה ט' ז') חֵץ שְׁחוֹט לְשׁוֹנֵם שֶׁהִלְשׁוֹן דּוֹגְמַת הַחֵץ לְהַרְוֹג מִרְחוֹק וְזֶהוּ עַל יְדֵי הַתְּפִילָּה וְכִמּו שְׁמוּבָא בְּתִיקוּנִים (סוֹף תִּיקוּן י"ג וְשָׂאֵר מִקּוֹמוֹת) דְּזֵרִיק בִּיה גִּירָא בְּתַר גִּירָא.

(צַדִּיקַת הַצַּדִּיק, אוֹת רַכָּג)

נ.ד.

הַאֲוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם שֶׁהוּא בְּבֵית גְּנִזְיוֹ דְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הֵן הֵם גַּם כֵּן הָאֲרַבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה, שְׁאִין לֹא לְהַקְבִּ"ה בְּעוֹלָמוֹ מִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא הֵם – וּמִזֶּה בָּא לְשִׁלְיֻמוֹת הַקְּדוּשָׁה מֵהַ שְׁמִקְדָּשִׁין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה לְהַכְנִיס קְדוּשָׁה בְּכָל מַעֲשֵׂיו הַגּוֹפְנִיִּים

וְהַאֲוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם הוּא בְּבֵית גְּנִזְיוֹ דְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בְּבִרְכוֹת (ל"ג ע"ב), וְהֵן הֵם גַּם כֵּן הָאֲרַבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה, שְׁאִין לֹא לְהַקְבִּ"ה בְּעוֹלָמוֹ מִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא הֵם כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ שֵׁם (ח').

דְּלֵאֲסוּקֵי שְׁמַעְתָּתָא אֲלֵיבָא דְּהַלְכָתָא הוּא רַק כְּאִשְׁרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹכֵן תּוֹךְ לְבוֹ וְכִמּוֹ שְׁאִמְרוּ בְּסִנְהֶדְרִין (צ"ג ע"ב) וְה' עִמּוֹ שֶׁהִלְכָה כְּמוֹתוֹ שְׁאֵן זֹכֵה לְשִׁלְיֻמוֹת הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה הַמְשַׁכֵּת חֲכָמָה תִּתְּנָה מִחֲכָמָה עֵילָאָה. וְרוּחַ מִקְדָּשׁ הַעֲלִיִּין עַל יְדֵי שְׁלִימוֹת הִירָאָה שְׁבַלְבוּ דְּזֹכֵה לִירְאֵת ה' הִיא חֲכָמָה וּמִזֶּה בָּא לְשִׁלְיֻמוֹת הַקְּדוּשָׁה מֵהַ שְׁמִקְדָּשִׁין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה לְהַכְנִיס קְדוּשָׁה בְּכָל מַעֲשֵׂיו הַגּוֹפְנִיִּים וְחִמְדַּת הַיִּצֵּר שׁוּזָה אִי אֲפֻשֵׁר אֲלֵא עַל יְדֵי שְׁלִימוֹת הַתּוֹרָה הַמְתַּבְּלַת הַיִּצֵּר שְׁאִינוּ נִכְפָּה וּמִתְבַּטֵּל רַק נִתְתַּבֵּל וְנַעֲשֶׂה טוֹב מְאֹד.

(יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אוֹת ו')

נ.ה.

אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה זֶהוּ מִשְׁכַּן הַקְּב"ה שֶׁהוּא הַצֶּלֶם אֲלֵקִי חוֹפֵף עֲלָיו וְשׁוֹכֵן בְּקֶרֶב מוֹחוֹ בְּהַתְּבוֹנְנוֹ בְּהַלְכָה וְתוֹרַת ה'

וְעַל זֶה אִמְרוּ (בְּרִכוֹת ח'). אִין לְהַקְבִּ"ה בְּעוֹלָמוֹ אֲלֵא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה זֶהוּ מִשְׁכַּן הַקְּב"ה שֶׁהוּא הַצֶּלֶם אֲלֵקִי

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עט

חופף עליו ושוכן בקרב מוחו בהתבוננו בהלכה ותורת ה'. ואיתא משחרב בית המקדש רצה לומר דשם היתה השראת שכינתו יתברך שמו בעולם עדיין היא נמצאת בנפש שהיא בכל חלקיה דוגמת בית המקדש כמו שמובא בזהר. ועל ידי זה תזרת להיות בעולם שהנפש מוגבלת בגוף שהוא מוגבל במקום והמקום הוא בעולם.

(דובר צדק, קונטרס נר המצוות, מ"ע א')

נר.

ארבע אמות הוא מקומו של אדם בכל מקום, ולכן אמרו "ארבע אמות של הלכה", רצה לומר 'הלכ"ה', 'ההילוך והנהגה על פי התורה'

ואמרו ז"ל (עירובין מ"ח.) ארבע אמות הוא מקומו של אדם בכל מקום ולכן אמרו ארבע אמות של הלכה רצה לומר הלכה ההילוך והנהגה על פי התורה, [וכך קיבלתי דארבע אמות של הלכה אין רצונם לומר לימוד הלכה דוקא אלא ההתנהגות על פי הלכה].

(הערת המו"ל: אבל אין יכולין להתנהג על פי החלכה אם לא לומדים מקודם ההלכות).

(דובר צדק, קונטרס נר המצוות, מ"ע א')

כל כתות החיצונים מצטרכים בהכרח להסתלק ולהתגרש מד' אמות של הלכה, וזר לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו – הד' אמות של הלכה בלבד הן הנה ד' אמות הללו ששורה בהם ד' אותיות שמו הגדול שנסקלו מאבן ונפנו ממכשול, כמאמר הכתוב פנו דרך ה', כי ד' אמות הללו הוא דרך ה' השראת שמו יתברך, וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם – "קונות לו בכל מקום", אפילו ברשות הרבים מקום החיצונים שאינם חפצים ברשות היחיד רשות יחידו של עולם ברוך הוא, מכל מקום בכל מקום הילוכו של אדם קונות לו ד' אמות הללו, שהחיצונים מסתלקין ובורחין מהם, והם להקב"ה בלבד

ועל זה רמזו חז"ל (בבא מציעא י"ג.) ד' אמות של אדם קונות לו בכל מקום. כי לצד השראת שמו של מקום ברוך הוא עליו הנה כח אורו יתברך מתנוצץ עליו לארבע פנותיו בד' אמותיו מארבע אותיות שמו יתברך. ועל כן מצטרכים בהכרח כל כתות החיצונים להסתלק ולהתגרש מד' אמות הללו.

ועל כן אמרו ד' אמות של אדם. כלומר במי שנקרא אדם, קונות לו ד' אמות הללו, וזר לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו. ועל כן אמרו (ברכות ח') מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד. כי הן הנה ד' אמות הללו ששורה בהם ד' אותיות שמו הגדול שנסקלו מאבן ונפנו ממכשול כמאמר הכתוב (ישעיה מ', ג') פנו דרך ה'. כי ד' אמות הללו הוא דרך ה' השראת שמו יתברך, וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם.

על כן אמרו קונות לו בכל מקום. פירוש אפילו ברשות הרבים הרומז אל מקום החיצונים הנקראים רשות הרבים שאינם חפצים ברשות היחיד רשות יחידו של עולם ברוך הוא. מכל מקום בכל מקום הילוכו של אדם ובודאי אינו הולך בלא תורה ובלא תפילה, קונות

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** פא

ל' ד' אמות הללו, שהחיצונים מסתלקין ובורחין מהם, והם להקב"ה בלבד.

(באר מים חיים פרשת תצא)

נח.

רק הד' אמות של הלכה היא כתריס בפני המקטרגים

והנה בש"ס (ברכות ח'). מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד, היינו אף שהתפילה עולה לרקיע דרך מקום המקדש, כבש"ס (שם ל). יכוון את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, אף שהוא בחורבנו, מכל מקום כמה מקטרגים ממלאים את כל האויר שאינם מניחים לתפילה לעלות, ורק ע"י ד' אמות של הלכה שהיא כתריס בפני המקטרגים.

(שם משמואל פרשת ויצא, שנת תרע"ב)

נט.

מצות קימה הוא ד' אמות בשביל הד' אמות של הלכה – קומתו של אדם ד' אמות

אמר לו רבי עד כמה יהיה רחוק ויתחייב לקום אמר לו ד' אמות יוכל אדם להכיר שבשבילו קם, אמר לו ואימא מלא עיניו בקימה ד' אמות בהידור, אמר לו לכתוב תקום מפני שיבה והדרת פני זקן אבל עתה שהסמך תקום והידור מה הידור ד' אמות אף תקום ד' אמות, אמר לו ולכתוב הכי ויהיה מצות קימה בד' אמות (נראה לי שצריך לומר כמלא עיניו) אמר לו קומת אדם כמה הוא ד' אמות ואלה הם ד' אמות של הלכה על כן מצות קימה הוא ד' אמות.

(ספר הקנה - ד"ה ענין יראת המקום)

ס.

ויתן לך האלקים: א) טל השמים, ב) ומשמני הארץ, ג) ורוב דגן,
ד) ותירוש, הד' דברים הללו הן הן ד' אמות של הלכה, ואנחנו
בגלות אין לנו אלא ארבע מדות אלו

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש
(בראשית כז, כח). טל השמים נצח משמני הארץ הוד ורוב דגן יסוד
ותירוש מלכות הן הן ד' אמות של הלכה ארבע מדות
בהולכי לבית המדרש ומן עשרה דברים האמורים בכוס שהם י"
ספירות. וא"ר יוחנן אנו שאנחנו בגלות אין לנו אלא
ארבע הן הן ד' מדות אלו וסימן הולך על גחון בגלות תחת
נחש שהולך על גחון אז הולך על ארבע.
(מגלה עמוקות על התורה, פרשת תולדות)

סא.

**העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה הקליפה בורחת מפני
שרה גבירתה**

ויעקב עשה תקנה לזה ויקח מאבני סוד תורה שמתוך דברי
תורה אם אבן נמוח ובזה מברית כח הקליפות כמו שכתוב (משלי כח)
מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה אבל העומד מדברי
תורה להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה נמצא הקליפה
בורחת מפני שרה גבירתה.
(מגלה עמוקות על התורה, פרשת ויצא)

סב.

**"ושכנתי בתוכם", בכל מקום שהם יעשו לי מקדש ד' אמות
של הלכה שם אשכון בתוכם – "ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
אלקים זה", "יעקב אמרם על "ארבע אמות של הלכה", כי ז"ה
כל האדם**

והנה ענין קיטון שצוה המלך לבנות לבתו להיות אצלה דרשו ז"ל מזה
שאמר ושכנתי בתוכם ולא אמר בתוכו אבל קאי על קיטון זה

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** פג

בכל מקום שהם יעשו לי מקדש ד' אמות של הלכה שם אשכון בתוכם כי לפרוש ממנה איני יכול וזה נרמז ג"כ במ' סתומה שבתוכ"ם שהיא מרובעת כי בתוך מרובע של ד' אמות שם השכינה שורה כמו שאמר (בראשית לב) יעקב כאשר ראם סתומה על ארבע אמות של הלכה מחנה אלקים ז"ה כי ז"ה כל האדם.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת תרומה)

סג.

ארבע אמות בגימטריא תש"ך – חלל אוהל מועד היה גם כן תש"ך – בשלשים יום יש תש"ך שעות – גם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדויו מבן חודש

ארבע אמות של הלכה ארבע אמות בגימטריא תש"ך וידבר ה' אליו מאוהל מועד שחלל אוהל מועד היה גם כן תש"ך מזה הטעם כל ששהא שלשים יום באדם אינו נפל. הטעם כי בשלשים יום יש תש"ך שעות ובוזה היקף האדם את מדת החסד בכללות יו"ד לכן אינו נפל וזה אמר אדם כי יקריב מכם שגם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדויו מבן חודש (במדבר כה) תפדה אבל פחות מבן חודש אין לו יקר פדיון נפשו. (מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא)

(הערת המו"ל: מזה רואין גודל הענין והנחיצות בענין לחלק לימוד ההלכות בשלשים יום, הן בענין שלשים יום קודם החג, והן בענין לחלק כל שו"ע או או"ח או הלכות שבת וכו' ללמוד במעגל החודש, ואפשר שזה ג"כ הטעם של המחבר רבינו יוסף קארו זיע"א על מה שחילק הדי' חלקי שו"ע בשלשים יום, עיין בהקדמת מרן הבי"י לשו"ע).

סד.

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה, לפי שאין להקב"ה בעולמו רק ד' אמות של הלכה

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה לפי שאין להקב"ה בעולמו רק ד' אמות של הלכה.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת אחרי)

סה.

הד' תיבות "ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ" שהראשי תיבות שלהם הלכ"ה, הם בסוד הארבע אמות של הלכה

ולפי שאמרו (ברכות לא.) אין עומדין להתפלל אלא מתוך דבר הלכה, לכן רמז ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ, ר"ת הלכ"ה. ואמר ד' תיבין בסוד ד' אמות של הלכה (שם ת.), שהוא סוד ד' אתון של שם.

(מגלה עמוקות על ואתחנן, אופן רלט)

תודיעני אורה חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח

קונטרס ששי

תודיעני

אורה חיים

עניני

לימוד שו"ע אורה חיים

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזרהי"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורה חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך

אורה חיים - מחבר עם רמ"א

חשוף תשס"ה לפ"ק - ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס ששי —

"תודיעני אורח חיים"

עניני לימוד שו"ע אורח חיים

א.

**ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלו אורח חיים
ללמוד אותו היטב**

בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו למאמרי, ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי, כי הם מקראי קודש והם המגינים עלינו.

(יערות דבש חלק שני דרוש ב')

ב.

בלעדי אורח חיים לא ירים איש הישראלי את ידו ואת רגלו

והנה לפי זה נראה בעליל, דחלק אורח חיים הוא היותר מוקדם ללימוד לכל, אף שכל ד' חלקי שולחן ערוך הם נצרכים למעשה, מכל מקום חלק זה הוא מוקדם לכל, כי ידיעתו הוא הכרחי בכל יום מימי חייו לקיום התורה, ובלעדו לא ירים איש הישראלי את ידו ואת רגלו.

ונוכל לומר שזהו כוונת הכתוב ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, כי שמירה זה המשנה (כמו שפירש רש"י בפרשת אמור), ומה ילמוד האדם מתחלה, "אשר יעשה" וגו', היינו הלימודים הנוגעים למעשה בכל יום מימי חייו.

(משנה ברורה בהקדמתו לחלק א')

ג.

עִקֵּר לִימוּד הָאָדָם צָרִיךְ לֵהִיּוֹת בְּלִימוּד הַמְּבִיא לְיָדֵי מַעֲשֵׂה – עַל יָדֵי לִימוּד הַהֲלָכוֹת מוֹבְטָח הָאָדָם לְיָדֵי חַיֵּי עוֹלָם הַבֵּא, אֲךָ שִׁיזְהָר לְלִימוּד בְּכָל יוֹם – לְמַד אָדָם שְׁתֵּי הַלְּכוֹת בְּבוֹקֵר וּשְׁתֵּי הַלְּכוֹת בְּעֶרֶב, קַיִּים בּוֹזָה "וּבִתּוֹרְתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה

וְהִנֵּה אִפֹּי שְׁלִימוּד הַתּוֹרָה הוּא, שְׂכַל מַה שֶּׁהָאָדָם לוֹמֵד, אִפִּילוּ בְּקִדְשִׁים וּבִטְהוֹרוֹת, הוּא מְקַיֵּים מִצְוֹת עֲשֵׂה דִתְלִמוּד תּוֹרָה, מְכַל מְקוֹם עִקֵּר לִימוּד הָאָדָם צָרִיךְ לֵהִיּוֹת בְּלִימוּד הַמְּבִיא לְיָדֵי מַעֲשֵׂה.

וְעַל כֵּן אָמְרוּ חו"ל (בְּרִכּוֹת ח) אוֹהֵב ה' שְׁעָרֵי צִיּוֹן מְכַל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב, אוֹהֵב ה' שְׁעָרִים הַמְּצוֹיִינִים בְּהֲלֹכָה יוֹתֵר מִבְּתֵי כְּנַסְיוֹת וּבְתֵי מִדְּרָשׁוֹת שְׁבִיעֵקֶב. וְעִיֵּן בִּיזְרָה דְּעָה (סִימָן רמ"ו) בְּש"ךְ שֵׁם שֶׁהֵבִיא בְּשֵׁם הַפְּרִיָּשָׁה דְּצָרִיךְ כָּל אָדָם לְלִימוּד הַלְּכוֹת בְּכָל יוֹם כְּדֵי שֶׁהֲלִימוּד יִבְיָאֵנוּ לְיָדֵי מַעֲשֵׂה, וְעַל יָדֵי לִימוּד הַהֲלָכוֹת מוֹבְטָח הָאָדָם לְיָדֵי חַיֵּי עוֹלָם הַבֵּא, אֲךָ שִׁיזְהָר לְלִימוּד בְּכָל יוֹם, כְּדֹאִיתָא בְּגִמְרָא תְּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ כֹל הַשּׁוֹנֵה הַלְּכוֹת בְּכָל יוֹם כּו'. וְאִיתָא בְּמִדְרָשׁ שׁוֹחֵר טוֹב: בַּר קִפְרָא אוֹמֵר לְמַד אָדָם תְּרֵי הַלְּכוֹת בְּצִפְרָא וְתֵרֵי בְּרִמְשָׁא, קַיִּים בּוֹזָה "וּבִתּוֹרְתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה".

(מִשְׁנֵה בְּרוּרָה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְחֶלֶק א')

ד.

חַיּוֹב גְּדוֹל לֵהִיּוֹת בְּקֵי בְּכָל אֹרַח חַיִּים – חַיּוֹב גְּדוֹל לְקַבּוֹעַ שִׁיעוּר שׁו"ע אֹרַח חַיִּים בְּכָל יוֹם – יִזְהָר הָאָדָם מֵאֵד בּוֹזָה לְהַשְׁלִים בְּכָל שָׁנָה שׁוֹלְחַן עֶרוֹךְ אֹרַח חַיִּים – דָּף שׁוֹלְחַן עֶרוֹךְ בְּכָל יוֹם

בְּשׁוֹלְחַן עֶרוֹךְ אֹרַח חַיִּים חַיּוֹב גְּדוֹל עַל כָּל יוֹדֵעַ סֵפֶר לֵהִיּוֹת בְּקֵי בְּכָל הַלְּכוֹתִיהָ בְּתַמִּידוֹת, כִּי רֹב הַלְּכוֹתִיהָ הֵם תַּמִּידִים, כְּמוֹ צִיצִית וְתַפְלִיין, קְרִיאַת שְׁמַע וְתַפְלָה, וְכֹל סִדְר הַתַּפְלָה, וּבְרִכּוֹת הַנְּהַנִּין, וְכֹל הַבְּרִכּוֹת, וְהַלְּכוֹת שַׁבַּת שֶׁהֵם כְּהַרְרִים הַתְּלוּיִים

בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא פז

בשערה, והלכות חגים ומועדים, ושאר הלכותיה בקודש, שבדאי המכשלה הזאת תחת ירך תהיה אם לא תתמיד בלימודו.

לכן חיוב גדול על כל יודע ספר לשמור את דרך עין החיים, לקבוע שיעור שולחן ערוך אורח חיים בכל יום... לכן יזהר האדם מאד בזה להשלים בכל שנה שולחן ערוך אורח חיים... אף שיעפוק אז בשאר לימודים, יקבע גם בן לימודו בסדר הזה – דף שולחן ערוך בכל יום... הן בעת האכילה, הן בשאר שעות היום...

(יסוד ושורש העבודה שער ו', פרק ב')

ה.

קול חוצב להבת אש, מדרשת רבינו הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א! – לומדים פשטים ופולפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – הדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים

אוי לי, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להתנצל כי קצרה שכלם ללמוד, כי הם בעלי דיעה תהלה לאל, ולומדים פשטים ופולפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים, ועוברים על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה, אם יאכל אדם אגוזים ושקדים, וקליפות אינם ראויים למאכל בהמה מניחים על השלחן, אסורה הנגיעה, כי אם לנערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה ומלטול אסור, כי הם מוקצה אפילו לר"ש, הואיל ואינם ראויים למאכל בהמה, וכהנה רבים האיסורים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים, ברכת המזון, ובעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם

פח בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא

לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

(יערות דבש חלק שני דרוש ה')

1.

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות. שהרי בימי חזק' מלך יהודה אנשים ונשים גדולים וקטנים ידעו אפי' טהרות וקדשים.

וזהו הקהל את העם האנשים והנשים והטף (דברים לא יב), וזהו אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושופריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחוטב עציך עד שואב מימך (שם כט יא). כדי שישמעו עבדים ושפחות פסקי המצות, מה לעשות ומה שלא לעשות.

(ספר חסידים סימן שי"ג)

2.

כשמו כן הוא, אורח חיים נצחיים

תלמוד בכל יום שיעור אורח חיים, כי כשמו כן הוא, שהוא אורח חיים נצחיים.

(רבי שלמה איגר זצ"ל, בספר חוט המשולש עמוד רס"ג)

ח.

המלמדים ילמדו עם התלמידים בכל יום ויום איזהו שיעור
משולחן ערוך אורח חיים

המלמדים בכל עיר ועיר יזהרו ללמוד עם התלמידים
המתחילים להבין דיני שולחן ערוך, ילמדו עמהם בכל
יום ויום איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים, דיני
קריאת שמע ותפלה וברכות ונטילת ידים וברכת הנהנין ושבת וכדומה,
דינים הצריכים לכל ישראל שידעו להתנהג על פי התורה, וכמאמר
הכתוב חנוך לנער על פי דרכו, ויעוררם תמיד בדברי מוסר לקיים
הדינים הנ"ל לשמור ולעשות.

(הנהגות רבי יצחק מווארקא זצ"ל בספר ליקוטי שושנים)

ט.

ללמוד בכל יום שולחן ערוך אורח חיים, וביותר הלכות שבת

ללמוד בלי נדר בכל יום שולחן ערוך אורח חיים,
וביותר הלכות שבת.

(קבלות והנהגות ר' יצחק בלאזר זצ"ל אות ג', בספר כתבי הסבא
מקעלם)

י.

תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן ערוך אורח חיים – רוב דיני
אורח חיים מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר לאדם לעיין ולשאול
לחכם

תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן ערוך אורח חיים,
ותראו שתהיו בקיאים בו בהדינים היטב, כי רוב דיני אורח חיים
מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר לאדם לעיין ולשאול
לחכם וכו', וכל מה שתלמדו, תחזרו ותשנו תיכף, כי מלימוד פעם
אחת, אי אפשר לזכור, כדאמרינן בעירובין נ"ד וכו', עכ"ל.

צ בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא

(מתוך צוואת רבינו יעקב מליסא זצלה"ה, בעל "דרך החיים", "חוות דעת", "נתיבות המשפט", וכו')

יא.

מי שהוא בקי בשו"ע אורח חיים יכול להתפלל

שמעתי משם מורי ז"ל (הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע) שאמר משם מלמד שלו איש ישר וצדיק, שאמר: מי שהוא בקי בשו"ע אורח חיים קען ער דאווענען.

(אמרי קדוש סטרעליסק, עמוד כח)

יב.

כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה בזמנה בשו"ע אורח חיים

וכן כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה בזמנה בשו"ע אורח חיים למען תדעון כל הדינים בביאור.
(בעל דרך החיים וחוות דעת)

יג.

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!
(פרי מגדים, אגרת הראשון בתחלתו)

יד.

יזהר מאוד להיות שונה הלכות בכל יום

יזהר מאוד להיות שונה הלכות בכל יום.
(ישמח משה, בתהלים תפלה למשה)

טו.

להיות שונה הלכות באורח חיים מדי יום ביזמו חוק ולא יעבור
להיות שונה הלכות באורח חיים מדי יום ביזמו חוק
ולא יעבור.

(הנהגות צדיקים – בעל ערוגת הכושם ר' משה גרינוואלד זצ"ל)

טז.

מדברי ה"חזון איש" זצ"ל!

ומה גדלה אשמתו של איש נלבב לאהבת העבודה לפניו יתברך, בשעה שמזניח את לבו מלחפש אחר פרטיה ודקדוקיה של המצוה שנאמרה מפי הגבורה, לשום חובה על כל אחד מישראל, לקיימה דוקא בשלימות הדקדוק, ובחסרו תנאי אחד מתנאי דקדוקיה, לא קיים המצוה, והאיש הזה שהניח תפלין בראשו והפרשיות לא נכתבו כדין, חבר הוא לזה שלא הניח תפלין כלל.

וכן בכל מצוה, וכן במצות לא תעשה, אם כי הוא שומר אותה בכללה, עדיין אין שמירתה שמירה בעת שלא שקד על הדינים המסתעפים לחקרם ולדרשם, ואמנם עובר עליה עבירה מספקת בחלקקות, ומחלל את השבת מתוך נעימות הזמירות לכבוד השבת וקיומה, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לגינתו, ורוקק דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ובורר את עצמות הדג מן הקערה, ונושא משא בשבת בהגררו אחר האומרים שהעיר הזאת מתוקנה, ועל הרוב יש בזה מכשולים, וכן הרבה מהלכות השבת הנעלמות ממנו, והוא דש אותם בעקביו, וכן בשאר עבירות, במאכלות אסורות, בנקימה ונטירה, בשנאה וקטטות, בגניבה וגזילה.

(אמונה ובטחון, פרק ד' סימן יח)

יז.

אוי לי אמי כי ילדתני – אין ישיבת לומדי תורה לשמה – כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול

צב בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא

של הבל מבלי הודה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה.

ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעומה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה.

(יערות דבש – ח"א, דרוש ב')

יח.

ארח חיים תודיעני מדלות תבצעני – על ידי שלומדים שו"ע אורח חיים זוכין לפרנסה בריוח ולהנצל משפלות

ארח חיים תודיעני מדלות תבצעני (המכריל למוצאי שבת). מתפללים ומבקשים מהש"ת, שבשבוע הבעל"ט נזכה ללמוד שו"ע אורח חיים, ועי"ז נזכה להנצל משפלות. שעל ידי שלומדים שו"ע אורח חיים זוכין לפרנסה בריוח ולהנצל משפלות, כמו שכתב הגה"ק רבי שלמה איגר זצ"ל במכתבו: "תלמוד בכל יום שיעור אורח חיים, כי כשמו כן הוא, שהוא אורח חיים נצחיים", כוונתו על חיים רוחניים, אבל הלשון "אורח חיים" הכל במשמע.

(ספר באר שמואל, דף לה)

כהררים בשערה תלזים הלכותיה שומרי מצותיה ינחלו ליום שכולו שבת בצבאותיה

קונטרס שביעי כהררים בשערה תלזים הלכותיה

עניני לימוד הלכות שבת התלזיים בשערה

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזתי יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שניעי —

"כהררים בשערה תלויים הלכותיה"

עניני לימוד הלכות שבת התלויים בשערה

"זכור את יום הטיבת לקדשו"

— זכרהו מאחד בטיבת

בהקדשת מספר דקות בכל יום ללימוד הלכות שבת,
אתה זוכה להיות בן עולם הבא!

.א.

"הלכות שבת"... הרי הם **"כהררים התלויין בשערה"**, כהר התלוי
בשערות הראש

הלכות שבת חגיגות והמעילות, הרי הם כהררים התלויין
בשערה, שהן מקרא מועט והלכות מרובות.

(משנה חגיגה פ"א מ"ח)

הלכות שבת. והלכות חגיגה והלכות מעילה. יש בהן הלכות
שהן תלוייות ברמז, במקרא מועט, כהר התלוי בשערות
הראש.

(רע"ב שם)

.ב.

הלכות שבת כהרין התלויין בשערה

הלכות שבת כהרין התלויין בשערה.

(ילקוט שמעוני שמות פרק לה, רמז תח)

ג.

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים
הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל
שבת ושבת ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי
תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני –
מכאן אמרו משה תקן להם לישראל שיהיו דורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות החג בחג – אמר
משה לישראל אם אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם
כאילו המלכתם אותי בעולמי

ויקהל משה. רבותינו בעלי אגדה אומרים מתחלת התורה ועד סופה
אין בה פרשה שנאמר בראשה ויקהל אלא זאת בלבד אמר הקב"ה
עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות
שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות
בכל שבת ושבת ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות
לישראל דברי תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול
מתקלס בין בני. מכאן אמרו משה תקן להם לישראל
שיהיו דורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות
עצרת בעצרת הלכות החג בחג. אמר משה לישראל אם
אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם כאילו
המלכתם אותי בעולמי שנאמר ואתם עדי נאם ה' ואני
אל.

(מדרש ילקוט שמעוני ויקהל פרק ל"ה, רמז ת"ח)

ד.

המון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם

העיקר השני, הוא מה שתישר אותנו זאת המצוה הנכבדת לקבוע בלבנו למוד התורה האלהית וקבלת דבריה עם פירושיה ודקדוקיה לשמור מאד, וזה בשתי פנים: הפן האחד, מצד מה שהוקבע יום אחד בשבוע, בו ינוחו מכל העסקים הזמניים, אשר זה סבה חזקה שהמון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם. כי על זה אמרו בתלמוד ירושלמי (שבת פ' ט"ז הל' ג) לא נתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעמוד בהם תורה. וזה צד מיתרון הנפש שאמרו חז"ל (ביצה ט"ז ע"א) שיש לאדם בשבת, כי ההכנה גדולה בו אם מצד מלמדים ואם מצד הלומדים. (ספר עקידת יצחק שער נ"ה)

ה.

כל המשמר שבת **"כהלכתו"** אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו שנאמר אשרי אנוש יעשה זאת וגו' מחללו אל תקרי מחללו אלא מחול לו.

צו בן עולם – קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

(גמ' שבת קיח:)

.1.

אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון

אמר רב יהודה אמר רב אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון שנאמר ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט וכתוב בתריה ויבא עמלק.

(גמ' שבת קיח:)

.2.

אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות "כהלכתן" מיד נגאלים

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים שנאמר כה אמר ה' לסרסים אשר ישמרו את שבתותי וכתוב בתריה והביאותים אל הר קדשי וגו'.

(גמ' שבת קיח:)

.ח.

אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או לשמוע הדרוש של החכם בשבת, גדול קילוסו של הקב"ה העולה מקהלה גדולה ממה שעולה מכל יחיד ויחיד לבדו... הם מעידים כולם יחד שקב"ה ברא העולם, ומתקלס שמו של הקב"ה שגזר עליהם איסור מלאכה והם שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים גזרת מלכם

אף על פי שכל אדם מונע עצמו מעשיית מלאכה בשבת, אין בזה היכר שעושין זה מפני ציוויו של מקום, דהא כמה בטלני איכא בשוקא, אבל אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או לשמוע הדרוש של החכם בשבת, אז יתפרסם הדבר שעושים זה דוקא ביום זה לפי שהוא אסור בעשיית מלאכה, שכך צוה הנורא שמים וארץ זכר למעשה בראשית, וגדול

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** צו

קילוסו של הקב"ה העוֹלָה מקהֹלָה גדוֹלָה ממה שעוֹלָה מכלֵ יחיד ויחיד לָבְדוּ... הם מעידים כולם יחד שקב"ה ברא העולם, ומתקלם שמו של הקב"ה שגזר עליהם איסור מלאכה והם שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים גזרת מלכם.

(זרע שמשון להגה"ק רבי שמשון מאוסטראפאליע זצ"ל פרשת ויקהל)

ט.

כשם שאמרו שואלין ודורשין בהלכות פסח, כך חיובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה – חיובא רמיא על הדרשנים – לשומעים ומקיימים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב

וכבר כתב בספר החסידים: שכשם שאמרו שואלין ודורשין בהלכות פסח, כך חיובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה. וחיובא רמיא על הדרשנים לדרוש לעם את חוקי האלקים ואת תורותיו, ולשומעים ומקיימים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב.

(פלא יועץ מערכת שבת)

י.

אין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים – אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה

ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקיכון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה

צח בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטתה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה.

(יערות דבש ח"א דרוש ב')

יא.

הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת הנהנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו בתורת אדם ישראלי

ולכן ראו כמה עון גורם, וכמה גדול כח התשובה, והעיקר כמ"ש לשמוח בשמחה של מצוה, ואז יתן אל לבו מבלי לעבור פי ה', וללמוד דיני תורה ולהשמר מעבירות שדש בעקביו, ובפרט הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת הנהנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו בתורת אדם ישראלי.

(יערות דבש ח"א דרוש י"א)

יב.

וגמרתי בלבי בלי נדר, בי ימי תשובה אלו אי"ה לכתוב דיני שבת בקצרה בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל שלי – וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה להם למשל, כל היום מנגינתם – אבל מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעול בכיסופא קמי מלכא קדישא – חוסו על "זמן" יקר הנבראים

וגמרתי בלבי בלי נדר והסכמות נדר, ביו"ד ימי תשובה אלו אי"ה לכתוב דיני שבת בקצרה בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל שלי, וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה להם למשל, כל היום מנגינתם, אבל מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעול בכיסופא קמי מלכא קדישא.

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** צט

במטותא אחיי, חוסו על זמן יקר הנבראים, מבלי לכלותו בתוהו והבל, יפה שעה אחת בעולם הזה בתורה ומעשים טובים מכל חיי עולם הבא.

(יערות דבש ח"א דרוש י"א)

יג.

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם.

(יערות דבש ח"א דרוש י"ג)

יד.

הגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו בעו"ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב איסורי דאורייתא ודרבנן – ולכך חובה ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת שבת מקרבת הגאולה

אוי ווי, איך מצפים ומייחלים לגאולה, ואלמלי שמרו ישראל שתי שבתות היו נגאלים [שבת קי"ח ע"ב], והגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו בעו"ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב איסורי דאורייתא ודרבנן, ההולך בדרך ורוח נושבת ורוקק ברוח ורוח נושאת הרוק, עובר משום זורה, כדומה כהנה וכהנה איסורים רבים, וסיפר לי אחד מתלמידי, שהיה בעלזם, והיו יושבים בשבת במסיבה וחם להם, ולקחו החלונות מתוך ציר שלהם והסירו משם, ותלמידי מחה וצחקו עליו, והוא איסור גמור איסור בנין וסתירה, ולכך חובה ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת שבת מקרבת הגאולה.

(יערות דבש ח"א דרוש י"ג)

טו.

מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי תורה ודברי סופרים – ובעו"ה רוב בעלי בתים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת,

ק בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים, קדשים, והלכתא למשיחא וכהנה, והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה אנשים אשר עוברים על כמה איסורים, מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם, ומכ"ש עניני מוקצה, ואי אפשר לפורטם – ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו, יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו, לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה באזהרה יתירה

ולכן מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי תורה ודברי סופרים, ובעו"ה רוב בעלי בתים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת, ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים, קדשים, והלכתא למשיחא וכהנה, והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה אנשים אשר עוברים על כמה איסורים, מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם, ומכל שכן עניני מוקצה, ואי אפשר לפורטם, כי כבר מלתי אמורה כמה פעמים בדרשות הקודמות.

ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו, יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו, לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה באזהרה יתירה.

(יערות דבש ח"א דרוש י"ז)

טז.

צריך תשובה רבה לקלוקל הלזה, כי באמת רבו מחללים בעו"ה בחילול שבת מלאכות דאורייתא ודרבנן – ובעו"ה רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים וצריך לימוד מתוך הספר – דיני מוקצה שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו המתפרצים – וזהו שישים איש בזה השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד

ובאמת צריך תשובה רבה לקלוקל הלזה, כי באמת רבו מחללים בעו"ה בחילול שבת מלאכות דאורייתא ודרבנן. דרך משל המנער אבק או פודרה מן הבגד שחור... וכדומה

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלום הלכותיה **הבא** קא

דיני צידה... ובעו"ה רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים וצריך לימוד מתוך הספר, כמו כן האוכלים בשבת בנינה, אי אפשר להזהר שלא ישפוך שם מים או שאר משקה המגדל זרעים ובאים לידי חילול שבת. דיני מוקצה שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו המתפרצים... וזהו שישים איש בזה השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד.

(יערות דבש ח"ב דרוש א')

ז.

באמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי בו בחר ה' ישראל לסגולתו, ויום זה חמדת וסגולת הימים – ובעו"ה אין אנו נזהרים בכמה דינים, מלאכות ותולדות דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב מחמת חסרון ידיעה, כי בעו"ה נפישו וחמירי הלכות שבת, ואין קורא בהם לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים רק מקום פלפול קושיא ופירוקא וחדוד, ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה זדון – בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו למאמרי ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי

ובאמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי בו בחר ה' ישראל לסגולתו, ויום זה חמדת וסגולת הימים. ואילו שמרו ישראל שבת כראוי, היו נגאלים, ובעו"ה אין אנו נזהרים בכמה דינים, מלאכות ותולדות דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב מחמת חסרון ידיעה, כי בעו"ה נפישו וחמירי הלכות שבת, ואין קורא בהם לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים רק מקום פלפול קושיא ופירוקא וחדוד, ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה זדון.

בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב,

קב בן עולם – קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

שמעו למאמרי ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור
מועדי ה' כראוי.

(יערות דבש ח"ב דרוש ב')

יח.

אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם, בפרט בענין
שבת קודש – מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים
ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא
והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות

ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם
במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש,
אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד
הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט
שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן,
וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

יט.

מי גבר ימלט לומר זך אני מפשע וחף אני מעון בשמירת שבת,
אשר עונשה קשה למאוד, ומאוד הפליגו בעונש זה, עד שגיהנום
שנכבה בשבת, ולמחללי שבת לא תכבה האש הגדולה כלל, ואם
כן מהראוי לשמרו כראוי, וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל
רב שיברר לו הכל, ויחזור עליו תמיד חזור חזור עד שיהיה שגור
בפיו, אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, כי שכרה
מרובה, ומגינה כתריס בפני פורענות

וצאו וראו כמה גדולה שמירת שבת בזה, ואין צריך לומר כמה גודל
העונש במחללו ח"ו, אפילו בשבת דרבנן, ומי גבר ימלט לומר זך
אני מפשע וחף אני מעון בשמירת שבת, אשר עונשה קשה
למאוד, ומאוד הפליגו בעונש זה, עד שגיהנום שנכבה בשבת, ולמחללי
שבת לא תכבה האש הגדולה כלל, ואם כן מהראוי לשמרו
כראוי, וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל רב שיברר

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קג

לֹא הִבֵּל, ויחזור עליו תמיד חזור חזור עד שיהיה שגור בפיו, אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, כי שכרה מרובה, ומגינה כתרים בפני פורענות.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

כ.

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות – בשמירת שבת יש לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מהארץ, אבל זכות שבת מגינה עלינו – אין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים, וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ למגן וחוסן

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות, כאומרם [שבת קיח:]: כאשר לא שמרו ישראל כראוי שבת ויבא עמלק, וכן תמיד, בשמירת שבת יש לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן, ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מהארץ, אבל זכות שבת מגינה עלינו, ולכך לא ניתנה שינוחו בה אומות העולם, כי א"כ לא היתה לנו הגנה כ"כ, כי היה פתחון פה למדת הדין לקטרג, אף אלו שומרים שבת, ולמה תגן המצוה זו על ישראל, אבל כאשר נשארה לבדה בישראל, יש לנו הגנה בשבת.

ולכך אמרו במדרש [מובא בתוספות חגיגה ג: ד"ה מין] כי שבת אמרה על ישראל, מי כעמדך ישראל גוי אחד בארץ, ועיין בתוספות פ"ק דחגיגה [שם] ובפירוש התפלה ומנחה דשבת, משום דאין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים, וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ למגן וחוסן.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

כא.

כמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו

מזה נלמד כמה יש לנו לישמור שמירת שבת, עד שאפילו עובר במעי אמו ותינוק בן יומו, יש בו מהפגם ושמן חטא בחילול שבת על אמו שהיתה בחזקת סכנה, והתורה אמרה וחי בהם, ומכל מקום אמרו שצריך זיכוך וטהרה, ומה יעשה אנוש אשר מחלל שבת בפועל, הן תורה והן דרבנן, וכמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו, וכל ההוגים בתורה לשמה, זוכים לדברים רבים, ונשמרים מעצמן מחטא, וה' רגלי חסידיו ישמור, ואין חסיד אלא המתחסד עם קונו, והוא למידת התורה, כי אין להקב"ה בעולמו אלא מקום תורה, ותורה מעוררת האדם לתשובה, ובכל יום ויום מימי שבוע יתקן אדם עצמו.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

כב.

אוי לי ווי לי בחילול שבת – לומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – עוברים על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה – בעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים

אוי לי, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להתנצל כי קצרה שכלם ללמוד, כי הם בעלי דיעה תהלה לאל, ולומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים, ועוברים על כמה

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קה

מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה, אם יאכל אדם אגוזים ושקדים, וקליפות אינם ראויים למאכל בהמה מניחים על השלחן, אסורה הנגיעה, כי אם לנערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה וטלמול אסור, כי הם מוקצה אפילו לר"ש, הואיל ואינם ראויים למאכל בהמה.

וכהנה רבים האיסורים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים, ברכת המזון, ובעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

כג.

ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות

ובאמת בעונותינו הרבים עבירה גוררת עבירה, על ידי שאינם שמחים במצוות כראוי, אינם משגוחים גם כן על המצוות שיהיו כראוי. תפילין, מתקיים זוג תפילין לעשר שנים, ואינו משגיח שיהיה כראוי בכל פרטי מצוות, מרובע, וכדינו בכל הלכות תפילין. הוי ווי חסרי לב, אני רואה כל מלבושים חדשים אתם לובשים, ממש רגל ברגל, לבוש קיץ וחורף, לבוש חול ושבת, וח"ו שיהיה בו כתם וטלאי, ומכ"ש הכובע על ראשו צריך שיהיה נקי מאבק, ואפילו בשבת מסירים האבק, שיש בו חשש חילול שבת באב מלאכה. ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

כד.

עיקר תורה ללמוד "שולחן ערוך" לדעת דרכי ה' – אוי לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת – ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם בדבר זה

כי בלי תורה אי אפשר בתשובה, כי תורה היא המעוררת לתשובה, היא המלמדת לאדם דעת, ולא תורה של פלפול, רק עיקר תורה ללמוד "שולחן ערוך" לדעת דרכי ה'.

אוי לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה, איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת, ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם בדבר זה, ובדרוש הקדום בררתי לכם כמה דברים שאדם דש בעקביו בעבירות, מה שנעלמה מאתו הידיעה בחילול שבת.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

כה.

חזקו בני אל חי לשמירת שבת, והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר הלכות שבת, כי רבו הדינים לא יכילן המאמר בעל פה

חזקו בני אל חי לשמירת שבת, והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר הלכות שבת, כי רבו הדינים לא יכילן המאמר בעל פה.

(יערות דבש ח"ב דרוש ח')

כו.

מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד – והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת, כדי שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים

מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד. והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת כדי שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים כי יש כמה דברים שאינם יודעים להזהר מזה.

(קיצור של"ה)

כז.

יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה, ושגגת תלמוד עולה זדון חס ושלום, ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא, וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה – שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם, חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה

יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה, ושגגת תלמוד עולה זדון חס ושלום, ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא, וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה, כמו שכתבו רבותינו ז"ל שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם כמו האוכל קודם תפלת ערבית, וכהאי גוונא חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה.

(אגרת הקודש להתניא פכ"ג)

כח.

הרבי הקדוש מלובלין זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת, עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר והרמ"א עם הבאר היטב

שמעתי מזקני הקדוש מוהר"ם זצ"ל מפרשיסחא שהרבי הקדוש מלובלין זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר והרמ"א עם הבאר היטב.

(אילנא דחיי אור הנר ערב שבת ח')

כט.

לבוא לזו המדרגה לשמור שבת בכל פרטיו, העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת, ולחזור עליה תמיד, כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי, אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזרזים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו – ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה

אך באיזה ענין נוכל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיו העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליה תמיד כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזרזים לשמירת שבת כראוי לא יועיל לו וכדאיתא במדרש משלי לדעת חכמה ומוסר אם יש בידו של אדם חכמה הוא יכול ללמוד מוסר ואם אין בידו של אדם חכמה אין יכול ללמוד מוסר והכונה דאם הוא טועה בעיקר הענין שחושב שאין זה בכלל איסור מה יועיל לו המוסר בזה, והכי נמי בעניננו אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה או שבות לא יועיל לו שום מוסר.

(המשנה ברורה בהקדמתו להלכות שבת)

ל.

ראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכוונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם

וראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכוונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם וכדאייתא בילקוט ריש פרק ויקהל אמר לו הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת, וידוע ששמירת שבת כתקונה הוא קירוב לגאולה כמו שאחז"ל אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין שנאמר וכו'.

(המשנה ברורה בהקדמתו להלכות שבת)

לא.

צריך שילמד הלכות שבת, כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה

אך באיזה ענין נכלל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיה, העצה היעוצה לזה שיראה לזרו את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליהן תמיד כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי אפילו אם ילמד את עניני המוסר המזרזים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו, וכדאייתא במדרש משלי, לדעת חכמה ומוסר, אם יש בידו של אדם חכמה הרי יכול ללמוד מוסר, ואם אין בידו של אדם חכמה, אין יכול ללמוד מוסר. והכוונה, דאם הוא מועה בעיקר הענין שחושב שאין זה בכלל איסור, מה יועיל לו המוסר בזה.

והכי נמי בענייננו, אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה או שבות, לא יועיל לו שום מוסר, ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה. וכדי לקיים מה שלמד, יראה אחר כך להתבונן בגודל שכר שמירת שבת וכן בגודל העונש של חילול שבת שעל ידי זה יבוא

קי בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

לידי קיום התורה. וכל זה נכלל במה שאמר הכתוב וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ואמרו חז"ל דזכירת המצות מביאה לידי מעשה. (שם עולם להחפץ חיים זי"ע, ח"א פ"א)

לב.

ללמוד בחבורה בכל יום הלכות שבת

שיהיה להם עת מיוחדת ללמוד בחבורה בכל יום הלכות שבת.

(חומת הדת להחפץ חיים זי"ע, פ"ו)

לג.

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימיך – יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר המועדים כפי יכלתו – ללמוד בכל שבת קודש על כל פנים ד' דפין ממסכת שבת, וסימן א' משו"ע הלכות שבת על כל פנים עם הבאר היטב

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימיך, ואשרי האיש החוזר על לימודו בתמידות...

ועל כל פנים יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר המועדים כפי יכלתו, וכן ביורה דעה הלכות גדה ונדרים ורבית וכיבוד אב ואם ותלמוד תורה ומצות קימה והידור ומצות מזוזה והלכות מעשר. ללמוד בכל שבת קודש על כל פנים ד' דפין ממסכת שבת, וסימן א' משו"ע הלכות שבת על כל פנים עם הבאר היטב.

(הנהגות צדיקים – רבי יונה לאנד סופר מפראג)

לד.

הרבי ר' בונם זי"ע אמר: שקודם שלמד הלכות שבת, אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לעמוד, מחמת אימת שבת עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש בזה חילול שבת קודש ח"ו

הרבי ר' בונם זי"ע אמר: שקודם שלמד הלכות שבת, אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לעמוד. וזה מחמת אימת שבת עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש בזה חילול שבת קודש חס ושלום.

(אור שמחה אות כ"ה, מפי הרב צבי יחזקאל מיכלזון זצ"ל הי"ד)

לה.

מצות שבת בעצמה היא תיקון על פגם הברית – על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחטא זה

ומעתה יובן שהלימוד ועיון בהלכות שבת, שמצות שבת בעצמה היא תיקון על פגם הברית, על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחטא זה.

(אגלי טל בהקדמתו)

לו.

כשם ששמירת שבת שקול ככל המצות, כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמד בכל המצות

ומובן שכשם ששמירת שבת שקול ככל המצות, כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמד בכל המצות.

(אגלי טל בהקדמתו)

לז.

חזקו למען שמירת שבת קודש שהוא יסוד היסודות ומכניס השפעה לכל השבוע – אותו היום מביא ברכה לכל בית ישראל – השומר שבת כהלכתו בכל פרטיו נותנין לו נחלה בלי מצרים – ד'

קִיב בֶּן עוֹלָם קוֹנְטֵרַם ז' – כְּהָרִים בְּשַׁעֲרֵי תְּלוּיִם הַלְכוּתִיָּה הַבֵּא

יִשְׁפַע שִׁפְעַ שִׁפְעַ לְכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִכּוֹת הַתְּחִזּוֹת לְשִׁמִּירַת שַׁבַּת
וּלְקִבּוּעַ לְלִמּוּד הַלְכוּת שַׁבַּת בְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

מורי ורבותי!

חֲזָקוּ לְמַעַן שִׁמִּירַת שַׁבַּת קוֹדֵשׁ שֶׁהוּא יְסוּד הַיְּסוּדוֹת
וּמְכַנִּים הַשִּׁפְעָה לְכָל הַשְּׁבוּעָה, כִּי יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה מִן הַזְּמַן, הֵגֵם
שְׂאוֹתוֹ יוֹם אוֹמְרִים שֶׁהוּא שִׁמְמוֹן ר"ל, אֲבָל לֹא לְיִשְׂרָאֵל. אֲדַרְבֵּה,
אוֹתוֹ הַיּוֹם מְבִיא בְּרַכָּה לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְהַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת
כְּהִלְכְּתוֹ בְּכָל פְּרָטִיו נּוֹתֵנִין לוֹ נַחֲלָה בְּלֵי מִצְרַיִם.

וְד' יִשְׁפַע שִׁפְעַ לְכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִכּוֹת הַתְּחִזּוֹת
לְשִׁמִּירַת שַׁבַּת וּלְקִבּוּעַ לְלִמּוּד הַלְכוּת שַׁבַּת בְּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְלִהְיֵשׁ בְּלִבּוֹת הַצְּעִירִים לְהִיּוֹת שׁוֹמֵר הַבְּנִים
וּבְנֹת שְׂלֵא יִבְטְלוּ מִלִּמּוּד הַתּוֹרָה בְּיוֹם הַזֶּה, וְנוֹשְׁעוּ יְשׁוּעַת
עוֹלָמִים, וְלִהְיֵעַ אֵת כָּל הָעוֹלָם כּוֹלֵו לְכַף זְכוּת, וְלִרְאוֹת
בְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה.

(דְּרָשׁוֹת מֵהֶרָא"ל ח"ג מֵהַמְּגִיד מִפְּלֶאצֶק זִיע"א – דְּרוֹשׁ כ"ז בַּעֲנִין
שִׁמִּירַת שַׁבַּת)

לח.

מְגִילוֹת הֵיוּ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם מִיַּעֲקֹב, שֶׁהֵיוּ קוֹרִין וּמִשְׁתַּעֲשְׂעִים
בְּהֵם בְּיוֹם הַשַּׁבַּת

מְגִילוֹת הֵיוּ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם מִיַּעֲקֹב, שֶׁהֵיוּ קוֹרִין
וּמִשְׁתַּעֲשְׂעִים בְּהֵם בְּיוֹם הַשַּׁבַּת.

(חז"ל)

לט.

יּוֹם שַׁבַּת קִדְשֵׁינוּ מֵר צוֹרָח... חוֹסוּ נָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם,
הִנֵּה רַבּוּ הַפּוֹגְעִים בִּי, וְאֵינִי אִישׁ שֵׁם עַל לֵב לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת בְּכָל
הַפְּרָטִים וְהַדְּקוּקִים, אֵינִי מְשִׁים עַל לֵב לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַדִּינִים
הַרְּבִים וְהַעֲצוּמִים הַתְּלוּיִם בִּי, אֲשֶׁר הֵם כְּהָרִים הַתְּלוּיִם בְּשַׁעֲרֵה,
אֵין קוֹרָא בְּצַדֵּק מִתְּעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בִּי, לְהַזְהִיר לְרַבִּים, בְּהַדְּבָרִים

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קיג

שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת – שמעוני נא עם קדשי, חדשו בריתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם

קול ברמה נשמע, קול פולח כליות ולב, יום שבת קדשינו מר צורח...

חוסו נא בני ישראל על נפשותיכם, הנה רבו הפוגעים בי, ואין איש שם על לב לשמור שבת בכל הפרטים והקדוקים, אין משים על לב להיות בקי בהדינים הרבים והעצומים התלויים בי, אשר הם כהררים התלויים בשערה.

אין קורא בצדק מתעורר להחזיק בי, להזהיר לרבים, בהדברים שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת, כאשר צוה ה' את משה לעשות כן (ילקוט ויקהל), וזה גורם אריכות הסתר פנים וריחוק הישועה.

שמעוני נא עם קדשי, חדשו בריתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם, פנו אלי והושעו, ותזכו ליום שכולו שבת ומנוחה במהרה בימינו אמן.

(ספר משמרת השבת)

מ.

כמה החיוב כפול ומכופל בלימוד הלכות שבת קודש, אשר אין כיוצא בהם בשום הלכה מכל ההלכות שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין שהוא איסור סקילה, ונוהג בכל אדם כל ימי חייו ובכל השנה בכל יום שביעי ובכל רגע בשבת קודש מבואו ועד צאתו, ובכל תנועה ובכל דיבור ובכל ענין שהוא, צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות שונות

קיד בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים ותלויים בחוט השערה
– וצריכים ללמוד ולחזור הרבה להיות בקי בהם ולזכרם

וכמה החיוב כפול ומכופל, בלימוד הלכות שבת קודש, אשר בע"כ אין כיוצא בהם, בשום הלכה, מכלל ההלכות, שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין, שהוא איסור סקילה, ונוהג בכל אדם, כל ימי חייו, ובכל השנה, בכל יום שביעי, ובכל רגע בשבת קודש, מבואו ועד צאתו, ובכל תנועה, ובכל דיבור, ובכל ענין שהוא, צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות שונות, והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים [כמ"ש ב"ב י' הר קשה] ותלויים בחוט השערה (עיין חגיגה יא.) לחלק בין ענין לענין, כדרכה של תורה, וצריכים ללמוד ולחזור הרבה, להיות בקי בהם ולזכרם.

(הצניעות והישועה מהגה"צ מזוטשקא זצ"ל פרק כ"ו, עמוד תנ"ו)

מא.

על עון חילול שבת נגזר שלא יכנסו ישראל לארץ, וגלות לדורות

על עון חילול שבת נגזר שלא יכנסו ישראל לארץ, וגלות לדורות.

(יחזקאל כ', עיין שם)

מב.

בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה, ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש, ונעשים מקום להשראת שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן

בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה. דהוא קיום דבר הלכה בשמירת שבת שצריך שמירה וזהירות יתירה כל רגע שלא יעבור. ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש כמו שאמרו (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קטו

ונעשים מקום להשראת שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן.

(ספר פרי צדיק פרשת תצוה אות ו')

מג.

שמירת שבת הוא כלל התורה – ועל ידי שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ' שערי קדושה בפעם אחת, כמו אם יצדיק מעשיו ת' יום רצופים – הבעל תשובה אי אפשר לו לתקן מעשיו אלא על ידי שמירת שבת

וכן שמירת שבת הוא כלל התורה ועל ידי שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ' שערי קדושה בפעם אחת, כמו אם יצדיק מעשיו ת' יום רצופים, ומזה הטעם מבואר בכל ספרי מוכר שהבעל תשובה אי אפשר לו לתקן מעשיו אלא על ידי שמירת שבת כו'.

(ערכי נחל פרשת שמיני)

מד.

חייב ללמוד דיני שבת ושמירתן כי בקל יוכל לחלל שבת והוא בסקילה ואם בשוגג וכו'.

חייב ללמוד דיני שבת ושמירתן כי בקל יוכל לחלל שבת והוא בסקילה ואם בשוגג וכו'.

(אור צדיקים למהר"ם פאפירש כח, ז)

קמז בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

מה.

רוב חילול שבת שנכשלים ההמונים בהם הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים בדיני שלושים ותשע מלאכות ובתולדותיהן ולא בדיני מוקצה ואיסור טלטול – והתנא אמר: 'שגגת תלמוד' שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, 'עולה זדון' שהוא כמו מזיד

רוב חילול שבת שנכשלים ההמונים בהם, הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים בדיני שלושים ותשע מלאכות ובתולדותיהן, ולא בדיני מוקצה ואיסור טלטול, והתנא אמר שגגת תלמוד, ר"ל שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, עולה זדון, ר"ל שהוא כמו מזיד.

(כף החיים-פלאגי ל, ט)

מז.

מי שחלק לו ה' בבינה, יהיה קובע לימודו מדי שבת בשבתו בהלכות שבת

ולא יבוש ולא יכלם מלשאול, ואז לא יכשל לעולם ועד, ומי שחלק לו ה' בבינה, יהיה קובע לימודו מדי שבת בשבתו בהלכות שבת.

(כף החיים-פלאגי ל, טז)

מז.

בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה, לא יסמוך על דעתו, אלא שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך כיצד יעשה, לאסור או להתיר, להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו, כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא דשקול ככל התורה

בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה, דאין אחרים שואלים ממנו, לא יסמוך על דעתו, אלא שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קיז

לך ביצד יעשה, לאסור או להתיר, להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו, כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא דשקול ככל התורה.

(כף החיים-פלאגי ל, טז)

מח.

הוּו זְהִירִין לְלַמּוּד בְּכֹל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְכֹל הַפְּחוֹת סִימָן אַחַת בְּשׁו"ע אֹרַח חַיִּים הַלְכוֹת שַׁבַּת – וְאִם אֵין הַפְּנָאֵי מַסְכִּים לְלַמּוּד עִם טוּרֵי זֶהָב וּמַגֵּן אַבְרָהָם, עַל כָּל פְּנִים תִּלְמַדוּ עִם בֶּאֱר הַיֵּטֵב פִּסְקֵי הַלְכוֹת, לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ וְנִלְכַדְתֶּם חֵס וּשְׁלוֹם בַּעֲבִירָה שֶׁל חִילּוּל שַׁבַּת, וְכִבֵּר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל דֵּהַלְכוֹת שַׁבַּת הֵם כְּהַרְרִים הַתְּלוּיִם בְּשַׁעֲרָה, וְאִי אִפְשָׁר לְהִזְהָר אִם לֹא בְּשִׁקִּידָה עַל הַהֲלָכוֹת פְּסוּקוֹת, עַל כֵּן יִהְיֶה זֶה לָכֶם חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר

גַּם הוּו זְהִירִין לְלַמּוּד בְּכֹל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְכֹל הַפְּחוֹת סִימָן אַחַת בְּשׁו"ע אֹרַח חַיִּים הַלְכוֹת שַׁבַּת, וְאִם אֵין הַפְּנָאֵי מַסְכִּים לְלַמּוּד עִם טוּרֵי זֶהָב וּמַגֵּן אַבְרָהָם, עַל כָּל פְּנִים תִּלְמַדוּ עִם בֶּאֱר הַיֵּטֵב פִּסְקֵי הַלְכוֹת, לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ וְנִלְכַדְתֶּם חֵס וּשְׁלוֹם בַּעֲבִירָה שֶׁל חִילּוּל שַׁבַּת, וְכִבֵּר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל דֵּהַלְכוֹת שַׁבַּת הֵם כְּהַרְרִים הַתְּלוּיִם בְּשַׁעֲרָה, וְאִי אִפְשָׁר לְהִזְהָר אִם לֹא בְּשִׁקִּידָה עַל הַהֲלָכוֹת פְּסוּקוֹת, עַל כֵּן יִהְיֶה זֶה לָכֶם חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר.

(ספר הכנה דרבה מבעל ערוגת הבושם זצ"ל, אות ט')

מט.

שֶׁלֹא לְהִזִּיז יָדָיו בְּשַׁבַּת וּבִיּוֹם טוֹב וּבְמוֹעֵד לְשׁוֹם פְּעוּלָה אִם לֹא יַחְקוֹר מִתְחַלָּה וְיִשִּׁים אֶל לְבוֹ אִם אֵין בּוֹ חֵשֶׁשׁ אִיסוּר חִילּוּל שַׁבַּת יוֹם טוֹב וּמוֹעֵד ח"ו

שֶׁלֹא לְהִזִּיז יָדָיו בְּשַׁבַּת וּבִיּוֹם טוֹב וּבְמוֹעֵד לְשׁוֹם פְּעוּלָה אִם לֹא יַחְקוֹר מִתְחַלָּה וְיִשִּׁים אֶל לְבוֹ אִם אֵין בּוֹ חֵשֶׁשׁ אִיסוּר חִילּוּל שַׁבַּת יוֹם טוֹב וּמוֹעֵד חֵס וּשְׁלוֹם.

קִיחַ בֶּן עוֹלָם קוֹנָטְרָם ז' – כְּהַרְרִים בְּשַׁעֲרֵה תְלוּיִם הַלְכוּתִיָּה הַבֵּא

(מְרַגְנִיתָא טַבָּא מֵהַגַּה"ק ר' יְהוֹנָתָן מְלוֹבְטֵשׁ ז"ל, נִדְפָס עִם סֵפֶר אַהֲבַת חֶסֶד מֵהַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל)

נ.

הַחוּשׁ יַעֲיֵד, אֲשֶׁר בְּהִיסָח הַדַּעַת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מִמּוֹרָאוּ אֶפִּילוּ
בְּשַׁעֲה מוֹעֲטָת, קָרוֹב מְאֹד לְבוֹא לְיַדֵּי חִילּוּל שַׁבַּת ח"ו

הַחוּשׁ יַעֲיֵד אֲשֶׁר בְּהִיסָח הַדַּעַת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מִמּוֹרָאוּ
אֶפִּילוּ בְּשַׁעֲה מוֹעֲטָת קָרוֹב מְאֹד לְבוֹא לְיַדֵּי חִילּוּל שַׁבַּת
חַס וּשְׁלוֹם.

(מִנְחַת שַׁבַּת עב, א)

נא.

לְהַזְהֵר מְאֹד לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת כְּהַלְכָתוֹ בְּכָל חוֹמְרוֹת שֶׁהַחֲמִירוֹ חֲכָמִים
רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים ז"ל, וְלֵהוּיֹת מַחֲשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֶל הַשַּׁבָּת, כִּמָּה
שֶׁכְּתוּב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁלֹא יִסִּיחַ דַּעַתוֹ מִמֶּשׁ מִיוֹם הַשַּׁבָּת

לְהַזְהֵר מְאֹד לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת כְּהַלְכָתוֹ בְּכָל חוֹמְרוֹת
שֶׁהַחֲמִירוֹ חֲכָמִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים ז"ל וְלֵהוּיֹת מַחֲשַׁבְתּוֹ
תְּמִיד אֶל הַשַּׁבָּת, כִּמָּה שֶׁכְּתוּב "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת",
שְׁלֹא יִסִּיחַ דַּעַתוֹ מִמֶּשׁ מִיוֹם הַשַּׁבָּת.

(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – הַנְּהַגוֹת קְדוּשׁוֹת מֵהַמְּגִיד הַקְּדוֹשׁ מִמְּעַזְרִיטֵשׁ ז"ע)

נב.

עִם כָּל גּוֹדֵל קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת וּמְדַרְיָגוֹת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר מֵתַעֲלִים בּוֹ
בְּמַעֲלוֹת רְמוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת, הֲרֵי עֵיקַר הַכֹּל הוּא שְׁמִירַת דְּקֻדְקֵי
הַהֲלָכָה כְּפִשׁוּטוֹ

עִם כָּל גּוֹדֵל קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת וּמְדַרְיָגוֹת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר מֵתַעֲלִים
בּוֹ בְּמַעֲלוֹת רְמוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת הֲרֵי עֵיקַר הַכֹּל הוּא שְׁמִירַת דְּקֻדְקֵי
הַהֲלָכָה כְּפִשׁוּטוֹ, כִּפִּי שֶׁהוּבָא בְּסֵפֶר יִתְחַן פֶּאֶר, וּז"ל אִמַר הַרְבִּי רַבִּי
בּוֹנִים זצ"ל וְתַכְּל כָּל הָעַבְדוּת, לֹא תַעֲשׂוּ מִלֵּאכָה וְכו' (מֵתוֹךְ זִמְר "מֵה
יְדִידוֹת") הֵינּוּ, לְאַחַר כָּל הַמְּדַרְיָגוֹת, מְדַרְגָּה זוֹ וּמְדַרְגָּה זוֹ, מְקוֹדֵם כָּל

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קיט

אבקש - לא תעשו מלאכה, היינו עבירה בפשיטות ח"ו, וזה "כי לקח טוב נתתי לכם" מדרגות שונות, כנ"ל, עם כל זאת "תורתו" - בפשטות - אל תעזובו וכו'.

(יכהן פאר, תרומה דף ע"ח)

משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום כ"ו הלכות חג בחג
שואלין ודורשין בחלכות הרגל קודם הרגל שלשים יום

קונטרס שמיני שלשים יום קודם החג

עניני לימוד הלכות החג
שלשים יום קודם החג,
ועניני לימוד הלכות חג בחג

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיד עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזרהי"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם דמ"א
השו"ת תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שמיני —

"שלשים יום קודם החג"

עניני לימוד הלכות החג שלשים יום
קודם החג, ולימוד הלכות חג בחג

א.

שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום הלכך שלשים יום קודם הפסח חל עליו חובת ביעור.
(טור אורח חיים סימן תכט)

שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום.
(שו"ע אורח חיים סימן תכט סעיף א)

ב.

דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.
(גמרא מגילה כט:)

ג.

[והתניא] שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום.
(גמרא עבודה זרה דף ה:)

ד.

שואלין בהלכות פסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג. בבית וועד שואלין קודם לשלשים יום.
(תלמוד ירושלמי פסחים ב.)

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא קבא

ה.

ומקמי פיסחא בתלתין יומי, מיבעי ליה לישראל למגמר מילי דפיסחא ואגמורי אינשי ביתיה, דתניא (פסחים ו.) שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.

(ספר הלכות גדולות סימן י"א – הלכות פסח)

ו.

מתחילין מיום הפורים עצמו

ומתחילין מיום הפורים עצמו.

(חק יעקב, פרי חדש, שו"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין יב., רש"י ר"ה ז. וסנהדרין פז., תוס' בכורות נז., ועוד)

ז.

אמר ליה רבא לרב נחמן מכדי מפוריא לפיסחא תלתין יומין הוו ומפוריא דרשינן בהלכות הפסח דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.

(גמרא סנהדרין יב.:

ח.

כבר מן הפורים ואילך התחילו הדרשנים לדרוש ברבים בהלכות הפסח

אמר רב נחמן בר יצחק מאי עיבורין הפסקת עיבורין דתנן הן העידו שמעברין השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים מאי טעמא דמאן דאמר עד הפורים כיון דאמר מר שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום אתי לזלזולי בחמין.

(גמרא ראש השנה ז.)

אתי לזלזולי בחמין – שכבר מן הפורים ואילך התחילו הדרשנים לדרוש ברבים בהלכות הפסח, הוזקקו השומעים לעשות פסח לסוף שלושים יום, ואם יעברו בית דין את השנה לא

קכב בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

יתקבלו דברי שלוחי בית דין לשומעין לדחות את הפסח, שכבר שמעו מן הדרשנים.

(רש"י שם)

ט.

שהיו אומרים כו' - לפיכך הוצרכו להעיד כן, שהיו שאר חכמים אומרים עד הפורים מעברין ושוב אין מעברין, וטעמא מפרש במסכת ראש השנה דמן הפורים התחילו לדרוש בהלכות הפסח, דתניא שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום, וכי מרחק להו לא צייתי לשלוחי בית דין, שכבר שמעו מן הדרשנים לעשות הפסח בסוף שלשים ואתי לזלוזלי בחמין.

(רש"י סנהדרין דף פז.)

י.

ובפרק קמא דר"ה (דף ז.) נמי משמע כן שמיום הפורים מתחילין לדרוש ולא מקודם גבי הם העידו שמעברין את השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים משום דדורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום ואתי לזלוזלי בחמין מיום הפורים קודם הפסח שלשים יום שמע מינה דערב הפסח בכלל השלשים יום וכן ר"א ור"ש דאמרי בסמוך באחד בניסן מפרש בגמרא דסברי כמאן דאמר שתי שבתות שמע מינה ערב פסח מן המנין.

(תוספות בכורות דף נז:)

יא.

**שואלים הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות החג
בחג – בבית הועד שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים
יום**

היתה פ' שקלים סמוכה לאדר בין מלפניה בין מלאחריה קורין אותה וחוזרין וכופלין אותה וכן בשניה וכן בשלישית וכן ברביעית וכן בפורים שואלים הלכות [הפסח] בפסח והלכות עצרת בעצרת

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קבג

הלכות [החג] בחג בבית הועד שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום רשב"ג אומר שתי שבתות.

(תוספתא מגילה פ"ג מ"ב)

יב.

שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, ומאז חל עלינו להיזהר בצרכי הפסח

הני שלשים יום מאי עבידייהו כדתניא שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום.

(גמרא פסחים ו.)

קודם שלשים יום - לפסח, ולקמן מפרש כנגד ששואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, ומאז חל עליו להיזהר בצרכי הפסח.

(רש"י שם)

יג.

שואלין בהלכות הפסח שלשים יום קודם הפסח, וכל השואל בענין זה באותו זמן שואל כענין הוא, ודוחין את השואל שלא כענין מפניו

הא למדת ששואלין בהלכות הפסח שלשים יום קודם לפסח ושכל השואל בענין זה באותו זמן שואל כענין הוא ודוחין את השואל שלא כענין מפניו. וזכר לדבר שהרי משה עומד בפסח ראשון ומוזהיר על פסח שני ואף על פי ששאלת הטמאים הביאתהו לכך מ"מ אלמלא שכן לא היה מאריך בדיני פרטיו כל כך עד שיגיע זמן הראוי לכך.

(מאירי שם)

קבר בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

י.ד.

נזקקין לזה ששואל בהלכות הרגל, שהוא שואל כענין

שני תלמידים ששואלין קודם הרגל, נזקקין לזה ששאל בהלכות רגל, דהוה ליה שואל בענין.

(ספר מזבח אבנים ח"א סי' א')

טו.

תוך ל' יום קודם הפסח משועבד הרב להתלמידים ללמוד להם הלכות פסח

אם שאלו התלמידים בהמה מהרב תוך ל' יום קודם הפסח ומתה, פטורים, דאותו זמן משועבד הוא להם, והוי שאלה בבעלים.

(טורי זהב או"ח תכט, סק"א)

טז.

"שואלין" היינו מה שיצטרכו לעתיד ביום הפסח – ו"דורשין" היינו מה שצריך לאותו יום קודם היו"ט לידע בהלכות יום טוב מה לעשות עכשיו

שואלין ודורשין בהל' פסח – "שואלין" היינו מה שיצטרכו לעתיד ביום הפסח, ו"דורשין" היינו מה שצריך לאותו יום.

(טורי זהב שם)

יז.

שואלין בהלכות החג קודם לחג שלשים יום

משנה: סוכה ישנה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין ואיזו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה.

(גמרא סוכה ט.)

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קכה

בית שמאי פוסלין - דבעו סוכה לשמה, וזו סתם נעשית, ואילו תוך שלשים לחג הוה, כיון דשואלין בהלכות החג קודם לחג שלשים יום סתם העושה לשם חג הוא עושה, אבל קודם שלשים סתמא לאו לחג.

(רש"י שם)

בפרש"י בד"ה ב"ש פוסלין כו' כיון דשואלין בהלכות החג קודם לחג ל' יום כו' עכ"ל. בפרק קמא דפסחים יליף לה מקרא דשואלין בהלכות פסח קודם לפסח ל' יום, ואפשר דילפינן הלכות חג מפסח בשום דרשא, ואינו דומה, דב"ה הכא לית להו הא דשואלין דבהא לא פליגי אב"ש, ומכאן תשובה לבית יוסף באורח חיים ריש הלכות פסח שהבין הא דשואלין ל' יום קודם היינו דוקא בפסח ולא בחג.

(מהרש"א שם)

יח.

הוא הדין בשאר יום טוב דורשין קודם לכן ל' יום

והוא הדין בשאר יום טוב דורשין קודם לכן ל' יום.

(ב"ח, מ"א, חק יעקב, שו"ע התניא, רש"י ומהרש"א סוכה ט., ירושלמי שקלים, ועוד)

יט.

מועדי ה', מצותן שיהיו קורין אותן כל אחד ואחד בזמנו – משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג – והיה מדבר עמהן הלכות כל מועד ומועד בזמנן להודיע חוקי האלהים ותורותיו, וקבלו וקיימו שכר המצות עליהם ועל בניהם בזה ובבא

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג.

(גמרא מגילה לב.)

קבו בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת - למה הוצרך לכתוב כאן וידבר משה וכי כל המצות כולן לא אמרן משה לישראל, מהו וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל מלמד שהיה מדבר עמהן הלכות כל מועד ומועד בזמנן להודיע חוקי האלהים ותורותיו, וקבלו וקיימו שכר המצות עליהם ועל בניהם בזה ובבא.

(רש"י שם)

כ.

היו רגילין לבוא לשמוע הלכות הרגל קודם הרגל שלשים יום

אמר רב נחמן לא יהבינן זמנא לא לבני כלה בכלה ולא לבני ריגלא בריגלא.

(גמרא בבא קמא קיג.)

בריגלא – באין לשמוע הלכות הרגל קודם הרגל ל' יום.

(רש"י שם)

ולא לבני רגלי ברגלי – בני אדם שבאין מעירותיהן לשמוע הלכות הרגל קודם לרגל שלושים יום (הרמ"ה ז"ל בפרטיו).

(שיטה מקובצת שם)

כא.

רגילין לדרוש באלול ובאדר סמוך לחג ומלמדין אותם ברבים בדברים הקלים שיהיו הכל בקיאים בהם

(האומר לאשה הרי את מקודשת לי) על מנת שאני תלמיד כל ששואלים אותו דבר אחר בתלמודו ואמרו ואפילו בהלכות החג שמלמדים אותן ברבים מדברים הקלים סמוך לחג כדי שיהיו כל העם בקיאים בהם.

(שו"ע אבן העזר סימן לח סעיף כז)

בן עולם – קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קבו

בהלכות החג – בגמרא אמרינן אפילו יודע בהלכות כלה, ופירש רמב"ם כלה לשון דרשה, דהיינו שרגילין לדרוש באלול ובאדר סמוך לחג ומלמדין אותם ברבים בדברים הקלים שיהיו הכל בקיאים בהם.

(טורי זהב שם ס"ק טז)

כב.

אימתי שמחה לאיש במענה פיו, בזמן שיודע לדרוש הלכות חג
בחג – דבר אחר אימתי שמחה לאיש, אימתי אדם שמח
בתלמודו בזמן שיש לו מענה, כששואלין ממנו דבר הלכה

רבי זירא אמר מהכא שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו
מה טוב (משלי טו, כג). אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו לשון
אחר אימתי שמחה לאיש במענה פיו בזמן שדבר בעתו
מה טוב.

(גמרא עירובין נד.)

אימתי שמחה וכו' בזמן – שיודע לדרוש הלכות חג
בחג, דבר אחר אימתי שמחה לאיש, אימתי אדם שמח
בתלמודו בזמן שיש לו מענה, כששואלין ממנו דבר
הלכה.

(רש"י שם)

כג.

רבנו של עולם... ..ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בהלכות פסח
בפסח בהלכות עצרת בעצרת בהלכות חג בחג – העיד רבי
שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא כל הקורא פסוק
בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר ודבר בעתו מה טוב

תנו רבנן הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר והקורא
פסוק בבית משתאות בלא זמנו מביא רעה לעולם מפני שהתורה חוגרת
שק ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת לפניו רבנו של עולם
עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים אמר לה בתי בשעה

קב"ח בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

שאוכלין ושותין במה יתעסקו אמרה לפנינו רבונו של עולם אם בעלי מקרא הן יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים אם בעלי משנה הן יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בהלכות פסח בפסח בהלכות עצרת בעצרת בהלכות חג בחג העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר ודבר בעתו מה טוב.

(גמרא סנהדרין קא.)

כד.

זכירה דודיך מיינן. מיינה של תורה, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג

זכירה דודיך מיינן. מיינה של תורה, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג.

(ילקוט שמעוני שיר השירים – פרק א – רמז תקפב)

כה.

תקנת לימוד הלכות הרגל שלשים יום קודם הרגל – ותקנת לימוד הלכות חג בחג

חכמים הראשונים תקנו בזמן שביית המקדש היה קיים, שיתחילו הדרשנים לדרוש ברבים הלכות הרגל שלשים יום לפני הרגל, דהיינו שמפורים ואילך ידרשו הלכות פסח, ומחמשה באייר ואילך ידרשו הלכות עצרת, ומי"ד באילול ואילך ידרשו הלכות החג כו'.

ותקנה זו לא נתבטלה מישראל אף לאחר שחרב בית המקדש, שכל חכם היה שונה לתלמידיו הלכות הרגל שלשים יום לפניו, כדי שיהיו בקיאים בהלכותיו וידעו המעשה אשר יעשון.

בן עולם – קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קכט

ובדורות הללו שאין החכם שונה לתלמידיו הלכות (לפי שהכל כתוב בספר) מצוה על כל אחד ואחד שילמוד הלכות הרגל קודם הרגל עד שיהיה בקי בהם וידע המעשה אשר יעשה.

משה רבינו עליו השלום תיקן להם לישראל שיהיה כל חכם העיר דורש לבני עירו בכל רגל בענינו של יום הנעשה בו ביום כגון בפסח ביציאת מצרים ובעצרת במתן תורה ובחג בהיקף ענני כבוד. וגם כן ידרוש לעם בכל רגל הלכות הצריכות לבו ביום שיודיע להם האסור והמותר בו ביום, הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות חג בחג, אף על פי שדרש להם הלכות הרגל שלשים יום לפניו. ועכשיו אין נוהגין לדרוש הלכות בחג עצמו (לפי שהכל כתוב בספר) אלא דורשין באגדה מענינו של יום (הערת המלקט: רק שכל אחד ילמוד בעצמו בספר).

(שו"ע התניא או"ח סימן תכט סעיפים א-ד)

כו.

ראוי להתחיל ולהשתדל בצרכי החג קודם החג שלשים יום

מה שאמרו שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום, לא סוף דבר שאלה בהלכות החג, אלא כל השתדלות של צורך החג בכלל זה, ר"ל שראוי להתחיל ולהשתדל בצרכי החג קודם החג שלשים יום.

(מאירי עבודה זרה ה:)

כז.

חכמי ישראל שבכל דור ודור נהגו לדרוש לעם קודם המועדים בהלכות המועדים, כדי שישמעו וילמדו וידעו מה לעשות

חכמי ישראל שבכל דור ודור נהגו לדרוש לעם קודם המועדים בהלכות המועדים, כדי שישמעו וילמדו וידעו

קל בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

מה לעשות, כדגרסינן פרק בני העיר (מגילה לב, א): תניא, זידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל' (ויקרא כג, מד), משה תקן להם לישראל, שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום: הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות חג בחג. וגרסינן נמי בפסחים (ו, א) תני שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום. רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות.

(ספר מנורת המאור ח"ד פ"א – אות קלט)

כח.

ביום טוב עצמו דורשים בענינו של יום האסור והמותר

ביום טוב עצמו, בין בג' רגלים, ובין בראש השנה ויום כיפורים, דורשים בענינו של יום האסור והמותר.

(ספר מזבח אבנים ח"א סי' א')

כט.

השל"ה הקדוש מזהיר ללמוד הלכות המועדים, כל דבר השייך בזמנו, כי זו התורה היא ביותר חביבה ומביא לידי מעשה כהוגן, ותורה זו חביבה במאוד מאוד לפני הקב"ה, כי יפה היא ובזמנה היא

גרסינן בפרק חלק (סנהדרין קא, א) תנו רבנן, הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו, מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק ועומדת לפני הקב"ה ואומרת לפניו, רבונו של עולם, עשאוני בניך ככניור שמנגנין בו גוים. אמר לה, בתי, בשעה שאוכלים ושותים במה יתעסקו. ואומרת לפניו, רבונו של עולם, אם בעלי מקרא הם יעסקו בתורה בנביאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן יעסקו במשנה בהלכות ובאגדות, ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בהלכות פסח בפסח בהלכות עצרת בעצרת בהלכות חג בחג. העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא, כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם.

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קלא

על בן בני יצ"ו, הזהרו ללמוד בימי ניסן פרק ערבי פסחים והרי"ף של פסחים, וכן הטור עם הבית יוסף, ובחג השבועות מאמרים של מתן תורה המוזכרים בפרק רבי עקיבא, וכן בתשעה באב הלכות תשעה באב ותענית, וכן בראש השנה הרי"ף והטור של ראש השנה, וכן ביום הכיפורים מסכת יומא וכו', וכן בסוכות מסכת סוכה, וכן בחנוכה הלכות חנוכה, ובפורים מסכת מגילה. ומסכת יום טוב מישך שייך בכל הימים טובים, תלמוד מן התלמוד ומן הרי"ף והטור כפי אשר תוכלון שאת. כי זו התורה היא ביותר חביבה ומביא לידי מעשה כהוגן, ותורה זו חביבה במאוד מאוד לפני הקב"ה, כי יפה היא ובזמנה היא.

(ספר השל"ה הקדוש – מסכת שבועות – פרק נר מצוה סי' נא)

ל.

ילמוד הלכות פסח בפסח והלכות חג בחג – והוא הדין לשאר זמנים או ראש חודש ילמוד דבר יום ביומו

ילמוד הלכות פסח בפסח והלכות חג בחג והוא הדין לשאר זמנים או ראש חודש ילמוד דבר יום ביומו ובפרט בענין קרבנות היום ומה טוב אם יוכל לחדש איזה חידוש באותו ענין שהזמן גורם.

(הנהגות ודרך האדם מר' שלמה ברוך מבודאפעסט זצ"ל – אות סה)

לא.

קבע עתים ללמוד דיני אורח חיים... ואין צריך לומר הלכות חג בחג שהוא מתקנת משה רבינו ע"ה

קבע עתים ללמוד דיני אורח חיים ויורה דעה לפעמים עם טור ובית יוסף, ואין צריך לומר הלכות חג בחג שהוא מתקנת משה רבינו ע"ה.

(הדרכות והנהגות בדרכי הלימוד מר' אהרן עזריאל ס"ט זצ"ל – אות ח)

קלב בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

לב.

בכל מועדות ורגלים תלמוד הלכות חג בחג

בכל מועדות ורגלים תלמוד הלכות חג בחג.
(רבי שלמה איגר זצ"ל, בספר חוט המשולש עמוד רס"ג)

לג.

הבעל דברי יחזקאל זצ"ל למד הל' פסח בפורים קודם הסעודה

ביום פורים קודם הסעודה היו מביאים לו לשולחניו של
כ"ק אדמו"ר בעל דברי יחזקאל משינאווא זצ"ל את
השו"ע אורח חיים, ולמד בהלכות פסח סי' תכ"ט.
(ברכת הפתח – פתחא זוטא סי' א)

לד.

הוא זהירין ללמוד בכל המועדים וזמנים, הלכות פסוקות שבשו"ע
השייכות לאותו זמן המועד, כל אותו הילכתא שבשו"ע, מרישא
עד גמירא

וכן הוא זהירין ללמוד בכל המועדים וזמנים, הלכות
פסוקות שבשו"ע השייכות לאותו זמן המועד, לכל
הפחות עם הבאר היטב, כל אותו הילכתא שבשו"ע,
מרישא עד גמירא, כגון הלכות פסח קודם הפסח, וכיוצא
בו בכל יום טוב.

(ספר הכנה דרבה מבעל ערוגת הבושם זצ"ל, אות י')

לה.

באשר ששלשים יום קודם יום טוב היא ההכנה קודם הרגל,
נמשכת הארת קדושת יום טוב שלשים יום

וכענין שהגיד כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה שהמשך הקדושה לפי
ההכנה, וכאשר ההכנה לשבת היא שלשה ימים כי אז נקרא לפני
השבת כן נמשכת הארת קדושת שבת שלשה ימים ועד אז נקרא אחר

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא קלג

השבת, וכמו כן ביום טוב באשר שלשים יום היא ההכנה קודם הרגל נמשכת הארת קדושת יום טוב שלשים יום ונקרא אז אחר הרגל.

(ספר שם משמואל פרשת תבוא – שנת תרע"ה)

